

Regd. No. 2975

த:

ஸ்ரீ ராமரநு ஜன் - 333

கலை: P. B. அண்ணங்காராசாரியர்.

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503

வருஷச் சந்தா ரூ. 10

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 100

ராமானு ஜன் பங்குனி விசாரணை

ஸ்ரீ ராமானு ஜன் பங்குனி விசாரணை
பெருமையே வெளியீடு

பிரையரேப்பெட்டிமாணுச் சுபா
திருவாடு கலே சாலை 10.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி ஏழ்பாடு
முய்ய வன்க ஞாரத்தவைகள் தாப்ளாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

1976 மார்ச், பங்குனிம

திருநாராயணபுத்துப் பாடசாலையில் சுதாப்தி மறோத்ஸவம்

(வித்வான். தி. அ. அக்காரக்கனி. ஸம்பத்துமாராசாரியர். M. A)

“பூநீங்கமங்கலமணிம்...பூநீஶம் நமாமி சிரலா யதுஶைலதீபம்” என்று பூநீவெஷணவுலகம் முப்போதும் வாழ்த்தும் திவ்யதேசங்களில் எம்பெருமானுரின் விசேஷ அபிமானத்திற்கு பாத்மான திருநாராயணபுத்தில், “வேதவேதாந்த போதினீ” என்கிற வேதசாஸ்தரபாடசாலையென்று 1856-ம் வருஷத்தில் பூநீமான். உ. வே. தி. அ. அக்காரக்கனி நரலிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமி என்கிற மஹானால், தேவஸ்தானத்தின் அங்கமாக ஆரூப்பிக்கப்பட்டு, மாணவர்களுக்கு வைதிகவித்யை கள் பலவற்றையும் கற்பித்து வருகிறது. இதில் கற்றுத்தேர்ந்தவர்கள் பலர் பல சாஸ்தரங்களில் புகழ்பெற்ற பெரிய வித்வான்களாக விளங்கி வந்தனர், விளங்கிவரு திருர்கள். இப்பாடசாலைக்கு நூற்றுண்டு விழா கொண்டாடவேணுமென்று பல வருடங்களாக அபிமானிகள் மேற்கொண்ட முயற்சி தற்சமயம் ஸ்பலமாகி உத்ஸவம் விசேஷமாக நடைபெற்றது.

சென்ற 16-2-1976 திங்கட்கிழமையன்று காலை 11-30 மணிக்கு நமது உபஜாதிபதி உயர்த்திருஜக்தி அவர்களும் கர்ணைகராஜ்ஜிய ஆளுநர் உயர்த்திரு, உமா சங்கர் தீக்ஷிதஜீ அவர்களும், மற்றும் பல உபர்பதவி வாழும் அதிகாரிகளும், பாடசாலைக்கு எதிரில் அமைக்கப்பட்ட பந்தவில் வெகு அழகாக அலங்கரிக்கப்பெற்ற மேடையில் அமர்ந்தி நந்து விழாவைத் தொடங்கிவைத்தார்கள். மூன்றாள் காலை மாலைகளில் இரண்டு வேணைகளிலும் பல வித்வான்கள் பற்பல சாஸ்தரங்களைப்பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். ஈ.ஸி.஗ஹாகவியியற்றிய பஞ்சாத்ரம், ஜனுஷங்கம் முதலிய பல ஸ்மஸ்கருத நாடகங்களும் அபிநாயிக்கப்பட்டன. பாடசாலையில் பல வான்டுகள் உபாத்யாயர்களாக விருந்து வைகுண்டவாளிகளான பல பெரியோர்களின் திருவுருவப்படங்கள் திறந்து வைக்கப்பட்டன. நூற்றுண்டு விழாவுக்கு நினைவாக ஒரு புதிய கட்டிடம் கட்ட உத்தேசித்து அகற்காக அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. சிறப்புமலர் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. உபதேசரத்தினமாலை, பூநீஸப் பத்துமார் ஸ்தவம் முதலிய சில சிறிய புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. பாடசாலையில் நீண்டகாலம் தொண்டுசெய்து ஓப்புவெற்ற பல வித்வான்களுக்கு பொன்னைட ஸ்மர்ப்பிக்கப்பட்டது. பல வித்வான் போட்டிகளிலும் பரீகைஷகளிலும் தேர்ச்சிபெற்ற மாணவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. மூன்றுவது நாள் மாலையில் செல்வப்பிள்ளையும் எம்பெருமானு நம் பாடசாலைக்கு எழுந்தருளி விபவமாக மன்டபப்படியுத்ஸவம் கண்டருளினார்கள்.

இப்புடைகளில் இம்மஹாத்ஸவம் வெகு விபவமாக க்கொண்டாடப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம், அடியக்கூரான பூநீ. உ. வித்வான் பூநீங்கம் நரலிம்ஹாசாரியர், மற்றும் உதவி உபாத்யாயர்கள், மாணவர்கள், பெங்களுரில் வாழும் ப்ரளித்துவக்கீல் பூநீ. உ. வெங்கடரங்கயங்கார் முதலிய பற்பல பெரியோர்களின் உதலர் ஹமும் விடாழுபற்சியுமே யாகும். பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழுந்திடுக.

பூர்வ:

பேருளாளன் பெருந்தேவித்காயார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வாரெம்பெருமானுர் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின்

ராஜாவு வருஷத்திய

மீனா விசாகோத்ஸவம் பத்திரிகை

ஸ்ரீஸ்வாமியின் எண்பத்தைந்தாவது திருநகூத்ர பூர்த்தியை
முன்னிட்டு

ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமாளிகையில்

நாளது மாசிமீ 28 (11-3-76) வியாழன் முதல்

பங்குனிமீ 7 (20-3-76) சனிக்கிழமைவரை

வேதபாராயணம், திவ்யப்ரபந்தஸேவை, ரஹஸ்யாநுஸந்தாநம், ஸ்தோத்ரபாடம், வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும். ஆப்தர்கள் அணைவரும் கூடியிருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்கும்படி ப்ரார்த்திக் கப் படுகிறார்கள். வேதபாராயண கோஷ்டி கடந்த ஸம்வத்ஸரங்களிற் போலவே யஜூர்வேதம் க்ரமாந்தம் திருவீதி வலத்துடன் நடைபெறும்.

காஞ்சிபுரம், {
29—2—76.

இங்ஙனம்,
ப்ரதிவாதிபயங்கரம் செல்வமணி என்கிற
ரங்கநாத தாஸன்.

கடந்தவும் மீனாவிசாக நிகழ்ச்சிக்கு அபிமானிகளின் அள்பளிப்பு.

ஸ்ரீமத் பரமஹமஸேத்யாதி	ரூ.
திருக்குறுங்குடி ஜீயர் ஸ்வாமி	25
ஸ்ரீமத் பரமஹமஸ ஸ்ரீமன் நாராயண	
ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி	101
ஸ்ரீமான் M. ரங்கஸாமிஜியங்கார்	MDS 100
A. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்	, 101
A. V. கண்ணை நாயுடு	, 101
T. S. திருமலாசாரியர்	, 25
A. K. சட்கோபாசாரியர்	, 50

ஸ்ரீ K. V. நரளிம்ஹன் (Auditor)	ரூ.
வகைப்பறூக்கள்	MDS 167
C. க்ருஷ்ணஸ்வாமி,	, 10
G V. வக்ஷமீநாராயணன்	, 25
T. A. திருவேங்கடாசாரியர்	, 11
K. M. ராமாநுஜ ஐயங்கார்	, 10
M. ஏகாம்பர முதலியார்	, 25
V. N. தேவநாதன்	, 11
திருவாலவட்டம் துரேசாமி	, 5

ஸ்ரீ மாணகள்	ரூ.	ஸ்ரீ ராணகள்	ரூ.
தாராயணக்கோனூர்	Madras 100	ஜெலகண்டபுரம் நாகப்பன் பொன்	
அண்ணையலை நாடார்	.. 50	ஞெடகளும் பொற்காணிக்கைசளும்	
P. V. பாண்டுரங்கம் செட்டி	.. 25	காரைக்குடி T. R. ராகவ	
சக்ரபாணி செட்டியார் சைதை	.. 15	ஜபங்கார் டிரஸ்ட் 10	
P. G. மாணிக்க செட்டியார்	.. 10	களம்பூர் ராமநாதன் செட்டியார் 85	
டாக்டர் வெங்கடக்குஷண்ய்யா	.. 15	K. V. ராஜகோபாலன் குத்தாலம் 50	
(அகரம்) R. வாதன்	.. 100	ஸீவரதாசாரியர் கான்பூர் 15	
M. A. குநுஷணம்மா	.. 100	T. பார்த்தஸாதி ஐயங்கார் காஞ்சீ 10	
V. C. ரங்கதுரை	.. 50	A. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் மன்னார்குடி 25	
C. V. லக்ஷ்மிவராஹன்	.. 10	மண்டகப்பட்டு தேவநாதாசாரியர் 5	
A. ராமஸ்வரமி நாயுடு	.. 25	R. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்	
கேகுர் ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர்	.. 25	நேமத்தான்பட்டி 30	
K. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்	.. 100	T. V.G. ஆச்சார்ய, ஓரிஸ்லா 105	
R. வரதராஜ ஐயங்கார் ஸ்ரீரங்கம்	25	T. V. குநுஷணஸ்வாமி ஐயங்கார் பேராலூணி 5	
H. ஹனுமந்தாச்சாரி	5	R. ஜகந்நாத ஐயங்கார் பாண்டிச்சேரி 11	
A. சிதாராமன், அசோகநகர்	30	சேதுராம செட்டியார் , 100	
வனிதம்மா	5	ஸ்ரீவெஷ்ணவரதனம் D. K. ராஜா ராஜபாளையம் 250	
N. வெணுகோபால நாயகர்	5	S. T. சடகோபாசாரியர் ராமநாதபுரம் 10	
R. V. சேஷ்ரத்ரி ஸ்வாமி B.A., B.L.,	25	கரியமாணிக்கம் ராதாக்குஷணன் 10	
ரங்கநாயகி கொருக்குப்பேட்டை	15	சேரங்குளம் K. R. ராஜகோபால ஐயங்கார் (பட்டு ராஜம்) 10	
K. திருவெங்கடாசாரி அட்வகேடு	15	காஞ்சீபூர்ண செட்டியார் சேலம் 10	
S. அப்பனி ஐயங்கார் (அச்சந்தவிழ்த்தான்)	10	R. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார், ஸ்ரீவில்லிபுக்தூர் 5	
K K A ஸ்ரீநிவாஸசாரியர் Bombay 25		தேவநாத ஐயங்கார் செகங்திராபாத் 20	
P. A. ஸ்ரீநிவாஸசாரியர் பெங்களூர் 75		வாதராமாநுஜாசாரியர் P.M. சென்னை 10	
திண்டுக்கல் ராஜகோபாலன் 100		தென்திருப்பேரை மகரபூஷணமையங்கார் 20	
திண்டுக்கல் தோப்பு ராமராமாநுஜர் 30		திருமாணிக்குழி லக்ஷ்மீநாராயணன் 25	
Dr. N. ஸ்ரீநிவாஸன் 20		திருப்பத்தூர் காளியப்ப முதலியார் 50	
N. P. ஸ்ரீரங்காசாரியர் 5		, ஷணமுக முதலியார் 50	
அச்சிறவாக்கம் முனுசமிரெட்டியார் 15		திருச்சி சுந்தரராஜன் செட்டியார் 50	
M. செல்லபெருமான்கோனூர், மதுரை 30		தூத்துக்குடி கோவிந்தசாமி 81	
முத்துராமரெட்டியார், ராதாபுரம் 10		விட்டலாபுரம் வெங்கடாசாரியர் 5	
ஸ்ரீமான் பாலக்குஷணபிள்ளை இளையாண்டபட்டு 25		விக்ரவாண்டி திருநாராயண பாகவதர் 25	
K. P. சந்தரஹாஸன் ஈரோடு 5		T. S. வாஸன மதரூஸ் 10	
C. வெங்கடாசலம் .. 5			
V. எதிராஜன் .. 5			
S. ஸதயழுரத்தி ஸ்வாமி க்வாளியர் 25			

திருநாராயணபுரத்துப் பாடசாலையில் சதாபதி மஹோத்ஸவம்

(வித்வான். தி. அ. அக்காரக்கனி. ஸம்பத்துமாராசாரியர். ம. ஏ.)

“பூர்வங்கமங்கலமணிம்...பூர்ஷம் நமாமி சிரஸா யதுஶைலதீபம்” என்று பூர்வேஷணவுவலகம் முப்போதும் வாழ்த்தும் திவ்யதேசங்களில் எம்பெருமானுரின் விசேஷ அபிமானத்திற்கு பாதாமான திருநாராயணபுரத்தில், “வேதவேதாந்த போதிந்” என்கிற வேதசாஸ்தரபாடசாலையொன்று 1856-ம் வருஷத்தில் பூர்மான். உ. வே. தி. அ. அக்காரக்கனி நரலிம்ஹாசாரியர் ஸ்வாமி என்கிற மஹானால், தேவஸ்தானத்தின் அங்கமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு. மாணவர்களுக்கு வைதிகவித்தைய கள் பலவற்றையும் கற்பித்து வருகிறது. இதில் கற்றுத்தேர்ந்தவர்கள் பலர் பல சாஸ்தரங்களில் புகழ்பெற்ற பெரிய வித்வான்களாக விளங்கி வந்தனர், விளங்கிவரு கிருர்கள். இப்பாடசாலைக்கு நூற்றுண்டு விழா கொண்டாடவேணுமென்று பல வருடங்களாக அபிமானிகள் மேற்கொண்ட முயற்சி தற்சமயம் ஸபலமாகி உத்ஸவம் விசேஷமாக நடைபெற்றது.

சென்ற 16-2-1976 திங்கட்கிழமையன்று காலை 11-30 மணிக்கு நமது உப ஐநாதிபதி உயர்த்திருஜித்தி அவர்களும் கர்ணைகராஜ்ஜிய ஆளுநர் உயர்த்திருமா சங்கர் தீக்ஷிதஜி அவர்களும், மற்றும் பல உபர்பதவி வாழும் அதிகாரிகளும், பாடசாலைக்கு எதிரில் அமைக்கப்பட்ட பந்தவில் வெகு அழகாக அலங்கரிக்கப்பெற்ற மேடையில் அமர்ந்திருந்து விழாவைத் தொடங்கிவைத்தார்கள். மூன்றாள் காலை மாலைகளில் இரண்டு வேளைகளிலும் பல வித்வான்கள் பற்பல சாஸ்தரங்களைப்பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். ஊஸ் மஹாகவியியற்றிய பஞ்சராத்ரம், ஊருங்கூம் முதலிய பல ஸம்ஸ்கருத நாடகங்களும் அபிநியிக்கப்பட்டன. பாடசாலையில் பல வாண்டுகள் உபாத்யாயர்களாக விருந்து வைகுண்டவாஸிகளான பல பெரியோர்களின் திருவுருவப்படங்கள் திறந்து வைக்கப்பட்டன. நூற்றுண்டு விழாவுக்கு வினை வாக ஒரு புதிய கட்டிடம் கட்ட உத்தேசித்து அகற்காக அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. சிறப்புமலர் ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. உபதேசரத்தினமாலை, பூர்ணப்பத்துமாரல் தவம் முதலிய சில சிறிய புக்ககங்கள் வெளியிடப்பட்டன. பாடசாலையில் நீண்டகாலம் தொண்டுசெய்து ஓப்புபெற்ற பல வித்வான்களுக்கு பொன்னைட ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பலவிதமான போட்டிகளிலும் பரைசைகளிலும் கேர்ச்சிபெற்ற மாணவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. மூன்றாவது நாள் மாலையில் செல்வப்பிள்ளையும் எம்பெருமானு நும் பாடசாலைக்கு எழுந்தருளி விபவமாக மண்டபப்படியுத் ஸவம் கண்டருளினார்கள்.

இப்புடைகளில் இம்மஹோத்ஸவம் வெகு விபவமாக க்கொண்டாடப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம், அக்யக்ஷரான பூர்ணி. உ. வித்வான் பூர்வங்கம் நரலிம்ஹாசாரியர், மற்றும் உதவி உபாத்யாயர்கள், மாணவர்கள், பெங்களுரில் வாழும் ப்ரஸித்தவக்கீல் பூர்ணி. உ. வெங்கடரங்கப்யங்கார் முதலிய பற்பல பெரியோர்களின் உத்ஸாஹுமும் விடாழுபற்சியுமே யாகும். பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்திடுக.

ஶ்ரீ ராமாநுஜன்-333

ஆசிரியர்:

மஹாமஹி மோபாத்யாய பூர்வாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 28

ராக்ஷஸாஞ்சி மாசிமாதம்
10—3—76

ஸஞ்சிகை 9

நயது பகவத்விஷயப் பதிப்பைப்பற்றிய அறிக்கை

திருவாய்மொழியை ஒன்பதினெட்டிரப்படி இருபத்துநாலாயிரட்டபடி, ஈடுமூப்பத்தாருபிரப்படி ஆகியமுன் றவியாக்கியானங்களோடும் பதிப்பிச்துவருகிறேமென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பெருப்பாலு முணர்ந்ததே. இப்பதிப்பில் 900பாசுரங்களின் வியாக்கியானம் முடிவு பெற்றது. அதாவது 9பத்துக்கள் அச்சிட்டுமூடிக்கப்பட்டது வென்றபடி. பத்தாப்பத்து அச்சாகிவருகின்றது. இதுவும் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரையன்று முடிவுபெற்று வெளிவந்துவிடும். முதற்பத்தும் இரண்டாம் பத்தும் சேர்ந்து முதல் ஸம்புடமாகவும், மூன்றாம் பத்தும் நான்காம் பத்தும் சேர்ந்து இரண்டாம் ஸம்புடமாகவும், ஐந்தாம் பத்தும் ஆறாம் பத்தும் சேர்ந்து மூன்றாம் ஸம்புடமாகவும். ஏழாம் பத்தும் எட்டாம் பத்தும் சேர்ந்து நான்காம் ஸம்புடமாக வும் சிறந்தபைண்டுடன் வித்தமாகியுள்ளன. ஒன்பதாம்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் சேர்ந்து ஐந்தாம் ஸம்புடமாக (சித்திரைமாதத்தில்) வித்தமாகப்போகிறது. அதன் பிறகு ஈட்டுப் பிரமாணத்திரட்டு தனிஸம்புடமாக வெளிவரப்போகின்றது. இப் பதிப்பு ஆரப்பம் செய்த சென்றவருஷத்தில் சிலர் அட்வான்ஸாக ரூ-30, 50—இப் படியாகச் செலுத்தி ஒன்று, இரண்டு, மூன்று ஸம்புடங்களுமட்டும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அன்னவர்களுக்கு முக்கியமாகத் தெரிவிக்கிறோம்; தனித்தனி ஸம்புடங்கள் விற்பனை செய்யப் படுவதில்லை. ஐந்துஸம்புடங்களும் சேர்ந்தே 100/-நாறாகுபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்படும். இந்தநிபந்தனை பழைய மெம்பர்களுக்கும் புதிய மெம்பர்களுக்கும் துவ்யமானது. நிகழும் மாசிமாத முடிவுக்குள்— ஏற்சனவே அட்வான்ஸ் தொகை செலுத்தியிருப்பவர்கள் மிச்சம் தொகையையுப் பூர்த்தியாகச் செலுத்தி. இதுகாறும் பெற்றுக்கொள்ளாத ஸம்புடங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேணும். ஸம்புடம் ஒன்றுக்குத் தபால் கூவி ரூ2-00 மட்டும். (ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் உட்பட.)

இப்படிக்கு, தி. அ. அனந்தாழ்வான்.

ரவிக்களுக்கு அரிய பேரிய சொற்போருள் விருந்து P. B. A.

நேற்று மார்கழிமாதத்தில் சென்னையில் திருப்பாவைப் பிரவசனம் நடந்த போது *அம்பரமே தண்ணீரே* என்கிற பதி னேழாம் பாசுரம் ப்ரவசனமாகும் போது அம்பரம் என்கிற சொல்லைப் பற்றிப் பேசுகையில், இச்சொல் வடசொல்லேயன்றித் தமிழ்ச்சொல்லுன்று; *அம்பரம் வ்யோமவள்தரயோ* என்பது வடமொழி நிகண்டு; ஆகாசத்திற்கும் அம்பரமென்று பெயர்; வஸ்தரத்திற்கு* அம்பரமென்று பெயர். இப்பாட்டில் இவ்விரண்டு பொருள்களிலும் இச்சொல் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது, முதலடியில் [*அம்பரமே தண்ணீரே* என்றவிதில்] வஸ்தரம் என்பது பொருள். மேல் ஐந்தாமடியில் [*அம்பரமூட்டுத்து* என்றவிதில்] ஆகாச மென்றுபொருள்; கீழே* ஆழிமழைக்கள்று* என்கிற நாலாம் பாசுரத்தில் ஆழியென்கிற சொல் மூன்று விசை பிரயோகிக்கப் பட்டுள்ளது; இது தமிழ்ச் சொல்லேயன்றி அம்பரமென்பது போல் வடசொல்லன்று. மூன்றுதடவைகளிலும் மூன்றுவகையான பொருள்களில் (ஆழியென்கிற சொல்) பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலடியில் ஆழியென்பதற்கு கம்பீரமான வென்று பொருள். இரண்டாமடியில் ஆழியென்பதற்குத் திருவாழியாழ்வானென்று பொருள்.இங்ஙனே சில விஷயங்கள் புதிதாகச் சொன்னேன். இதையெல்லாம் ஊன்றிக் கேட்ட ஒரு அடவகேட் ஸ்வாமி, உபந்யாஸம் முடிந்த பிரகு உள்ளேவந்து “இன்று கேட்ட அம்பரம் ஆழி விஷயங்கள் புதுமையாயும் அருமையாயுமிருக்கின்றன; இப்படி இன்னுஞ்சில் சொற்களுமிருக்கக்கூடுமே; ஸ்வாமிக்கு என்பத்தைந்து திருநக்ஷத்ரபூர்த்தி ஸ்மீபித்திருப்பதால் அதற்கு நினைவுமலாாக இத்தகைய சொற்கள் ஏற்ககுறைய என்பத்தைந்து தேர்ந்தெடுத்து வெளியிட்டால் நலமாயிருக்கும்; திருவுள்ளாம் பற்றவேணும்” என்றார். ‘பார்ப்போம்; சிரமப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய காரியமிது; அவகாசமுள்ளபோது பார்க்கிறேன்’ என்றேன். அது கேட்ட அவர் *அப்படி ஸ்தித்துவிடக்கூடாது; இது அடியேணுடைய வேண்டுகோள் மட்டுமென்று; இன்னும் சில ஆப்தர்களும் ஆசைப்படுகிறார்கள்; இது ரவிக்களுக்குப் பெரிய விருந்தாயிருக்கும். அவசியம் திருவுள்ளாம் பற்றவேணும்” என்று நிரப்பந்தமாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். அந்த சுங்கத்திலேயே, இது செய்யவேண்டிய தொன்றே என்றுதோன்றிற்று. நான் கங்குலும்பகலுங்கண்டுபிலறியாதவனுதலால் உடனே எழுதத் தொடங்கினேன்; உயிரெழுத்தாதியான சொற்களில் மட்டும் என்பத்தைந்துக்குமேல்அன்றிரவே எழுதிமுடிக்கப்பட்டன. மறுநாள்காலையிலேயே அவரைவரவழைத்து, எழுதின காகிதத்தைக்கையில் கொடுத்தேன். அவர் ஆதி நடு அந்திவாய் வாசித்துப்பார்த்துவிட்டு, இதை நான் பூர்த்தியாக எழுதிமுடித்து விட்டதாக நினைத்துப் பரமஸந்தோஷம்! என்றார், ‘உயிரெழுத்தாதியான சொற்கள் மட்டுமே இவை; மெய்யெழுத்தாதியான சொற்களை யெழுதப்புக்கால் அவை நூற்றுக் கணக்கில் தேறும்’ என்றேன். ‘அவற்றையும் எழுதியருளவேணும்’ என்றார். இடையில் ஒரு மாதம் வெவ்வேறு காரியங்களினால் இதை மறங்தேயிருக்கிறேன்.

இன்று 7—2—76 தேதி ரதஸ்பதி; காலை தேவப்பெருமாள் ஸ்மர்ய ப்ரபையில் புறப்பாடு கண்டருள்கிறார்; இயல் கோஷ்டியில் இன்று திருச்சங்த விருத்தம் கோவை தொடக்கமாகிறது. ‘பூஷிலாய வைந்துமாய்’ என்பது இயல் தொடக்கம்;

ய என்கிற சொல்லில் தொடங்குமவை—திருச்சங்தவிருத்தமும் இராமானுசநூற்றங்காதியும். இரண்டிலும் சொல்வடிவம் ஒன்றுயிருந்தாலும் பொருளில் வேற்றுமையுண்டு. திருச்சங்தவிருத்தத்தின் முதற்சொல்லான ய என்பது வட்சொல் விகாரம் (பவர்க்கசதுர்த்தம்.) *பூர் பூமிரசலாகந்தா* என்கிற அமர்கோஸத்தின்படி பூமி யென்னும் பொருளையுடையது நூற்றந்தாதியின் முதற் சொல்லானது புஷ்பமென்னும் பொருளையுடையதான் தமிழ்ச்சொல். இந்தநினைவிலிருந்து முன்பு எழுத்தத் தொடங்கிவிட்டிட்ட விஷயம் நினைவுக்குவர, (பல பொருள்களையுடைய மெய்யெழுத்தாதியான சொற்களும் எழுதி முடிக்கப்பட்டன. கரமேண வெளிவரக்காணலாம்.

—உயிரெழுத்தாதியான பல பொருட்சொற்கள்—

(திவ்யப்பிரபந்தப் பிரயோகங்களைப்பற்றி மட்டுமே.)

- 1 அகம்—** 1. உட்புறம் *அகஞ்சிவந்த கண்ணினராய்.* (பெரிய திருவந்தாதி.)
2. கருஹம் *ஓடியகம்புக்கு.* (பெரியாழ்வார் திருமொழி.)
3. நான் *உன் பொன்னடிக்கீழே வளைப்பகம்.* ஷ (இங்ஙனே பெரிய வாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானப்.)
- 2 அக்காரக்கணி—** 1. கடிகைத் தடங்குள்ளின் மிசையிருந்த அக்காரக்கணி* திருக்கடிகைப் பெருமாள்
2. வேதவிமலர் விழுங்கு மென்னக்காரக்கணியே * என்ற திருவாப்பெருமாழியின்படி எம்பெருமானுக்குப் பொதுத் திருநாமம்—போக்யதாதியைத்தைப்பற்றி.
- 3 அங்கம்—** 1. உடல். *அங்கம்விட்டவை ஜங்குமகற்றி.*
2. வேதாங்கங்கள். *அங்கங்களைவயாறு மிசைகளேழும்.* (*மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர் கோளுறங்கங்கூறு*)
- 4 அச்சோ—** 1. அணைத்துக்கொள். *எம்பெருமான்வாரா அச்சோவச்சோ.*
2. ஆச்சரியச் சொல். *அச்சோ வொருவரழுகியவா.* (திருநாகைப்பதிகம்.)
- 5 அசரர், அரக்கர்—** 1. எம்பெருமானவதாரங்களில் மதிந்தவர்கள்.
2. கீதையில் செய்த தேவாஸூர விபாகத்தின்படி இற்றைக்குமுள்ள ஆஸூர ப்ரக்ருதிகள்.
(அரக்கரசரர் பிறந்தீருள்ளேல்)
- 6 அஞ்ச—** 1. பஞ்சபூதங்கள். *மஞ்சுசேர்வானெரி...அஞ்சு சேராக்கை.*
2. அஞ்சதல் * அஞ்சகுடிக்கொரு சந்ததி.*
(எம்பெருமானுக்கு என வருகிறதோவென்று அஞ்சங்குடி—ஆழ்வார்கள் சுடி.)
- 7 அஞ்சேல—** 1. அபயமளித்கல். *அஞ்சேலென்று கைகலியாய்.*
2. ஸர்வனவேலும் அஞ்சேலும் * (அம் சேல—அழகிய மீன்.)
- 8 அடிகள்—** 1. திருவடிகள். *அடிகள் கைதொழுது.*
2. ஸ்வாமி. *நமரும் பெறலடிகள்.*

- 9 அடை—** 1. இலை. *அடையார் கமலத்து. *அடைக்காய் திருத்தி.
2. அடைந்திடு. *சாளக்கிராம மடை நெஞ்சே.
- 10 அட்டு—** 1. சமைத்து. *அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமுய்.
2. வதைத்து *மல்லரையட்டுமாள்.
- 11 அணை—** 1. படுக்கை. *மெல்லணை மேல் முன் துயின்றுய்.
2. ஸேது. *மலைகொண்டஸீல் நீரணை கட்டி.
3. அணைத்துக்கொள். *ஆறென்று நெஞ்சே! அணை.
- 12 அண்டர்—** 1. தேவர்கள். *அண்டர்கோனனியரங்கன்.
2. இடையர். *அண்டர் மின்டிப் புகுந்து.
- 13 அத்தம்—** 1. ஹஸ்த நக்ஷத்ரம். *அத்தத்தின் பத்தாநாள்.
2. ஹஸ்தம்—கை ஆண்ட அத்தக் கருமுகிலை. *பெரிய திருமொழி 2-5-2 வியாச்கியானம் ஸேவிக்க.
- 14 அத்தன்—** 1. ஸ்வாமி *அத்தனவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றுன்.
2. தந்தை. ரஅத்தனுகி அன்னையாகி.
- 15 அந்தரம்—** 1. ஆகாசம். *அந்தரத்தமர்கள் கூட்டங்களிலைவயோ.
2. இடையூறு. *அந்தரமொன்றுமின்றி.
- 16 அந்தாமம்—** 1. பரமபதம். *அந்தாமத்தனபுசெய்து.
2. அழகிய ஒளியையுடைய. ரஅந்தாமவாண் முடிசங்கு.
- 17 அந்தி—** 1. ஸந்தியாகாலப். ரஅந்தியம்போதிலிரியுருவாகி.
2. ஸந்தியாவந்தனம். *அந்தியாலாம்பயனங்கேன்?
3. எல்லையான நிலைமை. *அந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன்.
- 18 அம்பு—** 1. சரம் (பாணப). ரஅம்பன்ன கண்ணே சோதை.
2. ஜூலம். *அம்புலாவுமீனுமாகியாலையாகி.
- 19 அம்மா—** 1. குழந்தை தாயைவிளிப்பது—*அப்மாவென் றுகந்தழைக்கும்.
2. ஆணைநோக்கியும் அம்மாவென்பதுண்டு — ஸ்வாயால் முன்ன
முன்னம் மாற்றுதேயம்மா! * ஸ்பால்திணையிழுச்கினு
மியல்பே. (என்பது நன்னால்.)
3. ஸ்வாமி! ஸ்வித்துவக்கோட்டம்மா!
- 20 அமர்—** 1. யுத்தம். ரஅன்றங்கமர் வென்றுகுப்பினிர்
2. அமர்வு. *அமர்ந்தாதனை. *ஆலமமர் கண்டத்தரன்.
- 21 அயலார்—** *அயலாருமேசுகின் றதி துவேகாணுமிந்தனௌரே.
(நாலயலார்)—நாலயலாருமறிந்தொழிந்தார். [ஹருதயே.
அயற்சேரியுள்ளாரும்—“உபாயசதுஷ்டயாந்தர்யாமிதல்பரர்” ஆசார்ய
- 22 அரசு—** 1. ஷத்ரியர்கள். *அரசு கணக்ட அருந்தவத்தோன.
2. ராஜ்யம். *அரசமர்ந்தானடிக்குமரசு.
3. ஸாமராஜ்யம். *அரசாக வெண்ணேன் மற்றரசதரனே.

- 23** அம்பரம்—1. ஆகாயம். ஈஅம்பரமூடறுத்தோங்கி. *அம்பரமனல்கால்நிலம்*
2. வஸ்திரம். *அம்பரமே தண்ணீரே சோறேயறஞ்செய்யும்.
- 24** அரண் — 1. கோட்டை. * அரணமைந்த மதிள்குழ் * [கோட்டையாக அமைந்த மதிள் என்றபடி.]
2. ரக்ஷகம். *இல்லைகண்டூர் அரணேர்எம்மையாள்வாரவரேயரண்
- 25** அரவம் — 1. பாம்பு. *அரவத்தமளியினேஞ்சும்* ஈஅரவப்பகையூர்தி*
2. ஒலி. ஈகலந்துபேசின பேச்சுரவர் சதயிரவம் கேட்டிலையோ*?
- 26** அரி—1. சிங்கம். *அந்தயம்போதிலரியுரவாகி. ஈஅரிகாண்நாரியாய்*
2. பகைவன். ஈஅரியையழித்தவனீ...பல்லாண்டு.*
3. ஹரி. ஈமெள்ளவெழுந்தரியென்ற போவம். *அரியரியென்றவை*
4. குரங்கு. ஈமலையாலரிகுலம்பணிகொண்டலை கடலடைத்தான்.
5. வண்டு. ஈபோதரிக்கண்ணினும்—[பூவிற்படிந்த வண்டுபோன்ற.]
6. மான். *போதரிக்கண்ணினும்—[ஸங்சாரிக்கின்ற மானின்கண்.*]
7. அரிந்துபொகடுதல்—*அரிசினத்தாலீன்றதாய்*
- 27** அலர்—1. மலர். *அடியினைக்கீழ்மலர்களிட்டு. * ஈஅலரெடுத்தவுந்தியான்.*
2. பழி. *அலர் தூற்றிற்றது முதலாக்கொண்ட.*
- 28** அல்—1. இரவு. ஈஅல்லுங்கப்பகலுமிடைவீடின்றி.
2. இருட்டு. ஈசங்தமல் குழலாள், ஈ ஈஅஞ்சலோதியை*
3. அல்லாதது. ஈஅல்வழுக்கொன்றுமில்லா* (வழுக்கல்லாதது அநீதி)
- 29** அல்லி—1. பூந்தாது. ஈஅல்லியுந்தாது முதிர்ந்திட்டு*
2. தாமரை. ஈஅல்லிமாமலர் மங்கைநாதன் ஈஅல்லிமலர்மகள்*
3. புறவிதழ். ஈஅல்லியும் தாது முதிர்ந்திட்டு*
- 30** அவன்—1. பிரமன், சிவன், இந்திரன். ஈஅவனே யவனுமவனுமவனும்*
(ஸஸ்ப்ரஹ்மா ஸஸ்சிவஸ்ஸேங்தரஃஸ்ரங்குஷஸ்சிக்தச்சாஸய.)
- 31** அவா—1. ஆசை. ஈஉன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து
2. (அ(வ)வா) அப்படியா? அப்படியில்லையே என்று கருத்து.
*யாமுமவா: (திருவிருத்தம்.)
- 32** அளி—1. வண்டு. ஈதென்னவென்றளிகள் முரன்றிசை பாடும்*
2. அன்பு. ஈகடல்ஞாலத்தளிமிக்கான் கவராத
- 33** அற—1. அறும்படி. ரமயர்வற மதிநலம் ஈ விளைகளை வேற்றப்பாய்ந்து*
2. அற்றுத்தீரும்படி. ஈஅறவிலை செய்தனன்*
3. மிகவும். *அறவினியன் ஈ ஈஅறப்பதறி*
4. அற்பமாம்படி. ஈஎன்னவாவற்ச் சூழ்ந்தாயே*
- 34** அறு—1. இல்லாத. ஈதுயரறுச்டரடி* ஈமலமறுமதிசேர்*
2. ஆறுவகைப்பட்ட. ஈஅறுதொழிலங்தனர். *அறுசுவையடி* ஈ

- 35** அனந்தன்—1. ஆதிசேஷன். ஒனந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமாக
2. எம்பெருமான். *ஆரமார்ப்பனரங்கனனந்தன்*
- 36** ஆ—1. பசு. ஆவினையன் றுய்யக்கொண்ட*
2. ஹா. (தமிழில் ஹாரம் கிடையாதாதலால் (ஹா) என்பது ஆ
வெனத் திரியும். ஹாஹா—*ஆவாவென் றருள் செய்து*
3. பிரகாரம். *போதருமாபோலே.*
- 37** ஆகம—1. உடல். *ஆகஞ்சேர் நாசிங்கமதாகி*
2. மார்பு *ஆகம்வள்ளுக்கிரால் பிளாந்தான்*
- 38** ஆசை—1. ஹேபவிஷயத்திலாசை. *ஆசைவாய்ச்சென்ற.*
2. ஸ்தவிஷயத்திலாசை. *ஆசைவழுவாதேத்துமெமக்கு *
- 39** ஆடு—1...*அணங்குககருமருந்தென்று. அங்கோராடுங்கள்னும்பராய்*
2. வெற்றி. *ஆகக்கராடமூப்பாரில்லை. (வியாக்கியானம் ஸேவிக்க.)
3. நடனஞ்செய்தல். *அடியாருடன் நெஞ்சேயாடு* *வேங்கடத்தாடு
கூத்தன்.*
4. அசைதல். *ஆடுவான் கொடியகல்விசம்பணவி.*
- 40** ஆடி—1. ஆடியாடியசைந்தசைந்து. * *ஆடியாடியகங்கரைந்து*
2. *இன்ரேதிருவாடிப்பூரம்.
- 41** ஆணை—1. கட்டனை. *ஆணையாயிரத்து * ஆணை மெய்ப்பெறநடாய*
2. ஓட்டிடுதல். *திருவாணை நின்னாணை*
3. ஆண்பிள்ளையை. *அடலேற்றினைப் பெண்ணையாணை.*
- 42** ஆதி—1. முதல்வன். *ஆதியானவாதிங் அமலஞ்சிபிரான்.*
2. ஆகின்றுய. *ஓரண்டமாதியாதலால்*
- 43** ஆம்பல்—1. ஆம்பல் மலர். ஒஆம்பல்வாய் கூம்பின்கான்.*
2. புல்லாங்குழல். *ஆயன்வாயாம்பற்கழியுமாலென் னுள்ளம்.*
- 44** ஆய—1. சிறந்ததான். *ஆயபொன்மாமதிள்குழந்து*
2. கோபாலனே! *ஆயவெனக்கொருகால் * ஆயங்கிண்ணயாவர்கி*
- 45** ஆய—1. ஆகி. *அன்னையாய் அத்தனுய் * நீராய் நிலனுய்*
2. இடைச்சாதி. *ஆய்க்குலமாய்வந்து தோன்றிற்று*
- 46** ஆரம்—1. ஹாரம். *ஆரமார்ப்பனரங்கன். *ஆரங்கெடப்பரனன்பர் கொள்
2. சந்தனம். *ஆரப்பொழில் தென்குருகைப்பிரான்.* [ளார்.]
- 47** ஆரார்—1. திருப்தியடையார். *கேட்டாரார் வானவர்கள் செவிக்கினிய*
2. யார்யார்?—*ஆராரிவற்றினிடை * ஆராரெனச்சொல்லி*
- 48** ஆராவழுது—1. திருக்குடங்கைப் பெருமாள்.
2. அத்யாபகல்வாமிகள். *வைகல் பாடவல்லார் வாஞேர்க்
காராவழுதே *

- 49** ஆலம்—1. ஹாலாஹலம் (விஷம்) * ஆலமமர்கண்டத்தரன்
2. ஆலமரம். சஆலம்பேரிலையன் னவசஞ்செய்யும்*
- 50** ஆலி—1. திருவாலி. * ஆலிங்கர்க்கதிபதியே! * தென்னெலிமேயானீ*
2. நீர்த்துளி. * ஆலிமாழுகிலதீர்தா* * ஆலிவந்ததாலரி துகாவலே*
- 51** ஆல்—1. ஆலமரம். சஆலன் றுவேலைஞ்சூள்ளதோ?*
2. (அசை) சவாரான்ச
3. ஆதலால். சமதிநிறைந்த நன்னோல்சு
- 52** ஆவி—1. உயிர். * ஆவி முக்கினில் சோதித்த பின்னீசு
2. தேவைம். * ஆவிசேருபிரினுள்ளால்
- 53** ஆழி—1. கம்பீத்தன்மை. சஆழிமழைக் கண்ணே!
2. கடல். சஆழி சூழிலங்கைசு ஆழியுள்புக்கு
3. சக்கரம். * ஆழியொடும் பொன்னூர் சார்ஸ்கமுடையா
4. மண்டலாகாரம். * ஆழிதிகழ்திருச் சக்கரத்தின்
5. ஸ்ரீயன். * ஆழியாலன் றங்காழியைமறைத்தான்
- 54** ஆழ்வார்—1. சஆழ்வார்கள்வாழி
2. அதோகதியையடைவர். சஆசைப்பட்டாழ்வார் பலர்
- 55** ஆனும்—1. ஆட்செய்தல். ஆட்கொள்ஞதல். சஎன்னையானும் பிரானோ
2. வசப்படுத்திக்கொள்ஞதல். சஎன்னையானும் வன் கோ*
- 56** ஆறு—1. 6 லக்கம் சஆறுமாறுமாறுமாய்
2. வகை சஅமாறு அறியும் பிரானே!
3. உபாயம் சஆறெங்கு நின்பாதமே
4. நதி சக்சிநடுங்கி யெழுனையாற்றில்*
- 57** ஆற்ற—1. மிகவும். * ஆற்றவனந்தலுடையாய் சபெரும்பசுக்களாற்று
2. ஸாத்மிக்களாத்மிக்க. * ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மான்
- 58** ஆனுய்—1. யானையே! * தென்னானுய் வடவானுய் குடபாலானுய்!
2. ஆனவனே. சஇமையோர்க் கென்றும் முன்னானுய்
3. ஆய்விட்டாய் சமுதலானுயே
- 59** இகல்—1. மாறுபாடு. சஇகல் கொள்புள்ளைப்பிளங்ததும்
2. குறை. சஎனக்கென்ன இகலுளதே
- 60** இசை—1. ஸ்வரம். சஇசைகொளவேதநால்
2. ரீங்காரப். சதேதனவென்றிசை பாடும்*
- 61** இப்போது—1. இன்று. சஇப்போதென்னெஞ்சினுள்ளே
2. இந்தப்போதை, என்னினைந்து போக்குவரிப்போது
- 62** இரு—1. சகோலஞ்செய்திங்கேயிரு
2. சஇருபிள்ளாய்ப் போகாதே
3. விசாலம். சஇருவிலம்னர் தம்மை சஇருமலர்த்தவிசில்

- 63** இருள்—1. வெளியிருள். *இருள் நாள் பிறந்தவும்மான்
2. அகவிருள். சிருள்தருமானுலத்துள்

64 இலை—1. இலையார் டாலர்ப்பூம்பொய்கை தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம்
2. ஒத்தார்மிக்காரை யிலையாயீலை துணைமற்றென்னெஞ்சேசு

65 இல்—1. க்ருஹம். இல்லறமல்லேல் 2 நல்ல குடி. இற்பிறப்பறியீர்
3. இல்லாமை. குற்றமில்சீர் பொய்யில் பாடலாயிரம்
4. இல்லை ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞானமில் அதனேர் நிறையில்லே

66 இறை—1. ஸ்வாமி. இறையெம்பெருமானருளௌன் று இல்லைகாண்மற்றே
2. சுஷணகாலம். இறைப்பொழுதுமென்னேமே [ரிறை]
*அகலகில்லேனிறையும்
3. கப்பம். இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண

67 இனம்—1. ஓப்பு இனமேதுமிலானை
2. கூட்டம் வண்டினமுரலுஞ்சோலை
3. இன்னமும் ஆகலவது வோவிதியினமே

68 இன்று—1. இன்றைக்கு இன்று வந்தித்தனையும் இன்றுகத
2. இன்று யாம்வந்தோமிரங்கு என்ற விடத்தில் ஒரு விசேஷம் குறிக்கொள்ளலேணும். இங்கு இன்று என்பது சொல்வதில் மானுலும் “யயிரவரினுக்குறள் மெய்விட்டோடும், யவ்வரி னிய்யாம் என்ற நன்னூற் குத்திர விதிப்படி ‘இன்றியாம்’ என்றாகும். இங்ரி—வேறு புகவின்றி என்னும் பொருளாம்.

69 ஈ—1. அற்பஜந்து ஸாயினூலரிப்புண்டுமயங்கி
2. கொடு அருளை யீயென்னம்மானே யென்னும்

70 ஈசன்—1. ஸர்வேச்வரன் ஈசன் பாலோர் அவன்பறைதல்
2. உருத்திரன் ஈசனைவென்றசிலைகொண்ட

71 ஈடு—1. தேஹபலம் ஸாடும்வியுமுடையவிந்நம்டி
2. தள்ளிவிடுதல் ஈடுமெடுப்புமிலீசன்
3. ஓப்பானது அதுவே ஆட்செய்யுமீடோ
4. ஸாடு முப்பத்தாரூபிரம்

72 ஈண்டு—1. திரண்டு ஈண்டுபலயோனிகள்தோறுழல்வோம்.
2. இப்பொழுது ஈண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ

73 ஈர்—1. இரண்டு ஸரிரண்டுமுகமுங்கொண்டு ஸரிரண்டுமால்வரைத்தோள்
2. வருத்துதல் ஸர்தியாலேர் ஸர்கின்ற குணங்களையுடையாய்

74 உடையாய்—1. ஸ்வாமிந்! உடையாயமேலமேல்
2. உடையவனே! தண்டிருவேங்கடமுடையாய்
*உலகம் மூன்றுடையாய்

- 91** என்னும்—1. என்கிறுள். *கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும் யானேயென்னும்*
2. என்கிற. *என்திருமகள்சேர்மார்பனேயென்னுமென்னுடை*
- 92** ஏடு—1. அஸாரம் *ஏடு நிலத்திலிடுவதன்முன்னம்*
2. ஓலையேடு. *ஏடேறு பெருங் செல்வத்து*
- 93** ஜி—1. கோண்டி. ஜூக்கள்போதவுங்கத் து ஜூயார்கண்டமடைக்கிலும்*
2. ஜவகைப்பட்டி. ஜூவேள்வியோடாறங்கம் ஜூம்பெரும் பூதமும்*
- 94** ஜயம்—1. சந்தேஹம். ஜூயமொன் றில்லையரக்கர்*
2. யோக்யர்களுக்கிடுவது. ஜூயமுர் பிச்சையும்*
- 95** ஜவர்—1. பஞ்சபாண்டவர். *ஜவர் தூதனுய் * ஜவர்கட்காகி*
2. பஞ்சேந்திரியங்கள். *உடனின்றவரென்னுள்புகுந்து*
- 96** ஜசை—1. தொனி. ஜெவறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனேசைகேட்கும்*
2. புகழ். ஜமல்லரையுமடையவிட்டோசைகேட்டான்*
- 97** ஜதி—1. அத்யயனம் செய்து. ஜூதியோதுவித்தாதியாம்வரும்*
2. தலைமயிர். ஜாஞ்சலோதியைக் கொண்டு நடமின்*
- 98** ஜார்—1. ஒன்று. *ஒரடியும்சாடுதைத்தத் * ஜருருவம்பொன்னுருவம்*
2. அறிந்துகொள். *உள்ளத்தினுள்ளானென்றேர்*
- 99** ஜவி—1. ஓய்ந்து. (இல்லாமல்) ஜபதியோவினிகழ்கின்ற*
2. ஓவியம். ஜவிநல்லாரெழுதிய தாமரையன்ன*
- 100** ஜவதல்ன்றி—1. ஓயாமல். ஜவுதலின்றியுலகம் மூன்றளங்தான்*
2. ஓய்வில்லாமையினால். *ஜவுதலின்றியுன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்*
மற்றும் சிட்டுப்போனசொற்களும் மெய்யெழுத்தாதியானசொற்களும் பிற்றவரும்.

மற்றெரு விருந்து

நமது சொற்பொருள் விருந்தை இதுவரை ஒருவாறு அநுபவித்தீர்கள்; இனி மற்றெருவகையாகவும் அநுபவிக்க ப்ராப்தமாகிறது. (அதாவது)—ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் ஏற்படுவதானது தீழேகண்ட விதமாக; அங்ஙனன்றி இடையினரகரம் வல்லினரகரம் என்கிற வாசியினாலுமாகும். [இரந்தான்—இறந்தான் இத்யாதிகள் காண்க.] அருள்செய்கில் ஸேவிக்கும்போது, காற்று, கூற்று என்று ஸேவிக்காமல், காத்து, கூத்து என்றே ஸேவிக்க வேணுமென்றும், பன்றி, கன்றி என்று ஸேவிக்காமல் பன்னி, கன்னி என்றே ஸேவிக்க வேணுமென்றும் மேலையார் நியமித்து அங்ஙனமே ஸேவித்து வந்தாலும், காற்று காத்து, கூற்று கூத்து, பன்றி பன்னி, கன்றி கன்னி இத்யாதிகளான உண்மைச் சொல்வடி வங்களில் இயற்கையாகவே அர்த்தப்போதும் இருக்கின்றதன்றே. இவையெல்லாம் இனி அகராதி வரிசையிலேயே தெரிவிக்கப்படுகின்றன. முந்தின விருந்தைக் காட்டிலும் இந்த விருந்து மிக்க இனிமைபயக்கும்.

★ சொல்வடிவவேற்றுமையிற் போருள் விளக்கம் ★

- 1 அர, அற—(அர) அரவு. *குறியதன் கீழ் ஆக்குறுகலும், அதனேடு உகர மேற்றலும் இயல்புமாம் தூக்கின் ஃ என்ற நன்னாற் சூத்திரப்படி (அர) என்கிற சொல் வடிவமுழுமண்டு.
- (அற) 1. அறும்படி, அற்றவளவிலே, *மயர்வறஃ மனனகமலமறஃ
2. மிகவும். *அறவினியன் பற்றுமவர்க்கு. *அறப் பதறிஃ
- 2 அரா, அரு—*நச்சராவணைக்கிடங்கள் (அரு) விட்டுநீங்காத. *அந்தனை எராருஃ வையத்தேவாருஃ அரு என்பதற்கு (ஜரியாது) என் கிற பொருளுமூள்ளது. *உண்ட முலைப்பால்ரு கண்டா யுறங்காவிடில்*
- 3 அரி, அறி—(அரி) என்ற சொல்லின் பலபொருள்களை கீழே சொற்பொருள் விருந்திலிருந்து உணர்க.
- (அறி) அறிந்துகொள். *அருநான்குமானுயறிஃ
- 4 அரிய, அறிய—(அரிய) 1. அருமையான. *அரியவின்ஸிசைபாடும்*
2. அறுத்துப்பொகட. *தீவின்யை முதலரியவல்லார்தாமே*
- (அறிய) *அறியக்கற்று வல்லார்வைட்டணவர். ஜாமறிய வாய்ப்பாடிவளர்ந்த நம்பிஃ
- 5 அரிவார், அறிவார்—(அரிவார்) அறுப்பவர்கள். *அரிவார் முகத்தெழுவாளை*
(அறிவார்) அறிவிலேனுக்கருளாய் அறிவாருயிரா ஞேய*
- 6 அரிவை, அறிவை—(அரிவை) இளம் பெண் *தீவனும் வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை. *அரிவையரும் பலர்ஃ.
- (அறிவை) *அறிவையென்னுமுதவாறு தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே,
- 7 அரிந்து, அறிந்து—(அரிந்து) *மூக்காரிந்து. (அறிந்து) *ஆரோதவல்லார நிந்து
- 8 அரு, அறு—1. (அருபி). *உருவுமருவுமநியே. 2. அருமையான, *அருங் கலமே! *அருமறைத்தானே (அறு) 1 அற்ற
*துயரறு சுடரடி மலமறுமதிசேர் (2) ஆறு வகைப்பட்ட. *அறுசுவையடிசில். *அறுதொழி லந்தனர். *
- 9 அற்ற, அத்தம்—(அற்றம்) அறுதியீடு. உஅற்றமுரைக்கின்றேன். (அத்தம்) கீழே சொற்பொருள் விருந்து காண்க.
- 10 அற்ற, அத்த—(அற்ற) *அற்றபற்றர்சுற்றிவாழும்*.
(அத்த!) *அத்தா நின்னடிமையலலால்*
- 11 அன்றே, அன்னே—(அன்றே) *அன்றேவந்தடைக்கேள்ள*
(அன்னே) *அன்னேயுன்னையறிந்துகொண்டேன்*

- 12** ஆத்த, ஆற்ற—(ஆத்த) * ஆத்தனம்பிசெங்கணம்பி
 (ஆற்ற) கீழேசொற்பொருள் விருந்து காணக.
- 13** ஆரா, ஆரு—(ஆரா) ஆராவின்னமுதுன் ண * ஆராவமுது
 (ஆரு) * ஆருமதயானையடர்த்தவன்தன்னை
- 14** ஆரும், ஆறும்—(ஆரும்) ஆருமறியாரவன் பெருமை
 (ஆறும்) ஆறும்பிறையுமரவமும் 2. மேதினிங்குமை
 ஆறுமெனத்துயர்விட்டு [தொலையுமென்றபடி]
- 15** ஆரே, ஆமே—(ஆரே) * ஆரேயுலகத்தாற்றுவார்
 (ஆமே) * அடியேன்விரித்துரைக்குமாறே
- 16** இரந்தால் இறந்தால்—(இரந்தால்) யாசித்தால்—என்று மொருநாளோழி
 யாமையானிருந்தால்
 (இறந்தால்) மரணமடைந்தால். இறந்தால் தங்கு
 மூரண்டமே கண்டு கொண்மின்
- 17** இரந்து; இறந்து—(இரந்து) இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி
 (இறந்து) இவைற்றுளொங்குங்கண்டுகோளிறந்துனின்ற
- 18** இவு, இறவு—* இரவுகூர்ந்திருள் அற்றையிரவமோர்
 [இறவு—முடிவு] * இறவுபடாங்விருந்தத (2) ஒர் மீன் வகை
 வெள்ளிறவுண்ணுங்குறங்குமீடியே
- 19** இருக்கும், இறுக்கும்—(இருக்கும்) * இருக்கவுரிலிருக்குர் மாணிடர்
 (இறுக்கும்) * இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண
- 20** இரை, இறை—(இரை) உபுள்ளூப்பின்னைக்கிரைதேடும்
 (இறை) இல்லைகாண்மற்றேரிரை
- 21** இன்றே, இன்னே—(இன்றே) இன்றே நாங்கானுதிருப்பதுவும்
 (இன்னே) தண்மதியினிலாவாடையின்னே
- 22** உரல், உறல்—(உரல்) உராவினேடினைந்திருந்து
 (உறல்) அவனதருளாலுறல்பொருட்டு
- 23** உரவு, உறவு—(உரவு) உரவுநீர்ப்பொய்கை நாகங்காய்ந்ததும்
 (உறவு) உன்றன்னேடுறவேல் நமக்கு
- 24** உரி, உறி—(உரி.தோல்) உரிபாணியுகக்தான் மல்கியதேராளும்மானுரியதனும்
 (உறி) உறியைமுற்றத்துருட்டி உறிமேலைத்தடாநிறைந்த
- 25** உரு, உறு—(உரு) உருக்கக்கோறுமாவியாய்
 (உறு) உறுபெருஞ்செல்வழும் உறுபினி
- 26** உரை, உறை—(உரை) உரைகொளின்மொழியானை
 1. (உரை) அலர்தீமல்மங்கையுறைமார்பா
 2. (கத்தியுறை) உறைகொள்புகராழி சுரிசங்கம்
- 27** ஊரும், ஊறும்—(ஊரும்) ஊரும்வரியரவும் 2. ஊனரும் நாடும்
 (ஊறும்) அண்ணிக்குமழுதாறுமென்னுவுக்கே

- 28** எரி, எறி—எரி—1. தி. சதிதறுநிலத்தொடெரிகாவினெடு^{*}
2. கேட்டைநகஷத்திரம். எரியேய்பவளக்குன்றே^{*}
எறி—விட்டெறிதல். *அறவெறிநாந்தகவாளே^{*}
- 29** எரியும், எறியும்—எரியும். எரியுந் தீயோடகல்விகப்பும்^{*}
எறியும். என்றியுந்தண்காற்றைத்தழுவிங்களியுநிர்வெறி*
- 30** என்றும், என்னும்—என்றும். 1. என்றுசொல்வியும். அமுதென்றும்^{*}
2. என்றைக்கும் என்றுமென்னையாளுடை^{*}
(என்னும்). கீழே சொற்பொருள் விருந்து காணக.
- 31** ஏத்த, ஏற்ற—(ஏத்த) ஏத்தவேமுலகுங்கொண்ட^{*}
(ஏற்ற) எற்றநோற்றேற்கு^{*} ஏற்றகலங்கள்^{*}
- 32** ஏத்தி, ஏற்றி—ஏத்தி யுன் சேவடிழ் (துதித்து)
ஏற்றி—மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கில்
- 33** எரி, ஏறி—ஏரி—வனத்திடரை யேரியாம்வண்ணம்^{*}
ஏறி—மெத்தென்ற பஞ்சயனத்தின் மேலேறி^{*}
- 34** ஒத்து, ஒற்று—(ஒத்து) ஒத்திட்டிருந்தவா^{*} ஒத்துநின்றமுவருவும்^{*}
(ஒற்று) கோயிற்பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று^{*}
- 35** கரந்த, கறந்த—கரந்த. கரந்தசிலிடந்தொறுப் பகரந்து-கரந்தெங்கும்^{*}
கறந்த. கறந்த நற்பாலும் தயிரும்^{*} கறந்து — பாலைக்
கறந்தடுப்பேற்^{*}
- 36** கரி, கறி—கரி (1. மானை) கலையுங்கரியும் பரிமாவும்^{*}
(2. ஸாக்ஷி) மார்க்கண்டேயனுங்கரியே கற்றைச்சடை
யான் கரிக்கண்டாய்^{*}
கறி 1. *கறியுங்கலத்தகரிசியுமாக்கிவைத்தேன்^{*}
2. மிளகு. கறிவளர்கொடித்துன்னிர்
- 37** கரு, கறு—கரு ஒஅன்று கருக்கோட்டியுள் கிடந்து கைதொழுதேன்^{*}
கருநுங்கண் தோன கமயிற்பீவிட
கறு—கறுவுதல். கஞ்சன் கறுக்கொண்டு நின்மேல்*
- 38** கருத்து, கறுத்து—(கருத்து) என்றன் கருத்தையுற வீற்றிருந்தான்^{*}
(கறுத்து) கறுத்துக்கஞ்சனை யஞ்சமுனிந்தாய்^{*} (கறி).
- 39** கரை, கறை—(கரை) ஆற்றங்கரை வாழ்மாம்போல்^{*}
(கறை) 1. கறையார் நெடுவேல் மங்கையர்கோள்^{*}
2. காசுங்கறையுடைக் குறைக்கும்^{*}
3. கறைகொண்ட கண்டத்தான்ச (விழும்).
- 40** கன்றி, கன்னி—(கன்றி) மங்கைவேந்தன் கலிகன் றி^{*}
(கன்னி) கன்னியரோடெங்கள் நம்பியிர்

- 55** சேறு, சேரு—*சேறுகொள் கருப்புப் பு சேருந்துள்ளஞ்சேர்*
- 56** சேரும், சேறும்— என் திருமாலுக்குச் சேறுமீது புட்டியில் சேறுப்*
- 57** திரம், திறம்—(திரப்) ஸ்திரம். ரதூநாட்டிலேறியுய்க்குமின்டம்(ஸ்திரமா)*
(திறம்) ரபணியீரடியேன்திறபேசு திறத்துக்கேதுப்பறவாய்*
- 58** திரை, திறை—(திரை) அலை. ரதிரைச்கையாலடிவருடப்பள்ளிகோள்ளும்*
(திறை) கப்பம். ரஉய்ப்மின் திறைகொணர்ந்து*
- 59** தேரும், தேறும்—*தேரும்போயிற்றுத்திசைச்சும் பறைந்தன்*
ரதிந்திக்கும் திசைக்குப் தேறும் கைகூப்பும்*
- 60** தேறு, தேந்தல்—(தேறு)தெளிதல் ரதேறுநீர்டிப்பம்பைவடபாலை*
(தேர்தல்—தேடுதல்)துஅன்னமிரதேறமுந்தூரெழுஞ்சுடரை*
- 61** நரி, நறிய—(நரி) ரகானிலைத் திரிவதோர் நரி பகுந்து*
(நறிய) மணம்மிக்க. ரநறிய நஞ்மலர் நாடி*
- 62** நரை, நறை—(நரை) ரமுன்னெற்றி நரைத்தனபோல்*
(நறை) நறுமணம். ரநறைசெய்பொழில் மழைதவழும்*
- 63** நாறு நார்—*நாறுநறுப் பொழில் ரநாரார்ண்டை நாண்டலர்*
- 64** நிரை, நிறை—(நிரை-கூட்டம்) ரஆநிரை மேய்க்கங்கோபோதி*
(நிறை) 1. நிறைந்த. ரமதிநிறைந்த ரநிறைந்தென்னுள்ளே*
2. அடக்கம். ரநானுநிறையுங்கவர்ந்து*
- 65** நின்ன, நின்று—(நின்ன—(உன்னுடைய)) ரநின்னபாதபங்கயம்*
ரஏந்நின்ற யோனியுமாய் ரநின்றவாறும்
- 66** நீராய், நீருய்—நீராய். ரநீராய் நிலையே ரநீராயுகுமென்னுவே*
நீருய் (சாம்பலாகி) ரகூருய் நீருய் நிலைகீருய்
- 67** நீரும், நீறும்—நீரும் 1. நீங்கனும். ரநீரும் நுஞ்சேவலுமாய்*
2. ஜலமும். ரமண்ணும் நீருமெரியும்*
நீறும் ரஉடலம் நீறும் பூசியேறாருமிறையோன்*
- 68** நெறு, நெருப்பு—*நெறுதெறனவைறியவவர்*
ரகஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்பென்ன நின்ற*
- 69** நெறிந்த, நெரிந்த—*நெறிந்தகருங்குழல்மடவாய்*
ரநெறிந்தவேயின்முழையுள்நின்று*
- 70** பத்தர், பற்றர்—*பத்தராகக்கூடும் பயிலுமினே* ரஅற்றபற்றர்*
- 71** பத்தி, பற்றி—*பத்தியானபாசனம்* *கடைகயிறேபற்றிவாங்கி*
- 72** பத்து, பற்று—பத்து-பக்தி. ரபத்துடையடியவர்க்கு*
2. *பத்து நீண்முடியுமவற்றிரட்டி* (10 லக்கம்)
(பற்று) ரஅற்றிறைபற்றே*

துறிப்பு:—முந்தின விருந்திலும் இந்த விளக்கத்திலும் ஆழ்ந்துநோக்கினால் இருவகுப்பு களிலும் இன்னுஞ்சில் சொற்கள் சேர்க்க வேண்டியிருக்கும். (தொடரும்)

— பூர்வது —

பேராளாளன் பெருந்தேவித்தாமார் திருவடிகளே சரணம்
ஆழ்வாரெம்பெருமானூர் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அடியேறுடைய என்பத்தைந்து பிராயப் பூர்த்தியின் நினைவுமலரான

எண்பத்தைந்து வார்த்தாமாலை P. B. A.

(இடையிடையே ஆப்தர்களினுடையவும் மஹாயர்களினுடையவும்
திருவுருவப் படங்கள் திகழ்வது இதில் முக்கியமானது.)

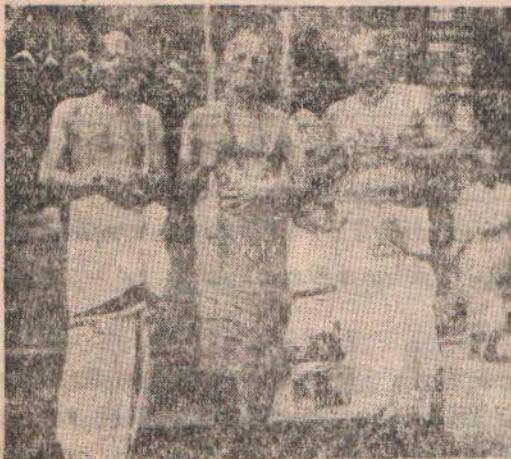
— முன்னுரை —

அன்பர்காள் ! இந்த வார்த்தாமாலைக்குப் பராஸ்பரம் ஸங்கதி யொன்றுங் கிடையாது. நினைவுக்கு வரும் விஷயங்களைப் பண்டிதர்களை நோக்கியும் ஆஸ்திரகளை நோக்கியும் பால யுவ பக்தர்களை நோக்கியும் எழுதிப்போருகின்றேன்.

1. அவரவர் தாம் தாம் கற்ற கல்விகளை இதரபண்டிதர்கள் கண்டு மகிழ்ந்து புழுந்தா வொழிய கல்வி கற்றவர்கள் தாங்கள் திருப்தியடையமாட்டார்கள் என்பது பெரும்பாலும் உலகர் சொல்லச்சூடிய வார்த்தை. காலிதாஸ மஹாகவி சாகுந்தலநாடகத்தில் *ஆபரிதோ ஷாத்திதாப்ச என்ற வொருசலோகத்தினால் இதனைச் தெரிவித்துள்ளார். இது சிலவிஷயங்களில் பெருந்தமாகும். அவரவர்கள் தாம் தாம் பரிசரமப்பட்டுப் படித்துப் பெற்றிருக்கும் ஞானத்தைப் பிறர் உள்ளபடியறிந்து கொள்ள முடியாத; மருள் (ப்ரம) என்பது அனைவர்க்கும் ஸஹஜமாகையாலே அதனால் அவ்பத்தினர்களை பறை-ஜ்ஞர்களாகவும் க்ரஹித்துவிடக்கூடும். எவரும் பிறரைவஞ்சித்து விடக்கூடுமானாலும் ஸ்வாத்மாவை வஞ்சிக்க முடியாதாகையாலே தம் தம் யோக்யதைபத் தாம் தாம் உள்ளபடியறிந்து உகந்து கொள்ளவேணும். பிறரும் மனமுவந்து கொண்டாடவேணும்; தாம் தம் அறிவை உள்ளபடி அறிந்திருக்கவேணும்.

2. யசோதைப்பிராட்டிக்கு இரண்டுவிதமான கொண்டாட்டமுங் கிடைத்தது; அவள் தான் கண்ணபிரானை நோக்கிச் சொல்லுகிறீர்— சுன்னைக்கண்டார் என்ன நோன்பு நோற்றுள் கொலோ! இவனைப் பெற்றவயிறுடையாள் என்னும் வார்த்தை யெய்துவித்த இருமகோ! என்று. இவ்வளவோடு நிற்கவில்லை; மேலே *காலிப்பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்! ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றுர் நங்கைமீர்! நானே மற்றுமில்லை என்றும் சொல்லிக் கொண்டாள். ஆத்ம த்ருப்தியே மிக முக்கியமானது.

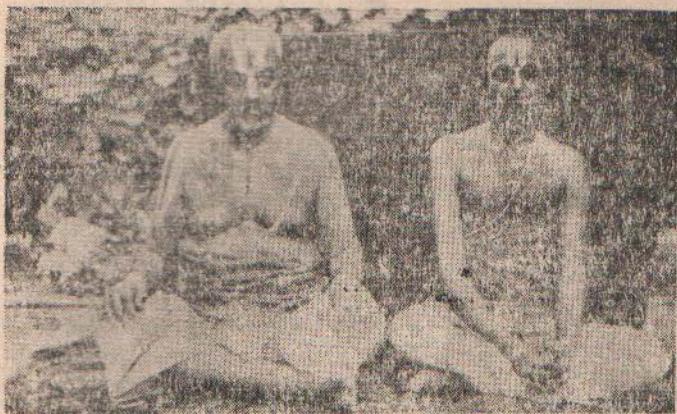
திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸமீப காலத்தில் ஆஸ்தானமலங்கரித்தருளின ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. ஸ்ரீங்க நூராயன ஸ்ரீயாஸி வெதவியாஸ பட்டர். இடதுபக்கத்தில் ஸ்ரீமதுபயவே. நாதமுனியரையர். ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் “ஸ்ரீ ரங்க பால நகர்மடர்” என்றபடியே கோயிலைக் காக்கும் மஹாஸ்களிவர்கள்.

3. ஸ்வல்பபடோக்யதை பெற்றவர்கள் பிறரை வஞ்சிக்கப் பொய்யான விருதுகளை யேறிட்டுக்கொண்டு சில பொய்யரைகளையுஞ் சொல்லி அட்டவாஸங்கள் செய்வதுமுண்டு. அன்னவர்களின் வஞ்சனை நீண்டகாலம் ஜீவிக்கமாட்டாது. ‘கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டுநாளிலே’ என்றெருகு வசனமுள்ளது. பொய்யான பிரசாரங்களினால் வஞ்சகமாகக் காட்டிக்கொள்ளும் பாண்டித்யம் பயன்படாது ஆத்மஸாக்ஷிகமான யோக்யதைதான் ஆத்மானந்த ஹேதுவாகும். அன்னவர்களைக் காண்பதிது; அவர்களிடத்தில் ஆடம்பரமொன்றும் காண நேராது.

4. “கற்றது கைம்மண்ணளவு. கல்லாதது மலையளவு” என்பர் பெரியார். பலபலவும் கற்றவர்களென்று பேர்பெற்றவர்களும் கற்கவேண்டியவற்றில் ஏதோ சிறிது கற்றவர்களேயொழிப. பூர்த்தியாகக் கற்றவர்கள்லர்; இன்னமும் மலையையாகக் கற்கவேண்டியவையுள்ளன—என்பது இப்பழமொழியின் சருத்து. உண்மையில், கல்விக்கடவென்று பேர்பெற்றவர்களும் கற்றகல்விகள் கைமண்ணளவேயாம்.

5. தைத்திரீய யஜூர் ப்ராஹ்மணத்தில் காடகந்தின் முதல் ப்ரச்நத்தில் *யந்வாஹோ ஹி ந்திபி ராயுப்பிர் ப்ரஸ்மர்ப முவாஸர் என்று தொடங்கி ஒதப்பட்டுள்ள பரதவாஜோபாக்கியானத்தைக் கொண்டுதான் “கற்றது கைமண்ணளவு. கல்லாதது மலையளவு” என்கிற பழமொழி விளைந்தது.

6. அந்த உபாக்கியான மெங்கனேயென்னில், பரதவாஜ முனிவர் தேவேந்திரனு அநுக்ரஹத்தினால் முந்நாறு பிராயம் ஜீவித்திருக்கும் வரப்பெற்று ஆன்று வேதங்களையும் ஒதிமுடிக்தாராம். முந்நாறுவது பிராயம் முடியுள்ளில் இந்திரன் வந்து இன்னுமொரு நாறு பிராயவாழ்ச்சி வரமளிப்பதாகக் கூறி, அந்த ஆயுளில் என்ன செய்வதாக உத்தேசிக்கிறீர்? என்றுகேட்க, வேதமே ஒதக்கடவே ணென்று முனிவர் கூற, அப்போது இந்திரன் அழுரவமான மூன்று மலைகளைக் காட்டி, அவற்றிலிருந்து மூன்று முஷ்டி மண்ணையெடுத்து ‘முனிவரே! நீர் முந்நாறு பிராயம் ஒதின வேதம் இந்த மூன்று முஷ்டி மண்ணைவேகானானும்; நீர் ஒதாதவை இம் மலைகளினைவாம்’ என்றானும். இந்த உபாக்கியானத்திலிருந்தே “கற்றது கைமயண்ணளவு, கல்லாதுத யளையளவு” என்கிற பழமொழி தோன்றிற்று.

ஸ்ரீமதுபயவே. நியாயவேதாந்த விதவரன். தி ரு ம லை. அனந்தாண்பிள்ளை. அக்காரக்கணி. ஸம்பந்தமாராசாரியர் ஸ்வாமி, M. A., (தி ருநாராயணபுரம்)

ஆயுஷ்மாந். ஸ்ரீமான்.
தி. அ. அக்காரக்கணி
அனந்தாழ்வான்.
(P. B. A. தொஹித்ரன்)
க்ரந்தமாவா
கார்யாலயாத்யக்ஞ:

7. அதன்பிறகு பரதவாஜ முனிவர் என்ன செய்தார்? தெரியுமோ? இந்திரன் முனிவரரநோக்கிக் கூறினாலும்—[ரேஹீமம் வித்தி. அயம் வை ஸர்வ விதயேதிக. தஸ்மா ஏதம் ஸாவித்ர முவாசர்] இந்திரன் முனிவர்க்கு ஸாவித்ர வித்யையை உபதேசித்து “இதை நீர் ஒத்தீராகில் எல்லா வித்யைகளையும் ஒத்தினவர்களீர்; ஸர்வ வித்யையும் இதுதான்” என்று சொல்லிச் சென்றாலும்.

8. அந்த ஸாவித்ர வித்யை யென்பது எது தெரியுமோ? ஸாவித்ர என்று ஸமர்யனுக்குப் பெயர். ஸாமி ர் ய லை தேவதையாகவுடைய வித்யை ஸாவித்ர வித்யா. வகுளபூஷண பாஸ்காரென்று ப்ரஸிக்தரான் நம்மாழ்வார் தாம் அந்த ஸமர்யன். அவருடைய வித்யை—திருவாய்மொழி யென்பபடுவது. இதை ஒது னால் “ஸர்வ வித்யைகளையும் ஒத்தினவாராம். ஆகவே தான் திருவாய்மொழிக்குத் தனியனிட்டார்வின ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பக்தாம்ருதம் விச்ஜெநாராமோதநம்” என்பதில் ரஸர்வார்ந்தநம் என்று திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷங்களமிட்டார்வினர்.

9. திருவாய்மொழி யருளிய நம்மாழ்வாரைப் பின்புள்ளார் வகுளபூஷண பரஸ்கராரென்று பேசியுள்ளது தவிர, ஆழ்வார் தாமே தப்பமை ஸமரியனாக ஒரு பாசுரத்தில் அருளிச்செய்துள்ளார். அதை அடியேன் மேலே எழுதவேபோகிறேன். வாசகர்கள் அதைக் கடாக்கிப்பதற்கு முன்னே (திருவாய்மொழி யோதினவர்கள்) தாங்களே ஆலோசித்து அறிந்துகொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்.

[ஆலோசிக்க அவகாசமளிக்கிறேன்.]

10. அந்தனர்கள் ஸந்த்யாவந்தனம் அனுஷ்டிக்துத் தலைக்கட்டுப்போது ஒருச்லோக மறுஸந்திப்பதுண்டே; (அதாவது) ஒத்தேயைஸ் ஸதா ஸவித்ரமண்டல மத்யவர்க்கு நாராயணஸ் ஸரஸ்வாஸந ஸந்நிலிஷ்ட: கேழூரவாந் மகரகுண்டல வாந் கிரீம ஹராரீ ஹிரண்மயவபுர் த்ருதஸங்கசக்ர: எட்டதாம். ஸமர்யமண்டல வத்தில் நாராயணன் எங்ஙனே யுள்ளானென்பதை இந்த சுலோகத்தினுறை கிரேம். எங்குனே யறிகிறேம்? மகரகுண்டலமணிந்து கிரீடதாரியாய் ஸர்வாபரணாடுகீத

எம்பெருமானார் ஸ்ரீகாஞ்சீ புரியில் பெரியப்பிகளோடு கூடிச்சிலகாலம் வாழ்ந்துவான் தாரென்பது குருபரம்பராப்ரபாவளித்தம அப்பொழுது வாழ்ந்த திருாளிகை இப்பொழுதும் உடையவர் திருமாளிகையென்று ப்ரளித்தமாய்த் திகழுந்துவருகின்றது. அதற்கு இப்பொழுது ஜீர்ணேததாரம் நடந்து வருகின்றது. கெடுநாளாக அங்குச்சுவரில்சித்திர ரூபமாக எழுந்தருளி யிருக்கும் எம்பெருமானாரம். சூரத்தாழ்வானும் முதலிபாண்டானும் இங்கு ஷைவஸாதிக்கிருர்கள்.

ஞேய ஸர்வாயுதோபேதனை யிருப்பதாக அறிகிறோம். திருவாய்மொழியில் (8-8-1) *கண்கள் சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கண்ந்துள்ளே, செண்டலிகு சடரி வகு விலகுமகரகுண்டலத்தன், கொண்டல் செண்ண சடர் முடியன் நான்கு தோளன் குனிசார்ங்கன், ஒண்சங்கதை வாளாழியானேருள்ளனடியே ஞூள்ளனே* என்கிற பாசரத்தினால் ஆழ்வார் தம்முள்ளௌ எம்பெருமான் இங்ஙனே செய்து முந்தருளி யிருப்பதாக வருளிச்செய்தது தம்மை ஸூர்யங்கக் காட்டினபடியன்றோ.

11. சுலோகத்திலுள்ளதை ஒன்றுமட்டும் மாற்றினாழ்வார். (அதாவது) சுலோகத்தில் ஸஹிரன்மயவடு: என்றார்த்து; பாசரத்தில் ஸகோண்டல்வள்ளன்* என்றார்த்து. நெஞ்சுகுளிர அநுஸந்தித்தபடியா மிது. ஸூர்யமண்டலத்தில் நாராயணனிருக்கு மிருப்பை அந்த ஸூர்யன் தானே சொல்லிக் கொள்ளவில்லை, பிறர் சொன்னவளவேயுள்ளது. வகுள்சூழண்பாஸ்கரனிலிருக்கு மிருப்பை அந்த பாஸ்கரர் தாமே பிசியுள்ள வாசி காண்க.

12 கிழீமெயடுத்துக்காட்டிய காடகச்ச்சுதியில் ஸாவித்ரவித்தைய என்றசற்குத் திருவாய்மொழி யென்கிற பொருளும், ஸவிதா என்பதற்கு வகுள்சூழன பாஸ்கர என்கிற பொருளும் கூறினதை அத்யுக்கியென்று கருதவேண்டா; இதற்கு வேத ஸம்வாதமே காட்டுவது காணீர்; யஜூர்வேதத்தில் நாலாவதுகாண்டத்தின் ஆரம்பம்

“யுஞ்ஜாந: பரதமம் மநஸ் தத்வாய ஸவிதா திய:,”

அக்நிம் ஜீயாதிர் நிசாய்ய ப்ருதில்யா அத்யாபரத:”

என்பதாம். இதில் ஸவிதா என்றது வகுள்சூழன பாஸ்கரரையே யென்பது ஸ்பஷ்டம். (எங்ஙனே யென்னில். ப்ரதமம்—திருவாய்மொழி தொடக்கத்தில், மந: திய: தத்வாய யுஞ்ஜாந: —பரதத்வமான எம்பெருமான் பொருட்டு, ஸதொழுதெழு என்கனேசே என்று பணித்தவர். [இங்கு ஸவிதா என்றபதம் சூறிக்கொள்ளத்தக்கது.

(வலது பக்கத்தில்) ஸ்ரீமான் உ. வே. திருமலை. வி.ஞ்.சிமூர். சிங்கராசாரியர். — உபயோவத கண்ணரவர்.—

(இடது பக்கத்தில்) ஸ்ரீமான் உ. வே. திருக்ளோட்டிழூர் சாத்துப்படி வரதா சாரியர் இவ்விருவரும் பேரருளாளன் ஸன் னி தி நிதய கைங்கர்ய நிஷ்ணேதர்.

13. கீழே குறித்த ட்வெதவாக் கியத்தில் *அக்நிமஜ்யோதிர் நிசாய்ய* இக்யாதியால் ஆழ்வாருடைய ஒரு சிறந்த சரித்ரவிஶேஷம் ஸாகிதமாகிறது. (அதாவது) மதுரகவிகள் வடதேச யாத்திரீயாகப் புறப்பட்டு நெடுந்தூரஞ் சென்றபோது ஒருநாள் ஸாயம் ஸந்த்யாவந்தனத்தில் *தக்னினையை திஶே நமः* என்று சொல்லித் தென்துசை நோக்கினபோது ஆழ்வாருடைய ஜ்யோதிஸ்ஸா ஸேவைஸாதித்து ஏதோ மஹா நகரம் தீப்பற்றியெரிவதாகக் கண்டு திரும்பினாரென்கிற இதிஹாஸம்.

14. அத்யாபக ஸ்வாமிகளின் ஏற்றப் போது திருக்குடந்தை எம்பெருமா னுக்கு ஆராவமுத என்கிற திருநாமம் ப்ரஸித்தமாயிருப்பது போல் திவ்யப்ரபந்த அத்யாபகஸ்ஸ்வாமிகளுக்கும் ஆாலமுதென்கிற திருநாமத்தை ஆழ்வார் அருளி யிருக்கின்றார். திருவாய் மொழியில் (5-7-11.) *வைகல் பாடல்லார் வானேர்க்கு ஆராவமுடித* என்கிற பாசுரங்காண்க. ஏற்கும் பொருளான்று உள்ளபொருளே.

15. ஆண்டாள் திருப்பாவைதான் அத்யாபகர்களென்கிற வயபதேசத் திற்கு மூலம். ஆண்டாள் திருப்பாவையில் *சிற்றஞ்சிருகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து உன்பொற்றுமரையடியே போற்றும் பொருள் ட்களாய* என்று எம்பெருமானை நோக்கிக் (கேளாய்) என்றுலரத்த சொற்றுவையைநோக்கி அத்திருப்பாவைக்குத்தனியனிட்டருளின பட்டர் “அத்யாபயந்தீ” என்றநூளிச் செய்தார். ஆண்டாள் அத்யாபிகை; அவருடைய பரிகராட்டர்கள்—அத்யாபகர்கள். ஸாங்க (ஸ்ம்ஸ்க்ருத) வேதாத்யயநமசெய்தாலும் அவர்கள் அத்யேதாக்கள் என்றே பேர்பெறுகிறார்கள். திவ்யப்ரபந்தத்தில் அந்வயமாத்ரமேகாண்டுஅத்யாபகவ்யபதேஶம்பெறுகிறார்கள்.

16. இந்தைத்தில் நயைபூத்தாற்போலே. பிள்ளையுலகாசிரியர் முமுக்ஷப்படியில் தவயப்ரகரணத் தொடக்கத்தில் “புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனை யோடே விடுகையும்” என்றுதொடங்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிகாரிக்கு அவச்யாபேக்கிதங்களை கருளிச்செய்து போகுகையில் “இப்படி யிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்து உங்கிருக்கையும்” என்றுள்ளது. அவ்விடத்து மனவாளமாழனிகளின் விபக்கியானத்தில்-கீழ்க் கொண்ண இவ்வாகாரங்களெல்லாம் உடையராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டால். இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற் போலே இந்த

ஸ்ரீமான் உ. வே. கோயில் பிரதிவாதிபதியங்
கரம் (கண்ணமாசாரியர்) என்கிற
ராமாநுஜாசாரியர் (Tamil Pandit)

விபூதியிலே இங்ஙனேயுமிருப்பார் சிவ
ருண்டாவதே! என்று அவர்கள் வைப
வத்தையறிந்து அவர்களாவில் பரிதியுக்த
ஞெயிருக்கை. கீழ்ச்சொன்னவை யெல்லாம்
உண்டானாலும் உண்டாக அரிதாயிருப்ப
தொன்றிரே இது" என்றுள்ள ஸ்ரீஸ்வாமிகி
பொன்னேபோல் போற்றத்தக்கது. [இந்த
எம்—குமிட்டிசட்டி.] "ஹஸந்திகாயாமிவ
பத்மபுத்ரம்" என்ற கலோகங் காணக.

17. சகன்-என்கிற கொள்ளிப்பற்றி.
(ஈசன்) என்கிறசொல் பெரும்பாலும் சிவ
ஞாக்கு வழங்கிவருகிறது. *சகனை வென்ற
சிலைகாண்ட செங்கண்மால்* என்றும்

*இனியறிந்தேனீசர்கும் நான்முகர்கும் தெய்வங்கள் என்றும் திருமழிசைப் பிரச
ஞருளிச் செய்கிறோர். சகம்புரீஶ: பகபதி: சிவச் சூலீ: என்பது அமரகோஸம். இதைப்
பற்றி ஆழ்வான் ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தலத்தில் (18)* அந்தர்த து கவசந கேசிதிமேஸ
ஸப்தாத் லோகப்ரவித்திமுபகம்ய தமிழ்மா ஹா:, தைச்சப்ரவித்திவிபவஸய ஸமுய
தாயை க்ராஹ்யா த்ரயீ த்வயி து ஸா அச்யுத! ஸமமுகீநா* என்றருளிச் செய்துள்
ளார். அவ்விடத்து அடியேனுடைய வியாக்கியானம் காண்பது.

18. உடையவர் வலையுள்பட்டு. ஆழ்வார்களின் கால ஆாய்ச்சி செய்கிற நவீ
னர்கள் கண்முடிகளாய் மனம்போனபடியும் ஈபோனபடியும் எழுதியுள்ளார்கள்.
உழைக்கன்றே போல நோக்கமுடையவர் வலையுள்பட்டு என்று திருமாலையில்
தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும்; *துவரித்த உடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச்
சமணர்க்கும்* என்று பெரியதிருமொழியில் (5-6-8) திருமங்கையாழ்வாரும் கூறி
யிருக்கையாலே, உடையவர் என்று வழங்கப்படுகிற ஸ்ரீராமாநுஜருக்குப் பிறகே அங்
வாழ்வார்களிருவரும் அவதரித்தார்களென்பது கல்வெட்டு" என்பது அவர்களது
மருள் மொழிகளி லொன்று. (மேலே ஸ்ரீம்பெருமானுரீ* என்ற விடமுங்காணக.

19. (எம்பெருமானுர்க்கிடம்.) பெரிய திருமொழியில் திருக்கடன் மல்லைப்பதிகத்
தில் (2-6-9) ஈனைங்கு திருச்சக்கரத்தெதம்பெருமானுர்க்கிடப்பட்ட என்றதில் (எம்பெரு
மானுர்க்கு) என்பதற்கு எம்பெருமானுக்கு என்றே பொருள். ஆர்விகுதி உயர்வு
குறிப்பதாம். ஸம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜர்க்கு எம்பெருமானுரென்று திடு
நாமம் ப்ரவித்தமாகையாலே, நவீன் ஆராய்ச்சிக்காரர்களி லொருவர் இது ஸ்ரீரா
மாநுஜரையே குறிப்பதாகக் கொண்டு, இப்பாசுரத்தையெடுத்துக்காட்டி "கிடங்கு

(வலது பக்கத்தில்) ஸ்ரீமான் உ. வே. கோயில் கந்தாடை அண்ணன் ரங்கராஜாசாரியர் P.B.A. பாகிநேயர்.

(இடது பக்கத்தில்) ஸ்ரீகாசீஞ். பிரதி வாதிபயங்கரம் செல்லமணி என்கிற ரங்கநாதாசாரியர். P. B. A. ஸ்வீ க்ருத புத்திரர். இருவரும் ஸம்ப்ரதாய ஸார்வபெளமர்கள்.

திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீராமாநுஜர்க் கும் பிற்பட்டவரென்பது கல்வெட்டு” என்றெழுதியுள்ளார். மிக மெச்சத் தக்க மேதை.

20. [தொண்டாடிப் பொடியாட நாம் பெறில்] ஸ்ரீகுலசேகராழ்வாராளிச் செய்த பெருமாள் திருமொழியில் (2-2) “ஆடிட்பாடி யரங்க வோவென்றமூக்கும் தொண்டாடிப் பொடியாட நாம் பெறில்ளனன்றுள்ள பாசரத்தை யெடுத்துக்காட்டி “இத்தால் தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார் குலசேகராழ்வார்க்கு முற்பட்டவரென்பது ஜயமின்றி அறியலாகிறது” என்று ஒரு மஹாமேதாவி எழுதியுள்ளார். இதனேடு கூடவே யெழுதுகிறார்வர்-“இப்பாசரத்தில் தொண்டாடிப் பொடியென்பதற்குத் தொண்டர்களின் பாகதூளியென்று பொருளானாலும் தொண்டாடிப் பொடியாழ்வாரர் நினைப்பதும் நினைப்பட்டுவதும் குலசேகராழ்வார் கருத்திற் கொண்டதே யாகும்; இல்லையேல், மோனைக்குச் சேர (அப்பாடிப்பொடி) என்று இயற்றியிருப்பர்” என்று. இவர் மோனையின்பத்தை எவ்வளவுக்கண்டிருக்கின்றார்வதற்கிணங்கி என்று கொண்டு மோனைக்கும் சேர ஒருவர் திருக்குறளாத் திருத்தின் கதையை நினைப்பது.

21. ஆழ்வார்களின் கால ஆராய்ச்சிக்காரர்களுக்கு நாம் முக்கியமாகத் தெரிவிப்பதொன்றே. திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் சந்திரபுஷ்கரிணியின் கிழக்கே வாஸாதேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியில் ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் வீற்றிருந்த திருக்கோலமாகத் திருப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பட்டர் ஸ்ரீங்கராஜ ஸ்தவ பூர்வஶதகத்தில் சந்திரபுஷ்கரிணிக்கு ச்லோகமிரண்டு இட்டருளினபிறகு பூர்வேண தாம் தத்வத்து என்றுதொடங்கி பொங்குஶாத்யா: ப்ரதீமே புமாம்லோ நிஷேதிவாம்லோ தூ மாம் தேயரந்து என்று பணித்துள்ளார். “வீற்றிருந்த திருக்கோலமாக எழுந்தருளியுள்ள நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் என்பால் அருள் செய்யவேணும்” என்பது இதன் கருத்து.

22. பட்டரென்பவர் கூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமாரர். இவர்களின் காலமும் ஸ்ரீராமாநுஜர் காலமும் ஒன்றே. ஸ்ரீராமாநுஜர் காலத்திற்குமுன்னமே ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் மூல விக்ரஹப்ரதிஷ்டை நிகழ்ந்திருக்கின்றதென்பது நன்கு விளங்கிறது. ஸ்ரீராமாநுஜர் காலம் இற்றைக்கு நாற்பது வருஷம் குறைய

ஸ்ரீமாண் உ. வே. திருமணி

ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரியர்

—தேவப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்தில் நம்
மாழ்வார் ஸன்னிதி ஆதீனம்—

ஆபிரம் வருஷமாகிறது. ஆக, ஆயிராண்டு கட்குழன்னமே ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் (மூலவிச்சறை) ப்ரதிஷ்டை ஆகியுள்ள தென்று தேறிற்று. நவீன ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதைக் கண்டிலார்.

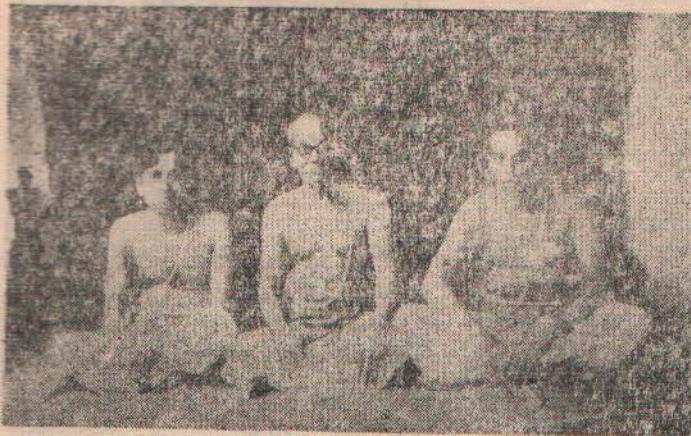
23 உலகில் ஒருவர்க்கு விக்ரஹப்ரதிஷ்டை ஏற்படவேணுமானால் அவர் மறைந்த வுடனே ஏற்பட்டு விடாது. மறைந்தபிறகு அவருடைய புகழ் மிகமிகப் பரவி சிலபலவாணிகள் கடங்குபின்னரே விக்ரஹப்ரதிஷ்டை ஏற்படும். அதிலும் ஸ்ரீரங்க நாதனுடைய ஸன்னிதியில் ப்ரதிஷ்டை ஏற்பட்டதென்றால் இது ஸாமாங்யமாக—லகுவாக ஏற்படக கூடியதன்று இந்த

தீன்று கொண்டே ஆழ்வார்களின் காலங்கிலையைப் பிராமரணிகர்கள் அறுதியிடலாம்.

24. ஆழ்வார்களின் பெருமையை நாம்நாநிலையில்நின்று அறிந்து கொள்ள ஸ்ரீபாகவத மென்கிற கரந்தமொன்றே போதும். அது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மட்டும் ஆதரிப்பதன்று. உலகிலுள்ள வைதிக மகத்தவர்கள் யாவரும் ஸ்ரீராமாயணம் போல் ஆதரித்து வருமது. அதில் பதினேராவது ஸ்கங்சத்தில் “கருதாதிஷூ” நாராராஜன்! கலெள இச்சந்தி ஸம்பவம், கலெள கலு பவிஷ்டியந்தி நாராயணபராயண: என்று தொடங்கியுள்ள சௌகங்களை நமது பூருவாசாரியர்கள் ரஹஸ்யநூல்களில் எடுத்துக்காட்டி யுள்ளார்கள். ஆசார்யவறிருதயத்தில் “கவசித் கவசித் தென்று இவராவிரப்பாவம் ‘கவியுங் கெடும் போலே ஸாசிதம்’” என்றருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த தேசிகன் தமது குருபரம்பராஸாரமென்னும் ரஹஸ்யத்தில் சிறிது விரிவாகப் பணித்துள்ளார்.

25. எங்கனே யென்னில், “பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்தென்றும் சொல்லுகிறபடியே அகஸ்த்யஸேவிதமான தேஶத்திலே அநேக தேசிகாப் ஷோத்தாலே அவதரித்தருளினான். இத்தைக்கணிசித்து ஸ்கலெள கலு பவிஷ்டியந்தி நாராயண பராயண:, கவசித் கவசிந் மஹாபாகா: தாமிடேஷூ ச பூரிச:; தாமர பர்ணீ நதீ யத்ர கருதமாலா பயஸ்விநி, காவேரி ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச பஹாநதீ: என்று மஹர்ஷியருளிச் செய்தான்” என்பது குருபரம்பராஸார (தேசிக) ஸ்ரீக்தி.

26. மேலெடுத்துக்காட்டிய சௌகங்களில்—தாமரபர்ணி, கருதமாலா, பயஸ்விநி, காவேரி, ப்ரதீசீ—என்று ஐங்குநதிகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. நான்கில்லை. ஆறில்லை. இந்த ஐங்குநதி நதிகளின் கரையிலேதான் ஆழ்வார்கள் திருவவதாரம் செய்ததுகுளியுள்ளார்கள். தாமரபர்ணீதீர்த்தில் நம்மாழ்வாரும் மதுரகவியாழ்வாரும்.

இங்கு இடையில் வீற்றிருப்பவர் கோயில் பிரதிவாதியங்களும் (கண்ணமாசு-ரியர் என்கிற) உடோ ராமாநுஜா சாரியர். ஏற்கெனவே கீழே தனியாகக் காட்சி தந்தவர் இருபக்கத் திலும் அவருடைய இருதிருக்குமார்கள். வெளக்கிக் கல்வித்திறமையோடு திவ்யப்ரபந்த பூர்ணுதிகாரிகள்.

...

க்ருதமாவா என்பது தென்மதுரையில் பெருகுவது. இதன்கரையில் பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும். பயஸ்வினியென்பது பாலாறு. இவ்வாற்றின் கரையில்-பொய்சையார் பூதத்தார்-பேயார் திருமழிசைப்பிரான் ஆகியாலவர். காவேரியின் தீரத்தில்-தோன் டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணுழவார், திருமங்சையாழ்வார் இப்பூவர்களோன்றினர். ப்ரதீஸ் என்பது மேலாறு; அது மலை நாட்டிலே பெருகுவது. [அதில் அடியேன் நீராடியிருக்கிறேன்.] அதன் கரையில் குலசேகராழ்வார் திருவவதரித்தருளினர். நீதியும் மிசுசப்படவில்லை. ஆழ்வார்களுப் பிச்சப்படவில்லை.

27. ஒரு விஶேஷம் குறிக்கொள்ள வேணும். கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி, ஸரயு, கருஷ்ண, துங்கபத்ரர் முதலிய புன்ய நதிகளுமிருக்கின்றன. அந்தகதி களின் கரையிலும் சிலசில பக்தர்கள் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் அந்த நதி களை ப்ரஸ்தாவிக்கவில்லை. ‘கிலளா-க்வதித்த்வதித் பஸிஞ்சாந்தி’ என்று சொன்னதோடு நில்லாமல், தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக அவதரிக்கப்போகிறார்கள் [*த்ரமடேஷு-ச பூரிஷ:]* என்று சொல்லியிருப்பது ஒன்று; ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார்க்கு ப்ரபந்ந ஜங்கூட்டஸ்தரென்கிற ப்ராதாந்யம் தோன்றப்போகிறதென்பதறிந்து தாமரபாண் நதியை முந்துறமுன்னம் கூறியிருப்பது மற்றென்று.

28. [நம் ஆசார்யர்களின் ஐகமத்யம்.] பிள்ளை யுலகாசிரியரின் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே ‘மேகம் பருகின ஸமுத்ராம்புபோலே நூற்கடற் சொல் இவர் வாயனவாய்த் திருந்தனவாறே ஸர்வதா ஸர்வோபஜீவ்யமாமே’ என்றார்செசெசுத்தை யடியொற்றி, வேதாந்த தேசிகன் குருபரம்பராஸாரத்தி ஸ “பராங்குஶபரகாலாதிருபத்தாலே அபிவமாகஞ்சு சூரவதாரத்தைப்பண்ணி மே கங் கள் ஸமுத்ரஜலத்தைவாங்கி ஸர்வோபஜீவ்ய மான தண்ணீராக உமிழுமாபோல்” என்று பணித்தார். திருவாய்மொழி வியாக்கிபான அவதாரிகையில்-புமான்களான ஆழ்வார்களுக்கு ஸத்ரீஸாவனை சூடினபடி எங்களே யென்று கேட்டுக்கொண்டு “பாங்கால்யா: பத்மபத்ராக்ஷயா: ஸங்காயந்தயா ஜகங்கம் கங்கம், யா: ஸ்த்ரியோ திருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பாவம் மநஸாயயு: என்கிற மஹாபாரத ச்லோகத்தையெடுத்துக்காட்டி ஸமாதானம்பண்ணியுள்ளது.

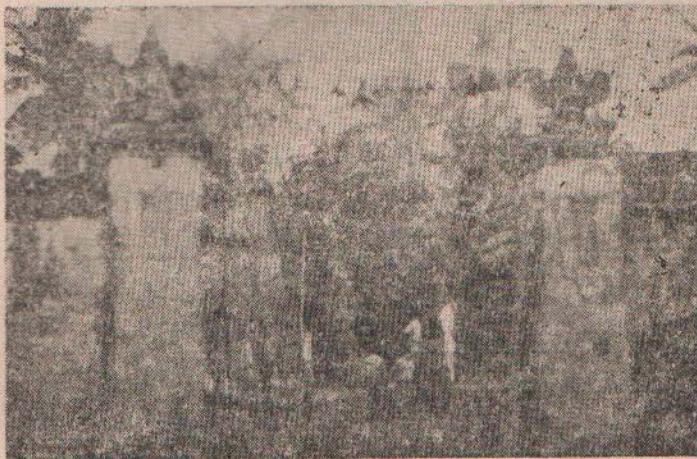

1. ஸ்ரீமாண் பிள்ளை கீலகம் விஜயராஜலாசாரி
2. ஸ்ரீமாண் K.B ஸ்ரீதராசாரி.
3. ஸ்ரீமாண். K. K. அண்ணன் ராகவாசாரி, (முவகும் தில்யப்ரபந்தப்ரவீணர்கள்)

இதையடியொற்றி தேசிகன் தரமிடோபங்கிடத் தாத்பர்யாத் நாவளியிலே *பாஞ்சாலீஸாதர ஶோபாஹ்ருதநயங்குதார்ம பும்பாவ நீத்யா* என்று சுலோக மாக்கியருளினர்.

29. [திருப்பாவையில் ஆராய்ச்சி விஷயம் இரண்டு கருக்கள் நிதி?] எட்டாவது பாசுரத்தில் சுதேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால் ஆவாவென்று ராய்ந்தருள்*என்பது முதலதான் ஆராய்ச்சி; இருபத்துமூன்றாம் பாட்டில் யாபவந்த காரியமாராய்ந்தருள்*என்பது இாண்டாவதான் ஆராய்ச்சி. சிழ்வானப்பாசுரத்தில் ஆராய்ந்தருள் என்று ஆராய்ந்தருள்வன் என்றபடி, 'நீ ஆராய்ந்தருள்' என்றபடி யன்று. தேவாதிதேவன் ஆராய்ந்தருள்வன் என்றே பொருளாம். என்னவென்று (ஆராய்ந்தருள்வன்) என்று கேள்விப்ரிக்கும். அதனை விவரிப்போம் மேலே ஸ்மாரி மலை முழுஞ்சிற் பாசுரத்தில் கூழவைப் பூவன்னை! யாபவந்த காரியமாராய்ந்தருள்* என்றதில் எவ்விதமான ஆராய்ச்சி ப்ராப்தம்? என்பதையும்மேலே விவரிப்போம்.

30. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (5-4-5) ஆரென்னை யாராய்வார்?* என்கிறார்; இதற்குஇருவகையாகப் பொருள்கொள்ளலாம்-இந்த*ஊரெல்லாந்துஞ்சிப் பதிகத்தின் ஸாரப்பொருளை நூற்றாண்தியில் அருளிச்செய்யாரின்ற மணவாளமா முனிகள் ஸமாறன் திருவளளத்துச் சென்றதுயார், ஒதுவுதிங் கெங்குனேயோ!* என்கையாலே இப்படித் துயருற்றிருக்கின்ற என்னை ஒருவரும் ஆராய்வாரில்லையே! என்துயரைத்தீர்ப்பதற்கான கவலை அந்தோ! ஒருவர்க்குமில்லையே! என்பதுஒருபொருள்; மற்றெருபொருளாவது-‘வீட்டின்பவின்பப் பாக்களில் த்ரவ்யபாஷா நிறுபண்ணமை இன்பமாரியில் ஆராய்ச்சி’ என்கிற ஆசார்யவற்றுதய திவ்யஸமக்திப்படி என்பிறவி யையும் என்பேச்சையும் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வாரார? ஒருவருமில்லை. ‘பேச்சுப் பார்க்கில் கள்ளப்பொய்ந் நூல்களுங்க் க்ராஹ்யங்கள். பிறவிபார்க்கில் அஞ்சாமோத் தும் அறுமூன்றும் கழிப்பனும்’ (ஆசார்யவற்றுதயே) என்கையாலே என்பறவியை க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணத்வைபாயாநாதிகளின்பிறவியிற்காட்டிலும்சிறந்ததாசவும் கொள்வார்களேயல்லது அவற்றைப்பற்றி ஆராய்வாரில்லை—என்பது மற்றெருபொருள். *ஊரெல்லாந்துஞ்சிக்குக் கீழ்ப்பதிகமான ஸ்மாசறுதோதியில் குதிரியாய் மடலூர் துமே யாம்மடலூர்ந்தும்* என்று; மடலூரமுயன்றதுபற்றியும், மேலே *வானமாமலையே அடியேன் தொழுவங்தருளேயென்று அவனிருக்குமிடம் நாம் செல்லவேண்டியிருக்க அவனை வருமாறு அழைத்ததுபற்றியும் ஆராய்வாரில்லை-இவைசாஸ்த்ரார்த்தங்களே என்றுகொள்வர்

ஸ்ரீகாஞ்சி கீழ்ஸ்தடகோபா
வீதியில் திகழும் உடையவர்
திருமாளிகைமுகப்புத் தோற்ற
ம். இங்கு இப்போதுநடைபாற
ருவநும் ஜீர்ணேத் தாரணம்
முடிவு பெற்றபின்பு இந்த
முகப்புத் தோற்றம் மாறுபடக்
சூடும்.

31. திருப்பாவையிலிரு
ந்து எடுத்துக் காட்டிய இரண்
ட ஆராய்ச்சிகளும் அவசியம்
விமர்ஶம் செய்பவேண்டியவை

யாகும். இதை விவரிப்பதற்கமுன் ஸ்ரீராமாய ஞேர்ச்சு விசேஷமொன்றை சிகித்துக் கொள்வோம். சக்ரவர்த்தி திருமகன் பள்ளவடிசீரன்து இளையபெருமான் சமைத்த பர்ணசாலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அரக்கர்சார் நல்வண்டு வருந்திக்கிடக்கிற மஹர்ஷிகளிருக்குமிடங்களிலே தாம் சென்று அவரவர்களுக்குத் சேறுதல் சொல்லி வரவேண்டுமென்று தாம் பாரித்திருக்கிறார் அதற்குள் அந்தப் பஹர்ஷிகள் தாமே பெருமாளிடம் பதறி ஒடிவந்தார்கள். அப்போது அவர்களைக்கண்ட பெருமான் “ப்ரளீ
தந்து பவந்தோ ட்யூ” என்றார். இதன் பொருளாவது—யனிவர்களே! என்னை நீங்கள் மிகவும் மனிக்கனேண்டும். எனக்கு மிகவுப் பெட்கமாயிருக்கிறது. உங்களிடம் நான்வந்து விசாரிக்கவேண்டியிருக்க, நீங்கள் என்னைத் தேடிவருப்படி நான் பிற்பாடனுய் விட்டேனே! என்பதாம்.

32 இதனால் என்னவிளங்காநின்றது? எம்பெருமான் அடியார்களிருக்கு மிடத்தேவந்து உபசாரங்க்செய்யக் குதூஹலிப்பலனையிருக்க, அவனிருக்குமிடத்தே நாம் செல்வதை அவன் ஸஹிக்கில்லானென்பது நன்கு விளங்குகின்றது. தேவாதி தேவன் விபவமூர்த்தியாயிருக்கும் போது அவன் பக்கலிலே நாம் சென்றால் ஆவா வென்பன் = ஹா ஹா! என்பன். அவ்வளவோடுப் நில்லாமல், ஆராய்ந்தருள்ளன்-இவர்கள் ஸ்வரூபமுனர்ந்தவர்களா அல்லா? என்று ஆராய்ந்தருள்ளன். ஆராய்ச்சியில் என்னதேறும்? பரகதஸ்வீகாரமே பாங்கு—என்றுதேறும்.

33. [யாம்வந்தகாரிய மாராய்ந்தருள்.] தண்டகாரணய முனிவர்கள் *ஏஹி ஃச்ய சரீராணி* என்று அரக்கர் தின்ற வுடப்பைக்காட்டி சரீர ரக்ஞம் பண்ணிக்கொள்ளப் பார்த்தார்கள். நாங்களுப் பவர்களைப் போன்றுவந்தோபா? என்று ஆராய்ந்தருன். மங்களாசாளனம் பண்ணவந்தோப்; உன்னிடத்தில் ஒன்று வேண்டிப்பெறுதற்காகவன்றிக்கே உன்னையே வேண்டிவந்தோம்;—பூவும் பணமும் போலே உன்னேடு இளைப்பிரியாது சேர்ந்திருக்கவந்தோம். உன்கே ஆட்செய்ய வந்தோம். இவ்விஷயங்களை நாங்கள் சொல்லியா நீ தெரிந்து கொள்ளவேண்டுட?

1. ஸ்ரீமான் கோயில்கந்தாடை அண்ணன் அனந்தாசாரி. திவ்யப்ரபந்த பூர்ணதிகாரி.

2., சிருக்கோட்டிழூர் (அண்ணைச்சியென்கிற) ராமாநுஜா சாரி. தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி சாத்துப்படி மிராசதாரர்

3. K.B. தேவராஜா சாரி. திவ்யப்ரபந்த பூர்ணதிகாரி.

(Lecturer)

எங்கள் வடிவையும், *பூவைப்பூவன்னுவென்று யாப்உன்ஸ்டிவில் காட்மன்ஸ்டிபர்ட் டையுங் கொண்டே தெரிந்து கொள்ளலாகாதோ? நன்கு ஆராய்ந்துபார்என்றபடி.

34. [இடையில் ஒரு சோக ஸமாசாரம் கோயில் விருத்தாந்தம்.] திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் ஐஞானசில வையாவ்ருத்தாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத்குண்டலம் ரங்கஸ்லாமி ஐபங்கார் என்றும் குண்டலவாக்யார் ஸ்லாமி யென்றும் ப்ரஸித்தராயிருந்த மஹான் தமது எண்பத்திராண்டாவது பிராயத்தில் திருநாடலங்கரித்தார் [20—2—76 தேதியில்] என்று கேட்டுக் கிடுக்கிட்டேன். இந்த ஸ்லாமி சிறந்த கனபாடியாய் விளங்கினவர். நாஸ் பெருமாளுக்கு எழுபது ஸம்வத்ஸர காலம் இடைவீடின்றி வேதபாராயண சைங்கர்யதாரந்சராயிருந்து ரெண்பதை நன்கறிவேன். ஸ்ரீரங்கதர்சன நிர்வாஹ துரந்தரர்களில் தலைவராயிருந்து நிர்வஹித்து வந்தவர் என்பது விசேஷித்த விஷயம்.

35. [ஒருகால் இவரிடம்கேட்டிருத்து இப்போதுநினைவுக்குவந்கவிநோத கதை யொன்று;] ஒரு மஹாவீரன் தன்னுடைய விக்ரமப்பெருமைகளைப் பேசத்தொடங்கி “நேற்று நான் ஐந்நாறு வீரர்களினுடைய கால்களை வெட்டி விட்டு எனக்கு ஒரு அபாயமுமில்லாமலே வந்து விட்டேன்” என்றாலும். அது கேட்டவர்கள் ‘தலைகளை வெட்டாமல் கால்களை ஏன் வெட்டினாலேப்பா!’, என்று வினாவ், “‘ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு தலைகளையெல்லாம் எவனே வெட்டிவிட்டுப் போய் விட்டானும், ஆதலால் நான் கால்களை வெட்டினேன்’ என்றாலும். விஷயம் புரிந்ததா?

36. கூரத்தாழ்வாளைப்பற்றி ஓர் ஐறிற்யம். பெரிய திருமொழி வியாக்கியானத் தில (8-1-1) *சிலையிலங்கு பொன்னுழி ப்ரவேசத்தில் ஆழ்வான் பெருமை விளங்க அருளிச்செய்ததோர்ஜூத் ஹ்யம்; “ராஜேந்தர சோழனிலே ஒரு ப்ராஹ்மணன்மகன் புத்தரோடே ஸம்ப்ரதாயமுண்டாய் பூனுநாலையும் குடுமியையும் அறுக்குப் பொகட்டான். கூரத்தாழ்வான் அங்கேற நடந்தவளவிலே அவன் சிகாயஜ்ஞா பவீதங்களைத் தரித்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தான். அவனைக்கண்ட பிதாவானவன் ‘கூரத்தாழ்வாளைச் சந்தித்தாயோ?’ என்று கேட்டான். புறம்புள்ளார் நீ இது அறிந்தபடி எங்களே! என்று கேட்க ‘ஆழ்வான் ஸன்னிதியிலே தமோபிபூதரும்

ஸ்ரீமதுபயபோ. திருமலை, அனந்தாண் பிள்ளை சதாபிஷேக கோவிந்த நரலிம்ஹாசாரியர் ஸ்வாமி (கோயில்).

எத்வாஸ்தாாவர்கள் காண்? என்றான்". என்பதாக. இங்கு முலத் தில் பரகாலநாயகியின் திருத்தாயார் தம் மகளின் செய்தியைச் சிலரை நோக்கிச் சொல்லா நின்றுகொண்டு 'என் மகள் இத்தனைநாளும் போலவ்வாயல் இன்று விலகூணமாகப் பேசுகின்றான்; சிலையிலங்கு பொன்னழி யென்கிறான். தின்படை தண்டு ஒன்சங்க மென்கிறான், மலையிலங்கு தோன் நான்கேயென்கிறான்; இந்த வைகரியை நோக்கமீட்டது இவள் திருக்கண்ணபுரம் சௌரிப் பெருமாளை ஸேவித்தவளா யிருக்கலே ஞூம்' என்பதாகப் பாசுரம் அமைந்துள்ளது. இதற்குச் சார்பாகப் பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு ஆழ் வானுடைய இதிஹாஸமொன்று நினைவுக்கு வந்தது அற்புதம்! மிகவற்புதம்!!

37. ராஜேந்திரசோழ என்னுமுரிலே ஒந் ப்ராஹ்மணன் மகன் துஸ் ஸஹவாஸ்தாலே மது செட்டு சிகாயஜ்ஞாபலீதங்களை அறுத்தெறிந்து தந்தை சொற் கொமல் வராத்யனுய்த கிரிந்துகொண்டிருந்தான்; இப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் அவ்வூர்க்குக் கூரத்தாழ்வான் யாத்ருச்சிகமாக எழுந்தருளினார். அந்த ப்ராஹ்மண குமாரனுக்கு ஆழ்வான் ஏதாவது ஹிதோபதேசம் செய்தருளினரோ இல்லைபோ தெரியாது. ஆழ்வான் அவ்வூர்க்கு எழுந்தருளினவை தெரியும். அவன் அப்போதே முன்போல ப்ராஹ்மண ஈக்ஷணங்களுடன் கண்ணுச்சிளிய னுய்வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான்; அன்னைக் கண்ட தகப்பனார் 'பிள்ளாய்! கூரத்தாழ்வானேடு சந்திக்கப் பெற்றுயோ?' என்று கேட்க. அங்கிருந்த சிலர் இதைக் கேட்டு, உண்மையில் ஆழ்வானுடைய அருளாலேயே இவன் திருந்தினுடென்பதை அவர்கள் மட்டும் நன்கு அறிந்தவர்களாகையாலே இந்த மருமத்தை இவர் எப்படியோ தெரிந்துகொண்டாரேயென வியந்து 'நீர் ஆழ்வான் இங்கேறப் போந்ததை ஸேவியாமலிருக்க எப்படித் தெரிந்துகொண்மார்? என்று கேட்க, 'ஆழ்வானுடைய ஸன்னிதான்த்தில் தாமஸர்களும் ஸாத்விகர்களாய்த் திருத்தவர்களென்பது ப்ரவித்தமன்றே? நெடுநாளாகத் தாமஸனுயக் கெட்டுப்போனவிவன் இன்று ஸாதவிகபுத்து யுண்டாகித் திருந்தினுடென்றால் ஆழ்வானேடே இவன் ஸந்தித் திருக்கவே வெண்டுமென்று தோன்றிற்று' என்றாராம தகப்பனார். "கண்ணபுரத்தம் மானைக் கண்டாள் கொலோ" என்று பாட்டுத்தோறும் சங்கித்துக் கூறினதற்கு இது மிகப் பொருத்தமான மேற்கோள்.

38. கூரேசுவிஜய மெங்கிற வடபொறிநூல் கூரேசாள கூரத்தாழ்வான் பணித்தந்தன்றுகிலும், அந்தான் நிருபவாங்கள் பெரும்பாலும் உபதீவங்களாகையாலே அவை ஈண் டு வரையப்படுகின்றன. ஸநான்-ஆசமந் ஸங்கலபா திகளில் கோவிந்தாதி திருநாமங்களே சோல் லப்படுகையாலும், வேதமோதுகையில் ஹரிபத்ததையே தொடங்குவதனுலாம்,

ஸ்ரீமதுபயவே மங்களஸ்பாடி
ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி.
(வைகுண்டவாஸி)

“ஹர்மேர் தேவஸ்ய திமஹி” என்று ஸவி
த்ருமண்டல மத்தயவர்த்தியான நாரா
யனனுடைய திவ்யதேஜஸ்ஸே சிந்திக்
கப்படுவதாலும், ப்ரணவார்த்தம் ஸ்ரீமந்
நாராயணனே யாகையாலும், பரமஸ்த
வஸமாச்ரயனே இப்பெருமானுக்கே
ரஷானக்ரியை அஸாதாரணமாகையா
லும், இவரே ஸர்வாதிகர். “ஸர்வதேவ
நமஸ்கார: கேச வம் ப்ரதி சக்சதி”
என்கையாலும், “ப்ராயச்சித்தாந்யசே
ஷாணி” என்று தொடங்கி “ச்ருஷ்ணநு
ஸ்மரணம் பரம்” என்கையாலும் ஸஸல
வைதுக்கர்மங்களுக்கும் ஸாத் கு ண்ய
ப்ரதஞ்சவிவனே பரதேவதை. ருத்ரா
ஹாதியில் “அப உபஸ்ப்ருச்ய” என்று

அகத்திபரிஹாரார்த்தமாக அபாழுபஸ்பர்சனம் விதிக்கையாலும், அந்த ருத்ரன் தானும் *குறைகொண்டு நான்முன் குண்டினை நீர்ப்பெய்து—குறைகொண்ட
கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக் கழுவினுடென்கிறபடியே ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தை
வஹித்துப் புனிதனுகையாலும் ஸ்ரீமந்தாராஸ ணனே பரதேவதை

39. சக்ரவர்த்தி திருமகனூர் சிவபூஜை செய்தாரென்னுமிட ஸ்ரீராமாய
ணத்தில் சொல்லப்படாமையால் பொய்யேயாமித்தனை. தாபஸபுராணங்களில்
சொல்லிற்று அநாதரணீயம். காசியில் ருக்ரன் ஸ்ரீராம நாமத்தை தாரகமந்தர
மாகக்கொண்டு ஜபித்து உய்ந்தது ஸாப்பாளித்தம். ராமேச்வரமென்பதை திருவடியான
ஹநுமானுடைய ரோமேச்வர மென்பர்கள். அன்றியே ஸௌதாஷார்த்த
மாக அங்குத் தனது சேவகர்களில் ஒருவனுன் ருதானை நிறுத்தி நியமிக்தருளினு
னென்னவும் குறையில்லை. ப்ரஹ்மஹத்யாசாபத்தைப் போக்கி உஜ்ஜீவிப்பித
தருளினவனே பராத்பரன்- *பிண்டியார் மண்டையேந்திப்பி பிறர்மனை திரிதந
துண்ணு முண்டியான் சாபந்தீர்த்த வொருபனே தைவமாகவுரியவன்.

40. வேதத்தில் நமகசமகங்கள் சிவபரமென்கை அஸம்பத்தம். அக்நிபர
மென்றே பாஷ்யம் செய்தார்கள். “ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி” என்றும்,
“வேததச்ச ஸர்வவரஹமேவ வேதம்:” என்றுமுள்ள ப்ரமாண கதிக்குச் சேராத
வார்த்தைகள் கடலோசையோடொக்கும். கைலாஸயாத்ரையில் கண்ணனுக்கு
சிவன் வரமளித்தாலென்கை ஒரு நடநமாத்ரம். இதை ஆழ்வார், *கள்வா வெம்
மையுமேழுலகும் நின்னுள்ளே தோற்றிய இறைவவென்று, வெள்ளேறன் நான்முக
னிந்திரன் வானவர் புள்ளூர்தி கழல் பணிந்தேத்துவரே* என்கிற பாசரத்தினால்

ஸ்ரீமதுபயவே. S கிருஷ்ண ஸ்வாமி ஐயங்கார்ஸ்வாமி, M.A., B.L., ஸ்ரீவைஷணவ ஸாதார்சந பத்ராதிபர். புத்தூர் அக்ரஹாரம்.

அநுஸந்தித்தருளினார். “க இதி ப்ரஹ்மனைநாமச்சோஹம் ஸ்வ டேஹிநாம், ஆவாம் தவாங்கே ஸம்கூதெள தஸ்மாத் கேசவநாம வாந்” என்று சேசவநாமபளித்த சிவன் இதில் ஸர்க்கி, வராஹ புராணத்தில், “மர்தயோ பூத்வா பவாநேவம் மாமாராதய பீக்சவ, மாம் பஜஸ்வ ச தேவேச! வரம் மத்தை க்ருஹாணச, யேநாஹம் ஸர்வபூதாநாம் பூஜ்யாத பூஜ்ய தரோபவம்”. “தேவ கார்யர வதாரேஷு மநுஷ்யத்வமுபேயி வாந், தவாமேவாராதயிஷ்யாமி மம தவம் வாதோ பவ.” என்கிற வரப்ரார்த்தனையையும் வரப்ரதா நத்தையும் மெய்ப்பிக்கவேண்டிக் கண்ணன் சிவனை வணங்கிற்று.

41. அவதாரத்தில் மநுஷ்யபாவனையின் மெய்ப்பாட்டுக்குச்சேர தேவதாபிதருகுரு ப்ரப்ருதிகளான மனிசர்களையும் வணங்குவதில் வழுவதொரு ஹாநியில் லை பிரே. சிவ னுடைய அபராவதாரமான அச்வத்தாமாவின் அபாண்டவாஸ்தரத்தினால் மாண்ட பர்க்கித்தைத் தன் திருவடிஸ்பர்சத்தினால் பிழைப்பூட்டிய பெருமானே பெருமான்.

42. ஆயிரம் கமலங்களைக்கொண்டு சிவனை யர்ச்சித்து பகவான் திருவாழியாம் வாணப் பெற்றதாகச் சொல்லுமதுதானும் கல்பனை. சக்கரம் நிதயமானதென்னுமிடம் ருக்யஜூஸ் ஸ்ரம வேதங்களில் விசதம். பாஞ்சஜன்யத்தின் உத்பத்திபோல் சக்ரத்தின் உத்பக்தியும் அவதார விஷயம். சூலாயுதம் பெறுவகற்காக சிவன் ஆயிரம் செண்பகமலர்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதித்தனென்றும் அதில் குறையுற்ற புஷ்பத்திற்காகத் தன் மூக்கையரிந்து ஸமர்ப்பித்து நிறைத்தன னென்றும் பகவச்சாஸ்தரங்களிலே சொல்லிவைத்தது. சக்ரத்தில் நின்றும் சூலமுண்டாயிற்றென்றது அகஸ்த்ய ஸம்ஹிதை. சூலத்தை மயன் செய்தானென்றும் சொல்லிவைத்தது. சிவபுரியான காசி சக்கரப் படையினால் ஏரிந்தொழிந்தது. சிவன் தரிபுரதஹநம் செய்தானென்பதும் பகவச்சக்தி விசேஷ ப்ரயுக்த மென்று வேதத் திலும் மஹாபாரதத்திலும் வயக்தம். வேதத்திலே, “தேவாமஸாராணும் திஸ்ர: புர ஆஸந்...ருத்ரோ வைக்ருர: ஸோஸ்யத்விதி” என்றவிடத்திலே “விஷ்ணும்

ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை அனந்தங்கள் பிள்ளை. சதாபிஷேகம், கோவிந்த நரசிம்ஹரா சார்ய ஸ்வாமி, (2) ஆழ்வார் திருநகரி இளையவில்லி (ஞானப்பிராண்) பூவராஹன். M.A.

தேஜநம்" என்று ஒதிற்று. பறூபாரதத் திலே, "விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பஸ்யாமிததேஜன:, தஸ்மாத் தநுரஜ்யாஸம் ஸ்பர்சஸ் ஸ விஷேஷதேஹமஹேஶ்வர:" என்று ஸஸி ஷ்டமாகச் சொல்லிவைத்தது.

43 தைத்திரீயஆரண்யகத்திலே, "தஸ் யேந்தரோ வம்ரிஞ்சேண, தனுரஜ்யாமசிந்த ஸ்வயம்...சிர உத்பிபேஷ" என்று சிவன் தலையறுப்புண்டானென்றது. புருஷாத்தம னென்றும் புராணபுருஷாத்தமனென்றும் ப்ரஸித்தனை ஸ்ரீமந்தநாராயணன் மோஹிநீ

வேஷம் பூண்டது நாடகங்களில் பெண்வேடமணியும் க்ரமத் திலே சேரும். கிதா சார்யன் "திவ்யம் ததாமி தேசக்ஷா: பச்ய மே யோகமைச்வரம்" என்று அர்ஜுன னுக்கு திவ்யசக்ஷாஸ்ஸைக் கொடுத்துக் காண்பித்தது நினைவுபத்திலே பல க்ஷத்ர க்ரிமி கீடங்களோபாதி சிவனும் ஒரு வ்யக்தியாக நின்றெழுந்தமை அவிசால யம். சிவனை உபாஸிப்பவர்களே உலகில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்களென்பதும் வெள்ளி தங்கம் முதலியவை மிகவும் வருந்தியும் காணவரிதாயிருக்க, பண ணும் கல்லும் எங்கும் நிரப்பியுள்ளன என்னுமாபோலேயாமத்தனை. வேத வ்யாஸர் "உத்தருத்ய புஜமுச்யதே" என்று கைதூக்கிச்சொன்னது "வேதாத சாஸ்தரம் பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேசவாத் பரம்" என்றிரே. வேதங்களில் பல புடைகளிலே ருத்ரன் "அஹ மேவ பகுநாமதிபதிரஸாநி" என்றுப்போலே வரம் வேண்டினுப்போலே ஓரிடத்திலும் ஒருவர் பக்கவிலும் விஷ்ணு வரம்னேண்டினதாக ஒதிற்றில்லை.

44. மாருக "அக்னிரவமோ தேவதாநாம் விஷ்ணு: பரமः" என்று விஷ்ணுவின் பாரம்யத்தை முக்தகண்டமாகவும் சொல்லிற்று. "கேநோபாயேந ஸகுநா விஷ்ணேர்நாமஸஹஸ்ரகம், பட்டயதே" என்றுகேட்ட பார்வதிக்கு "ஸ்ரீராம ராமராமேதி ரமே ராமே மநோரமே, ஸஹஸ்ரநாமதத்துல்யம் ராமநாம வரா நநே." என்று உள்ளபடி பரமார்த்தமுனர்த்திய ருத்ரன் பக்கவிலே பாரம்யசங்கைக்கு அவகாசலேசமுமில்லை. கிம் பறஹாநா? "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆலீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாந:?" என்று உபநிஷத்தில் ஸந்தேஹவிபரயயங்களுக்கு இடமின் றியே சொல்லிவைத்தது. அவற்றின் ஸாராம்சங்களைத் திரட்டி "காணிலுமருப பொலார் செவிக்கினுத கீர்த்தியார், பேணிலும் வரந்தரமிடுக்கிலாத தேவர்" என்றும், "முண்டனீறன் மக்கள் வெப்புமோடியங்கி யோடிடக் கண்டு நாணி வாணனுக்கிரங்கினுள்ளெம்மாயனே" என்றும், "சிலையினுலிலங்கை செற்ற தேவனே தேவனுவான்" என்றும் நம் ஆழ்வார்கள் அப்ரத்துஷ்யமாக அறுதியிட்டருளினார்கள்.

Justice N. KRISHNASAMI REDDIYAR
Madras.
(Retired High Court Judge).

யாதெனில், ஸர்வேச்வரனுகிய நானும் இதற்கு முன்கூடிந்த அநாதிகாலத்திலும் இருந்தவனே; அர்ஜாநா! நீயும் இந்த அரசர்களுமான கேஷ்ட்ரஜ்ஞர்களுங்கூட முன்பும் இருந்தவர்களே. முன்பு இருந்தது மாத்திரமேயன்றிக்கே மேலுள்ளகாலமு மெல்லாம் நானும் நீங்களும் இருக்கப்போகிறவர்களே என்பதாம். ஸர்வேச்வரனும் பரமாத்மாவான நான் நிதியன் என்பதில் எப்படி ஸந்தேஹமில்லையோ, அப்படியே ஷேத்ரஜ்ஞர்களாய் ஜீவாத்மாக்களான நீங்களும் நிதியர்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பகவான் தானே சோதிவாய்திற்கு பணித்துளன்.

46. இதனால் ஸர்வேச்வரனுன் பகவானிற் காட்டிலும் ஜீவாத்மாக்களுக்குண்டான பேதமும், அந்த ஜீவாத்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரமுண்டான பேதமும் பாரமார்த்திகமென்று பகவான் தானே வ்யக்தமாகத் தெரிவித்ததாய்த்தேறகிறது. இந்த ச்லோகம் விசிஷ்டாத்வைத் தித்தாந்தத்திற்கு அடிப்படையாக வுள்ளதென்று நன்குணரலாம். நமது பாஷ்யகாரர் இந்த ச்லோகத்திற்கு இட்டருளியிருக்கின்ற பாஷ்யம் மிகவும் விபுலமாக வுள்ளது.

47. அர்ஜானன் (2-7.) “ப்ருச்சாமி த்வா தர்மஸ்மூட்சேதா:, யச் ச்ரேயஸ்ஸ்யாத் நிச்சிதம் ப்ருஹி தந்மே சில்யஸ்தேஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்தம்.” என்று, தத்வார்த்தம் தெரியாமையினாலே தான் தனும்பியிருப்பதாகவும், தன்னுடைய கலக்கம் தோ தத்வார்த்தத்தை அறுதியிட்டு அருளிச் செய்யவேணுமென்றும் சொல்லிக் கிருவுஷ்டகளில் விழுந்து யாசித்திருக்கிறோன். அப்படிப்பட்டவனுக்கு தத்வோபதேசம் செய்யவே இந்த கிதாசாஸ்தரம் அவதரித்தது. கிதாசார்யன், கலங்கினவனுக்குச் சொல்லும் போது தெளிவான பொருளைச் சொல்லுவனே யல்லது கலங்கின பொருளையே சொல்லமாட்டான்றே. ஆகவே இந்த சாஸ்தாத்தில் கூறப்படும் பொருள்கள் யாவும் ஸர்வாத்மநா பாரமார்த்திக மென்றே வைத்திகர்கள் கொள்ளக்கடவர்கள். அதிலும் ஆரம்ப ச்லோகமான விதனில் கூறப்படும் விதீயம் உபநிஷத்தாதிகளில் வடிக்கட்டின பொருளாகவேயிருக்கத்தகும். இதில் ஜீவாத்ம பரமாத்மபேதம் முதலியன் தெரிவிக்கப்படும்வை அபாரமார்த்திகமாக இருக்கச்

ஸ்ரீமதுபயவே. (முதலியாண்டான் பெரிய ஸ்வாமி (ஸ்ரீசௌகார்ய ஸ்வாமி)

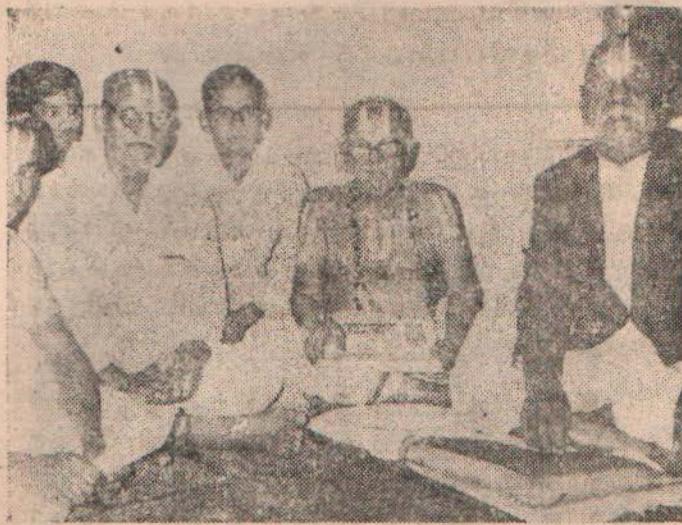

சிறிதம் ஒளசித்யமில்லை. ஆக இந்த நிருபணங்களினால் ஸ்வாமி பெம்பெருமானார் உபநிஷத்து, ப்ரஹ்மஸுத்ரம், கிடை முதலானவற்றின் பொருள்களை ஆர்ஜுவத்துடன் அறிந்து அறுதியிடுபவர் என்பது நிஷ்பக்ஷபாதர்களுக்குக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகும். இப்பெருமை பொலியவே யதிராஜஸப்ததியில் “யதாழுத ஸ்வார்த்தா யதிந்ருபதிலைக்திர விஜயதே” என்று பொருத்க்யாக தேசிகனால் பேசப்பட்டது.

47. இனி ப்ரக்ருதத்திலே செல்லுவோம்; *ந தவேவாஹம் ஜாது நாஸம்* என்கிற ச்லோகத்திலே ஜீவாத்ம பரமாத்ம பேதமும் ஜீவர்களுக்குப் பரஸ்பரபேதமுமாகிற விவை

காட்டப்பட்டது போல அதற்குத்த (13)ம் ச்லோகத்தில் “தேஹி நோஸ்மின் யதா பேதேஹ கெளமாரம் யெளவநம் ஜாரா, ததா தேஹாந்தரப்ராபதி: தீஸ் தத்ரந முஹ்யதி.” என்பதில் ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகமும் காட்டப்பட்டது. அசெதநம் வேறு, சேதநன வேறு என்கிற பகுத்துணரவே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகமென்பபடும். நிர்வி சேஷு சிந்மாதரமான ப்ரஹ்மமொன்று தனிர வேறு சேதநாசேதநங்கள் உண்மையிய் கிடையா என்கிற வாதம் இங்கு நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. “அந்தலந்த இமே தேஹா:” “ந ஜாயதே மரியதே வா கதாசித்,” “வாஸாப்ஸி ஜீர்ணை யதா விஹாய்” இத்யாதிகளான ச்லோகங்களினால் ஆதமா நிதயனென்றும், தேஹம் அநிதயமென்றும் பரக்கச் சொல்லுகிற முகத்தாலும் சேதநாசேதநங்களின் வைத் பாவம் பாரமார்த்திகமாகவே முதலிக்கப்பட்டதாகிறது. ஆக, கோசாள்தரம் விசிஷ்டாதவைத்தகளுக்கே நிதியாணதென்றும் மற்றைப்பார்க்கு இதுகொண்டு எனியில்லை யென்றும் சொல்லிற்றுயிற்று.

48. (2-27.) “ஐதஸ்ய வறி த்ருவொ மந்திய: த்ருவம் ஜங்ம ப்ருதஸ்ய ச, தஸ்மாதபரிஹாரயேர்த்த ந தவம் சோகிதுமர்ஹளி’=உத்பந்நனுக்கு மரணம் நிச்சயம்; மரணமடைந்தவனுக்கு புநர்ஜன்மம் நிச்சயம்; ஆகவே பரிஹாரமற்ற இவ்விஷயத்தில் நீசே கிக்கக்கடவையல்லை-என்று இந்த ச்லோகத்தினால் சொல்லப் படுவதாகக் கொண்டு சிலர் சங்கிப்பதொன்றுண்டு. அதாவது உத்பந்நனுக்கு மரணம் நிச்சயம் என்பது நிராகேஷபமான விஷயந்தான்; ஆயினும் உடனே ‘த்ருவம் ஜங்ம மந்தஸ்பச’ என்றிநக்கிறதே, இது எப்படி பொருந்தும்? மரணமடைந்தவனைல்லாம் மறுபடியும் பிந்தே திருக்குறைன்று சொன்னால் அபுநராவ்குத்தி

செங்கற்பட்டு அட்டகேட் ஸ்ரீமான் உ. வே. கிருஷ்ண மாசாரியர் ஸ்வாமியுர், காஞ்சி புரம் கீதாரத்னம் நல்லப்பா ஜீயப்பங்கார் ஸ்வாமியுர், ஆராய்ச்சி நிபுணனான ராமனும்.

கூடினமான மோகாம் இல்லை யென்று தேறிவிடுமல்லவா? *தயக்தவாதேஹம் புநர்ஜுநம் நைதி மாமேதி ஸோர்ஜாந!“ இத்யாதியான பல ச்லோகங்களாலே கிடையில் பல கால சொல்லப்படுவதும், “மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர் மற்ற

துகையதுவே” இத்யாதிகளான பல பாகரங்களும் பழுதாமே என்று சங்கிக்க நேர்கின்றது. இந்த சங்கை சிறிதும் யுக்த மன்று ‘ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யு’ என்றதும் ஆத்மாவைப்பற்றினதன்று; ‘தருவம் ஜநம் ம்ருதஸ்யச’ என்றதும் ஆத்மாவைப்பற்றினதன்று. ஆத்மாவுக்கு உச்பத்கி விநாகங்களின்டும் இல்லை யென்று பலகால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (2-20) “ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந் நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய:, அஜோ நித்ய: சாச்வதோயம் புராணே ந ஹந் யதே ஹந்யமானே சரீரே.” என்கிற ச்லோகத்தினேல் ஜநமாணகிளெள்ளாம் அசே தநமான தேஹத்தின் காமங்களே யோழிய நிக்யங்கை அபரினுமியா யிருக்கிற ஆத்மாவின் தருமங்களைல் வென்று அறுகியிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ‘ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யு’ என்றதும் அசேதநமான தேஹத்திற்கே; ‘தருவம் ஜநம் ம்ருதஸ்யச’ என்றதும் அதற்கே. ஆதலால் முன்சொன்ன சங்கைக்கு இட மில்லை. இனிச்சிறிது திவ்யப்ரபந்த விமர்சங்களிலே செல்வோம்.

49. ஆழ்வார்கள் பெண்பாவணையாலே பேசுவது வந்தேறியன்று; இயற் கையான வடிவே யென்பகற்குப் பெரிய வாச்சானபிள்ளை ஒரு ப்ரமாணவசனம் காட்டுகிறார் திருநெடுந்தாண்டக வியாக்கியானத்திலே; *ஸ்வாமித்வாத்மத்வ ஶேஷத்வபும்ஸ்தவாத்யா: ஸ்வாமிநோ குண:, ஸ்வேப்பயோ தொஸ்தவ சேஹத்வ ஶேஷத்வ ஸ்தரீத்வாயிந:][* என்று. இதன் பொருளாவது — ஸ்வாமியான எம் பெருமானுக்கு ஶொத்தாக இருக்கிறோம் நாம். அவனுடைய ஸ்வாமித்வமானது நமக்கு தொஸ்தவத்தைத் தருகின்றது. அவனுடைய ஆத்மத்வம் நமக்கு தேஹத் வத்தைத் தருகின்றது. அவனுடைய ஶேஷத்வம் நமக்கு ஶேஷத்வத்தைத் தருகின்றது. அவன் அத்மாவாயிருந்து நாமும் ஆத்மாவா யிருக்கமுடியாது. அவன் ஶேஷியாயிருந்து நாமும் ஶேஷியா யிருக்கமுடியாது. இதேபோல, அவன் புருஷோத்தமனுயிருந்து நாமும் புருஷரா

ஸ்ரீமதிபயவே, குமாரவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி
(முதலியாண்டான் சின் ன ஸ்வாமி)

பிருக்கழுதியா து. அவனுடைய புமஸ்தவம் நமது
புமஸ்தவத்தை யழித்து ஸ்த்ரீதவத்தைத் தாரா
நின்றது. ஆகவே ஸ்த்ரீதவ மெனபது ஆழ்
வார்களுக்கு மட்டுமன்று, அவன் ஸவரூபத்தை
யும் நம ஸ்வரூபத்தையும் உள்ளபடி யறிந்தா
ரெல்லார்க்குமொக்கும்.

50. வடமொழி வேதத்திற்கு ஒரு சதுர்
முகன் ஏற்பட்டதுபோல, தென் பொழி வேதத்
திற்கும் ஒரு சதுர்முகனுண்டு — என்கிறார் ஓர்
ஆசிரியர். (இந்த சூலோகம் கேள்வி;) *சதுர்
முக ஸமாக்க்யாபி பராங்க ஶமுநென ஸ்திதா,
ஸ்வவாசா மாத்ரு துஹித்ருஸ்வாசா ச கீர்த்
தநாத*. (இதன் பொருளாவது) சதுர் முக
தென்கிற பெயர் நம்மாழ்வார்க்குமுள்ளது; எங்ஙனே யென்னில்; அவர் தாம்
நான்கு முகங்களாலே பேசியிருக்கிறார்களே. தாமான தன்மையாலும், தாய்ப்
பேச்சாலும், மகள் பேச்சாலும், தோழி பேச்சாலும் பேசியிருக்கையாலே. *உயர்
வறவுயர் நலம்* வீடுமின் முற்றவும்* முதலான 73 பதிகங்களைத் தாமான தன்மை
யிலே அருளிச்செய்துள்ளார். *ஆடியாடி* பாலனைய்* முதலான ஏழுபதிகங்களைத்
தாய்ப்பேச்சாகப் பேசியுள்ளார். *அஞ்சிறையமடநாராய்* *வாடுக்திரையுக்கஞப்*
முதலான பதினேழுபதிகங்களை மகள் பேச்சாகப் பேசியுள்ளார். *தீர்ப்பாரையாமினி
துவளில்மாமணி மாடம் கருஷாணிக்கமலை ஆகிய மூன்றுபதிகங்களைத் தோழி
பேச்சாகப் பேசியுள்ளார். ஆக இவ்வதையாலே நம்மாழ்வார் நான் முகனுயினர்.

51. திருநெடுந்தாண்டக வியாக்கியான அவதாரிகையிலே பெரியவாச
ஈன்பிள்ளை ஓர் அற்புதமான வாக்யராசி யருளிச்செய்கிறார். பகவதநுபவத்திலே
ரிஷிகளையும் ஆழ்வார்களையும் பிணைத்துப்பேசுகிறார், கேள்வின்.

“சுகாதிகளும் முதலாழ்வார்களும் பரதவத்திலே ஊன்றியிருப்பர்கள்; ஸங்கா
திகளும் திருமழிசைப்பிரானும் அந்தாதாதாதையிலே ஊன்றியிருப்பர்கள்;
வாலமீக்யாதிகளும் குலஸோகரப்பெருமாளும் ராமாவதாரத்திலே ஊன் றி
யிருப்பர்கள்; பராசரபாராஶர்யாதிகளும் நம்மாழ்வாரும் பெரியாழ்வாரும்
ஆண்டாளும் கருஷ்ணவதாரத்திலே ஊன்றியிருப்பர்கள். நாரதாதிகளும்
தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் திருப்பாணைழ்வாரும் கோயிலிலே ஊன் றி
யிருப்பர்கள். ஸ்ரீஸௌநகபகவானும் திருமங்கையாழ்வாரும் அர்ச்சாவதாரத்
திலே ஊன் றியிருப்பர்கள்”

என்று, இங்ஙனே கூறிட்டது ப்ராசர்யத்தைப்பற்று.

ஸ்ரீமதுபயவே. ஸ்ரீகாஞ்சிபிரதிவாதிபயன் கரம் ஜூகத்துற காதிகிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி. [காஞ்சீமண்டல மண்டந:]

52 திருச்சேறை ராமாநுஜ ஏகாங்கியின விசித்திர வார்த்தை. அறு பதுவருடங்களுக்குமுன் திருச்சேறையில் மணவாள ராமாநுஜ ஏகாங்கியென்று ஒரு பாகவதர் இருந்தார். அவர் திருப்பதிகள்தோறும் சுற்றிக்கொண்டேயிருப்பர்: அடிக்கடி காஞ்சிக்கு வருவர். அவருடைய விசித்திர வார்த்தைகள் கேள்வி. “ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரிக்க வேணு மானுல் வானமாமலை ஸ்வாமியிடம் ஸ்வீகரிக்கவேணும், சக்ராங்களம் செய்து கொள்ள வேணுமானுல் சிறு புலியூரன் ணன்ஸ் வாமியிடம் செய்து கொள்ள வேணும். பகவத்விஷயகாலகேஷபம் கேட்கலே எனுமானுல் கபிஸ்தலம் அனந்தா சார்ய ஸ்வாமியிடம் கேட்கவேணுப். ஸ்ரீவாங்பூஷணகாலகேஷபம் கேட்கவேணுமானுல் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியிடம் கேட்கவேணும், வடிவழைகை ஸேவித்துக்கொண்டேயிருக்கவேணுமானுல் கோயிலன்னன் ஸ்வாமியையே ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கவேணும். ஸ்ரீபாஷ்யகாலகேஷபம் கேட்கவேணுமானுல் காஞ்சிகாதி ஸ்வாமியிடம் கேட்கவேணும். ஸரஸ ஸல்லாபங்கள் கேட்கலே எனுமானுல் ஓனைய வில்லி தொட்டயாசாரியர் ஸ்வாமியிடம் கேட்கவேணும்.” இங்குணே சொல்லிக் கொண்டே திரிவர். இடையிடையில் “நான் சொல்லுகிறது ஸரிதானே; ஸல்லாருக்கும் தெரிந்தது தானே” என்பர்.

53. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ வானமாமலை சின்னகலியன் ஸ்வாமி வடநாட்டு யாத்திரையில் ஒரு ஸமயம் சாதுர்மாஸ்யஸங்கஸ்பத்திற்கு விருந்தாவனத்தில் எழுந் தருளியிருந்தார். நாடோறும் சிறுகாலையிலே எழுனைக்கெழுந்தருளி நீராடியருள்வர். ஒருநாள் உடன் விடைகொண்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத்திரும்பிப்போகச் சொல்லிவிட்டு, ஸ்வாமிதாம் எழுனைக்கரையிலே நெடுந்தூரமெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தாராம். திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் சீற்றுத்தாலே யழுனையில் அந்தர்த்தானமாய் விடக்கிருவுள்ளமோவென்று ஈங்கித்து ஒருஸ்வாமி ஒளிந்துகொண்டே உடன் சென்றாம். ஸ்வாமி மனல்பாங்கான ஓரிடத்திலே, திருவரையில் காஷாயத்தைக் களைத்துவைத்திட்டு நெடுந்தூரம் நெடும்போது புரண்டருனி, பிறகு நீராட்டம் செய்து எழுந்தருளினாராம். கூரத்தாழ்வான் அதிமாநங்கள்தவத்திலே—*ஹா ஜநம் தாஸ விகதாஸ மயா நலப்தம் ராஸே தவயா விரஹிதா: கில ஶோபகந்யா:

ஸ்ரீமதுபயவே வித்வாஸ் வேஞ்சுக்ஷி. வரதாசார்ய ஸ்வாமி (வாகம்முதலர்ஷி)

யாஸ் தாவகிநபதபங்கதிலூஷா ஜா
ஷந்த நி க்ஷிப் தக்ர நிதமங்கம் அநுங்க
தப்தம்” என்றெந்த சுலோகர், அதன்
கருத்து ராஸ்கரீடையன்றிரவு கண்ண
பிரானைப்பிரியலுற்ற கோபிகள் இங்கு
மங்கும் அலைந்து கண்ணன்டிச் சுவடு
கண்டுகொண்டே சென்று எழுனையாற்
நின் மனவில் புரண்டனரென்பதாம்.
ஸ்ரீஸ்வாமி அதை அநுகரித்தருளினபடி.

54. (தீருத்தங்பற்றுடைய ஓர் அநு
யவம்) அடியேனுடைய ஏழாவதுஸயதில்
திருத்தகப்பனார் அடியேனுக்குப் பெரியாழ்வார் திருமொழிசந்தைஸாதிக்கிரூர்.
அதில் இரண்டாம்பத்தில் (3-1)*போய்ப்
பாடுடைய நின் தந்தையும் தாழ்த்
தான் பொருகிறல் கஞ்சன கடியன்*

என்கிற பாசாம் சந்தையாகிறது. (இரண்டாமடி) *காப்பாருமில் லை கடல்வண்ணை
வுன்னைத் தனியே போய் எங்கும் திரிதி’ என்பதைச் சந்தைசாதித்தார். அடியேன்
பின்னுருச் சொல்லுகிறேன். திருத்தகப்பனார் விக்கிவிக்கி யழுகிறார். என்
பிகாமஹி பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறார். அப்பா விக்கிவிக்கி யழுவதைக்
கண்டு ‘என்ன ரங்கஸாமீ! என்ன ரங்கஸாமீ!’ என்று அலறுகிறார். பதில்
ஸாதிக்கவில்லை—அழுகையும் ஒயவில்லை. மேலே சந்தையும் நடக்கவில்லை.
சிறிதுநேரம் பொறுத்து ஸாதிக்கிறார் திருத்தாயாரிடத்தில் —“மாலைவேளை
களில் சிலருக்குத் திருவாய்மொழி சந்தை சொல்லிவருகிறேன். அதிலும் இரண்டாம்பத்துத் தானுகிறது, நம்மாழ்வார் *காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான்* என்கிறார். இவ்வாழ்வார் *காப்பாருமில்லை கடல்வண்ணை வுன்னை* என்கிறார்” என்று
சொல்லிவிட்டு, மேலும் விக்கி யழுகிறார். சென்னைத் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்
ஹாவில் “ஹநஷோட்டா வர்ஷோ மே ராமः” என்கிற ச்லோக ப்ரவசநத்தில் ப்ரஸக்தா
நுப்ரஸக்தமாக இந்தப் பாசுரத்தைச் சொல்லி (மேலே விஜ்ஞாபித்த) திருத்தகப்
பனார் இதிஹாஸத்தையும் உபந்யஸித்தேன். கோஷ்டி யி லெழுந்தருளியிருந்த
(கீர்த்தி மூர்த்தியான) மாப்பலம் மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி சற்றுப்
ப்ரோது திருத்தகப்பனார் நிலைமையிலிருந்துவிட்டு ‘இதைக் கேட்கவும் இங்கு அதிகாரி
களில்லையே!’ என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்து சென்றார்.

55 அபிமாநமுந்-பஸு-மாநமுந். அடியேனச் சிலர் கேட்பதுண்டு ‘ஆழ்வார்
களுள் உமக்கு எந்த ஆழ்வார்மீது அபிமானம்? ஆசாரியர்களில் எந்த ஆசாரியர்மீது
அபிபானம்? திவ்யதோ சகளில் எந்ததிவ்யதேயைத்தின்மீது அபிமானம்?’ என்று. அன்ன

ஸ்ரீமதுபய்வே வித்வான்
யத்தித்ர ப்ரவணப்ரபாவம்
பிள் லோகம் பாக்யகா
ராசாரியர் ஸ்வாமி.

வர்களுக்கு அடிஷேள் விடையிறுக் கும்போது “அபிமானத்திற்கு மேல் பஹாமானமென்று தொன்றுண்டு; அஃது உங்களுக்குத்தெரியாதுபோலும். இரண்டையுஞ் சேர்த்து நான் விடையளி க்க வேண்டியிருக்கிறது. சேண்டின் ஆழ்வார் களைவரிடக் கிலுமே அடியேனுக்கு அபிமானம் துல்யமே. ஆனால் பஹாமானம் பெரியாழ்வார் பக்ஸளில். அவருடைய கிளமெரழியில் *சிலைக் குதம்பை *தழைச்சுறும் தொங்கலும்* *நாவகாரியம்* ... இத்திருமொழிகளில் பஹாமானம்—என்றேன். ஆசாரியர்களில் அபிமானர் எல்லார் பக்கவிலும் துல்யமே; பஹாமா

னம் மணவாளமாழனி ஸ்விடத்திலே. ஸத்யம் ஸத்யம்.....மாழனி லோ நிகர்க்கும். ஆசாரியர் *ந பூதோ ந பவிஷ்டதி.* திவ்யதேசங்களில் அபிமானம் மஹாமான மிரண்டும் கோயிலிலும் பெருமாள் கோயிலிலும்...என்றேன். இவ்விஷயத்தில் விவரித்தெழுதவேண்டியது எவ்வளவோ உண்டு. ஸம்கேதபः.

56 திருக்கோட்டியுர் ஸ்வாமியொருவரின் விருத்தாந்தம். (அடியேனுடைய திருத்தகப்பனேர்காலத்துக்கதை.) ஒருநாள் காலை 8மணிக்கு அப்பா திருமாளிகைவாசல் திண்ணையிலெழுந்தஞ்சியிருக்கிறார். இன்னுஞ் சிலநுழைக்கிறார்கள். திருக்கோட்டியூரிலிருந்து ஒருஸ்வாமி (ரெல்ஸ்டேஷனிலிருந்து) வண்டியில் எழுந்தரளி ப்ரதிவாதி பயங்கரம்ஸ்வாமி திருமாளிகை இதுதானே? என்று கேட்டுக்கொண்டு நம் அகத்துவாசலில் இறங்கினார் கனத்த உச்சிக்குடுமியுடன் ஸேவைவாதிக்கிறார். அப்பாவுக்கு அவர்பரிசிதர்போலும் அவரைக் கண்டஷ்டனே படிபிறங்கி அங்கேசென்று (நீராடாமல் காதில் டுண்ணலோடேயிருக்கிற) அவருடைய கையைப்பிடித்துக்கொண்டு கந்து கிடினுள்ளோ எழுந்தருளச்செய்து இடைக்கு கூடம்முற்றம் பெருமாள் ஸன்னிதி திருமடைப்பள்ளியெங்கும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டே ஓரிடம்விடாமல் ஸஞ்சரித்து, பிறகு திண்ணையில்வீற்றிருக்கச்செய்தார். இது என்னென்று எல்லாரும் வியக்கிறார்கள். பெரியாழ்வார் திருக்கோட்டியூர்க்கு இட்டருளின் *நாவகாரியப் பதிகத்தில் (6) *எதமொன்று மிலாதவண்கையினுர்கள் வாழ்திருக்கோட்டியூர்,

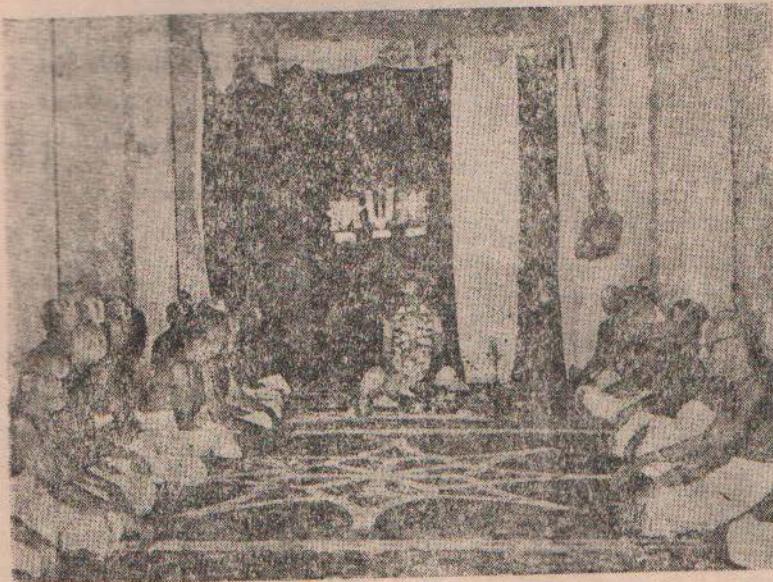

ஸ்ரீமதுபயவே. திருக்கள் ஸப். நரளிம்று
ராகவாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீமதஹோபில
மடம் ஆஸ்தான வித்வான்,
ந்ரளிம்றுப்பியா ஸம்பாதகர், சென்னை.

நாதனை நரசிங்கனை நவின்றேத்துவார்க
ஞமுக்கிய, பாததூளிபடுதலால் இவ்வுலகம்
பாக்கியம் செய்தே* என்றால் பாச
ரத்தை யெடுத்து ஸாதி தது 'உலகத்தை
யெல்லாம் பாவனமாக்கவல்ல பாததூளி
இப்பவனத்தைப் பாவன மாக்காதோ ?
*யந்மநீஷி பதாம்போஜராஜ: கணபவிதரி
தம். தாஷேவ சுவநம் தோசேந் சகாரஸ்
தத்ர ஹுப்பயதே* என்ற ஸாமாந்யத்தோடு
நில்லாமல் திருக்கோட்டியூர் விஶேஷமும்
கூடிற்றே' என்று ஸாதித்தார்.

57. *கோழிபழூப்பதன் வியாக்கியான ப்ரவேஶம் ஸ்ரீபெரும்பூதாரில் சதுச
சாஸ்தர வித்வானுய் விளங்கியிருந்த (கீர்த்தி மூர்த்தியான) ஸ்ரீ மத காழியூ
ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமி நாற்பதாண்டுக்கட்குமுன் ஒருஸமயம் தேவப்பெருமானு
டைய வையங்கண்ட வைகாசி யுத்ஸவம் ஸேவிக்க இவ்விடமெழுந்தருளியிருந்தார்.
இயல்கோஷ்டியைத் தவரூது அநுபவித்து வந்தார். ஆரூவது திருநாள் இராவு
யாணவாஹனத்தன்று பெருமாள் கங்கைகொண்டான் மண்டபத்திலிருந்து மீண்டுமிழைக்கியில் நாச்சியார் திருமொழி தொடங்கி இயல் ஸேவை நடக்கிறது. இரு
நூறு திருநாமங்கள் அத்யாபகஸ்வாமிகள் விண்ணஞ்சலகிலும் ஒவிக்குமாறு ஸேவித்து
வருகிறார்கள். *கோழியழூப்பதன் முன்னம்* என்கிற திருமொழி ஸேவையாகி
வருகிறது. பேரின்பவெள்ளத்தில் ஆழந்துவருகிறோம். ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமி,
பக்கத்திலிருக்கும் அடியேணக்கேட்கிறார்—அன்னை! இத்திருமொழியின் வியாக்கியான
அவதாரிகை ஸேவித்ததுண்டோ? நினைவிருக்கிறதோ? என்று. அதுகேட்ட
அடியேன் “ஞாபகமில்லை; விஶேஷம் ஸாதித்தருளவேணும்” என்றேன். உடனே
கண்ணீர் மிகக்கலங்கி “ஆச்சரியமான அவதாரிகை” என்றார். இல்லம் சேர்ந்த
பிறகு ஸ்ரீகோஸமெடுத்து ஸேவித்தேன். ஏற்கனவே ஸேவித்திருந்தாலும் ஆழர்வ
மாகவே யிருந்தது. அப்போது அதைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிட்டேன்.
“ஸம்ஸாரத்தில் ஒருவர்க்கு அஸ்தியமான ஶோகமுண்டானால் *கோழியழூப்ப
தன் வியாக்கியான ப்ரவேஶ ஸ்ரீஸ்மக்திகளை ஸேவித்துத் தணிவது” என்று...அந்த
ஸ்ரீஸ்மக்திகளை இங்கு அப்படியே உதாஹரிக்கிறேன் காண்மின்;—

“தொட்டுதைத்து நவியேல்கண்டாய்” என்னும்படியாக வந்து ஸ்பரஸி
த்து, அநந்தரம், “எம்மைப்பற்றி மெயப்பினக்கிட்டக்கால்” என்னும்படியே இருவரும்
இரண்டு உடம்பாயிருக்கை யன்றிக்கே ஒருடம்பெண்டே ப்ரதிபத்தி பண்ணலாம்படி
ஸம்ஸ்கீலங்கும் ப்ரவருத்தமாய், அப்படி வருத்தமான ஸம்ஸ்கீலங்குந்தான், காய்ந்து

ஸ்ரீமதுபயவே திருமலை விஞ்சிமூர்க் தாதாசாரி யர் ஸ்வாமி, பூர்ணி வில்லி புத்தர், நேற்று எத மாதத்தில் ஸ்ரீ வசன பூஷண கால கோஷ்ட சாத்துமுறை கொஷ்ட.

பொருந்துமாப் போலே பிரி ந் து கூடாவிடில் இரண்டுதர்மியும் அழிய மளவாக, இத்தை யநு ஸந்தி த் து, இவர்களுடைய பந்து வர்க்கமானது சிறு பெண் களையிழுக்க வொண்ணுது, இப்படி பிறந்து நின்ற

பின்பு இனி போக்கடி யென்? என்று பார்த்து, இவர்களைக் கொண்டுபோய் நில வரைகளிலையடைக்க; அவர்களும், பிரிவாற்றமாட்டாமே, சுபவாஸ்க்ருஷாம் தீநாம்ச என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆற்றுமையெல்லாமுடையராய், இவனுப்பந் மாம் ஸம் ராகவோ புங்க்கேஷ என்றும் ஸ்வநாசிப்ஶாந் ந மஶகாந்தீ என்றும் பெருமாள் கடித்ததும் ஊர்ந்ததும் அறியாதேயிருந்தாப்போலேயிருந்தது; அதுக்கடி யென் னென்னில், சத்வத்கதேநாந்தராதமநாரீபாகாய ப்ரஹேஶம் பண்ணியிருப்பார்க்கும் ஒன்று தெரியுமோ, தமக்குணர்த்தி யுண்டாகிளன்டேரு அவையறியவல்லாவது என்னும்படியாய், இவர்களொருக்கால் உறங்காதிருக்கில், *அநிதாஸ்ஸததப்* என்னும்படியாய், இத்தலை *ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்டயே* என்னில்; *நஜீவேயம் கஷணமபி* என்கிறபடியே ஒரு கண்மும் ஜீவிக்கமாட்டாதபடியிரே அவன் படி. இப்படி இரண்டு தலைக்கும் ஆற்றுமை கரைபுரண்டிருக்க, பெண்களுடைய தன்சையை நூலந்தித்த பித்ராதிகள், இவர்களை நாம் முடிய நிரோதிக்கில் இழக்குமத் தனையாயிருந்தது. நாமே சேர்த்துவிட்டோமாக வொண்ணுது, இனி யிங்குனே ஒரு வழியிடுவோம், பெண்கள் வரலாபத்திற்காகப் பணிநீராட என்றென்றுண்டு செய்து போருவது, அத்தை இவர்கள் செய்வார்கள்; தங்கள் நினைவிலேயதுவும் பலிக்கிறது. நாம் இதுதன்னையறிந்தோ மாகாதொழிகிரேம் என்று இவர்கள் தாங்கள் தங்களிலை ஸமயம் பண்ணியிருக்க; அவனும், பிரிந்தபோதே தொடங்கி இவர்களிடையாட்டம் ஆராயுமதுவேயிரே யலனுக்குப்பணி, ஆகையாலே தான் பிரிந்தபின்பு பிறந்தவையடைய பஞ்சலக்ஷங்குடிக்காட்டில் டெண்கஞ்சுத் தனித் தனிபே ஆளிட்டு ஆராய்ந்து ஊரில் பிறந்த விஶேஷங்களும் பிறக்கிறவையும் பிறக்கப் புதுகிறவையும் அறிந்து, இப்படி பணிநீராடப்போவதாக அத்யவளித்திருந்து

ஸ்ரீமதுபயவே.

முதலியாண்டான் பெரிய
ஸ்வாமி. ஸ்ரீ சைலாசார்ய
ஸ்வாமியுடன் அடியேன்.

தார்க ளென்று தேட்டு. தானும் ஒக்கடபோவதாகக் கணிசித் திருக்க. அவர்களும் இவனேட்டை ஸப்ப்ளேஷன் தான் பொறுக்கப்போகாது. அதுக்குமேலே வி ஸ்ரீ லஷ வ்யஸநம்தான் டாடாற்றமப் போகாது. ஸப்ப்ளேஷன் மாவிஸ்லேஷாந் கமாயல்லதி ராது. ஆனபின்பு. அவன்டே

ஸம்லேஷித்துப் பின்னைப்பிரிந்துபடும் வ்யஸநத்திற்காட்டில், முன்பற்றைவிலூ ஜ்வரத்துக்குப் பரிந்துராரமாக நீரிலேபோய் முழுகி அத்தால் வந்த ஆஸ்வாஸத்தைப் பெற்றிருக்கவையும்; அது செய்யுமிடத்தில் நாழும் அவனுமாய் முன்பு குளித்துப் போரும் பொய்கையிலே போகில் அவனறிந்துவரும்; ஆனபின்பு, அவனறியாத தொரு பொய்கை தேடிப்போகவேணும்; அது செய்யுமிடத்தில் திரளப்போகில் அவனறியும்; ஆனபின்பு, ஒருவரொருவராகப் போவோம்; போமிடத்திலும் வழி தெரியாதபடி இட்ட அடியை அழித்துக்கொண்டுபோவோய் என்று எல்லாரும் ப்ரோஞ்சர்கள்; அவ்வளவிலே, இவனும் இவர்களைப் பெறுகைக்கு ரதிர்குழல்புக்குத் திரிவர்ணனுவணி நேர; இவர்கள் நினைவையறிந்து, இனித்தான் திருவயோத்தயை லுள்ளாரைப்போலே வழிமாறிப்போனால் அறிந்திலோம என்று மீணும் இளையப்பன் நேர; இயேஷு பதமந்தேவங்கும் சாரணைசரிதேபதிடி என்கிற ரதியே அடியொத்தி னான். இவன் தான் “இருளன்னமாமேனி” என்கிறபடியே இருளோடே விகல் பிக்கலாயிரே திருமேனியிருப்பது. ஆகையால் ச்சாயாவானை ச்சாயை பின்செல்லு மரப்போலே, இவர்கள் நிழலிடலையொதுங்கிப்போய் முற்பட்டுக் கரையைப்பற்றி னான்; இவர்களும் இடைப்பெண்களாகையாலே பரியட்டங்களையும் ஆபரணங்களையும் மடையக் கரையிலே யிட்டுவைத்துப்போய் ஜூலத்திலே அவகாஹித்தார்கள்; அவ்வளவிலே இவற்றையடைய வாரிக்கொண்டு பெரிய வேகத்தோடே போய்க் குரந் தின்மேலேயேறித் தன்னைத் தெரியாதபடி மறைய நின்றான்; இவர்களும் கரையிலேயேறிப் பார்த்தவிடத்தில் அவை காணுமையாலே ‘இருந்தபடியென்!’ என்று துணுக்கென்று, நம் முடன் கூடவந்தாரொருவருமண்டோ, இது ஆகாஶம்கொண்டதோ, திக்குகள் கொண்டதோ, இக்குளம் கொண்டதோ, ச்ருஷ்ணன் கொண்டதோ என்று இங்களே கலங்கி, (கிந்துஸ்யாத சித்தமோஹாயம்) என்கிறபடியே திருவடி-முன்னெயிநந்து வார்த்தை சொல்லாதிற்கச்செய்தேயும் இது இந்திலத்தில்

1. ஸ்ரீமதுபயவே. தட்டை ஸ்ரீந்தாராத் சாரியர்.
2. ஸ்ரீமதுபயவே. அத்தி. நுஸிம்ஹு சாரியர்.

(இவ்விருவரும் திருவெவ்வனுர் ஸ்ரீ சீராகவன் என்னிடி அரச்சகர்கள். ச்ரோத்ரியர்கள்.

ஸம்பவிப்ப தொன்றல்ல என்றிருங்கபடியாலே இது சித்தள்ளலங்ப் பிறங்கதோ! என்றும் (உந்மாதஜோவிகாரோ வா ஸ்யா தியம் மருகதருஷனிகா) என்கிறபடியே இது உந்மாதமோ, ப்ரக்ருதிவிகாரம் பிறங்கதோ, இது இருங்கபடி யென் ன் று ஶங்கித்து பின் பு தெளிந்தாப்போலே. இவர்களும் அநேகத்தை ஶங்கித்து, இவர்கள் எங்கும் பருபராகு என்னப்பார்த்துக்கொண்டு வாராநிற்க; இவனைக் குருந்தின்மேலே கண்டார்கள்; கண்டவநந்தரம் “இவன் நம்மை மடிபிடித்துவந்தான், நாமும் இவனை மடிபிடித்து வாங்கினேமாம் விரகேதோ” என் று பார்த்து, இவனை இரப்பார். ஏத்துவார், வாழ்த்துவார், சீறுவாராய். இவனை இப்படி தீம்பு சௌர்யப் பெற்றுவிட்ட தாயுமொருத்தியே! என் று அவனை வெறுப்பார். தங்கள் ஆற்றுமையையறிவிப்பாராய்: இப்படி பஹ்பர்காரங்களாலும் அநுவர்த்திக்க; அவனும் பரியட்டங்களும் கொடுத்து ஸமச்சேலேஷித்தானுப்த தலைக்கட்டுகிறது.” [இவ்வளவும் அவதாரிகை.]

58 தீவியர்பந்த ஸேவையும்—வேதபாராயனமும். என்னிடிகளிலும் மடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் திவியர்பந்தம் ஸேவிக்குப் போது சில அவளரங்களில் முன்னடி பின்னடி கரமம் ஸேவிப்பதென்பது ப்ரஸ்ததமாக அனைவருமறிந்தது. (அதாவது—) ஒரு பாசுரத்தைப் பூர்வார்த்தம் உத்தரார்த்தம் என்று இரண்டு பகுதியாக்கி ஒரு சாரார் முற்பகுதியில் சில சொற்களையும், மற்றொரு சாரார் பிற்பகுதி யில் சில சொற்களையும் ஸேவித்து முடிப்பது முன்னடி பின்னடி ஸேவாக்ரம பெனப்படும். இப்படி ஸேவிப்பது நியாயந்தானு? இது எப்போது யார் ஏற்படுத்தின க்ரமம்? சில பதங்களை அறவே விட்டிடுவது முறையாகுமா? என்று பலர் கேட்பதுண்டு; இதைப் பலர் பரிஹஸிப்பதுமுன்டு, இங்ஙனே விசாரம் செய்யத்தக்க நீதியோ அநீதியோ வடமொழி வேதத்திலும் ஒருவருடைய பத்தி க்கு மெட்டாத காலத்திலிருந்து பெரும்பான்மையாக ஸ்மார்த்த மாதவ ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டி களிலெங்கும் நிகழ்ந்து வருவதை உணர்த்துகிறேன். முதலில் ஓரிடங்காட்டிப் பிறகு பலவிடங்கள் காட்டுகிறேன். அநிவாரயமான நிரவேதத்தை ஸஹிததுக்கொண்டே காட்டுகிறேன். நாம் ஒதிவரும் தைத்திரீய ஸம்ஹரிதையில் முதல் காண்டம் நாலாவது ப்ரச்நத்தின் முடிவு வாக்கியம்—“உதிக்னே சுசயஸ் தவ விஜ் யோதிஷா” என்பது. இதற்கு என்ன அர்த்தம் தெரியுமோ? ஊன்றிக் கேண்மின்.

ஸ்ரீமதுபயவே. V, N. வெங்கடவரதாசாரியர் ஸ்வாமி அட்வகேட். கோயில் திறுமலை பெருமாள் கோயில் தர்சனஸ்தாபகர். வேதவிலாஸ். (எழுப்பூர்)

உடுக்கே சுசயஸ் தவ சுக்ரா ப்ராஜந்த ஸரதே, தவ ஜ்யோதீப் ஷ்யர்ச்சயः என் று கீழேமூன்றும் ப்ரச்நத்தில் ஒதப்பட்ட ருக்கையும், * விஜ்யோதிஷா ப்ருஹதா ஊதயக்நிராவிர் விச்வாநி ச்ருணுதே மஹிதவா, ப்ராதேவீர் மாயாஸ் ஸஹதே துரேவாச் சிசீதே ச்ருங்கேரக்ஷேஸே விசிகேஷே. என் று கீழே இரண்டாம் ப்ரச்நத்தில் ஒதப்பட்ட டுள்ளருக்கையும் ப்ரக்ருத ஸ்தலத்தில் ஒத வேண்டியது என்றபடி. அப்படி ஒதிவருகிறார்களா? என்றால் இல்லை, இல்லை, இல்லை. மேலே விவரித்துக்காட்டின இரண்டு ருக்குக்களில், ஒன்றில் நான் கு பதங்களையும். மற்றெருள்ளில் இரண்டு பதங்களையும்மட்டுமே ஒதிவருகிறோம்.

மேலுங் கேண்மின். மேலே (2-2 முடின்ல) *ஹிரண்ய ஶர்ப்ப ஆபோ ஹுயத் ப்ரஜாபதே* என்றெருநு வாக்கியம். இதற்கு என்ன அர்த்தம் தெரியுமோ? மேலே நாலாவது காண்டத்தில் முதல் ப்ரச்நத்தில் ஒதப்படவிருக்கிற * ஹிரண்யநர்ப்பஸ் ஸமவாதத்தாக்ரே பூதஸ்யஜாத: பதிரேக ஆஸீத... இத்யாதியான ருக்கையும், அதே யிடத்தில் ஒதப்படவிருக்கிற * ஆபோ ஹு யங்மஹதீர் விச்வமாயங்.....* இத்யாதியான ருக்கையும், கீழ் (1-8ல்) ஒதப்பட்ட ப்ராஜாபதே ந தவஷேதாங்யங்ய:..... இத்யாதியான ருக்கையும் இங்கே ஒதவேண்டியது என்ற படி. ஒதுக்கிறார்களோ? இல்லை இல்லை இல்லை. கீழே ஒதப்படாமல் இனி நாலாவது காண்டத்தில் ஒதப்படவிருக்கிற ருக்குக்களைக் கூடப் பூர்த்தி யாக ஓதாமல் ஒரு பதத்தையும் மூன்று பதங்களையும் ஒதிநிற்பது நீதியாகுமா? இந்தரம் வோ விச்வதஸ்பரீந்தரம் நரோ மருதோ யத்தவோதிவோ யா வச் சர்மஸ் என்றவாக்கியத்திலும்நான்குருக்குக்கள்.* ஆயுஷ்ட ஆயுர்தா அக்ந ஆப்யாயஸ்வ ஸம தே அவ தே ஹேட உதுத்கமம் ப்ரணே தேவ்யா நோ திவோகநாவிஷ்ணு அகநாவிஷ்ணு இமம் மே வருண தத்தவாயாம் யதுதயம் சித்ரமஸ் எங்கிற வாக்கிபத்தில் பதினுன்கு ருக்குக்கள்..... ஆக இப்படி எத் தனியிடங்கள் காட்டலாம், (4-1ல)* விச்வே தேவா விச்வே தேவா: என்றெருநு வாக்கியம். (2-4ல்) கடைசி யநுவாகத்தில் ஒதப்பட்ட இரண்டுருக்குக்களின் ஸமக்ஷேபம் இது. எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த ஶரணைக்கத்யத்தில் இடையில் (அந்த த்வயம்) எனபதொன்று. இங்கே தவய மென்கிற மந்த்ரரதந்ததை உபாம்சவாக அநுஸந்திக்கவேணுமென்றபடி. சூருமுகமாகக் கற்றவர்கள் இப்படி செய்துவருகிறார்கள். பெரும்பாலோர் (அதர த்வயம்) என்றே கத்திப்போருகிறார்கள். காடகம் மூன்றுவது ப்ரச்நம் தொடக்கம் துப்யம் தா அங்கிரஸ்தமாச்யாம தம் காமமக்நே* என்பது.

1. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ ஸ்ரீபெரும்பூதூர்ளம்பார் ஜீயர்ஸ்வாமி அப்பன்சட்கோபராபாநுஜ ஜீவர்
2. ஸ்ரீ உ. வே. கபிஸ்தலம் A ஸ்ரீநிவாஸா சாரியர். “ஸத்ஸம்ப்ரதாயரத்னதீபார்”.

இங்கு ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமி பக்கத்திலே நிற்கின்ற ஸ்ரீமான் கபிஸ்தலம் A. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரடைய ஆசார்ய பக்தியையும், ஸம்ப்ரதாய ஜிஞான ஸம்ருத்தியையும் நெடுநாளாகக்கண்டு உசந்துவருமடியேன் (P. B. A) நேற்றை மார்கழி த்திங்களில் *கூடாரரவெல்லுஞ்சிர்ப் பாகசரத்தன்று சென்னை மாம்பலம் சாரதா நடுநிலைப் பள்ளியில் நடைபெற்ற திருப்பாவைஸத்ஸ்ஸில்

இ வர்க்கு

ஸத்ஸம்ப்ரதாய ரத்னதீபர் என்கிற விருதை யளித்தேவே

ஸபாத்யசூத ஸ்வாமிகளும், ஸதஸ்யர்களான வித்வான்களும் பிறரும் கர்கோஷத்துடன் ஆமோதித்தார்கள். 11—1—1976.

இதுவும் ஸம்ஹிதையிலுள்ள இரண்டு ருக்குக்களின் ஸம்கேஷபம். உபநிஷத்தில் அத்பயஸ் ஸம்பூதோ ஹிரண்ய உரப்ப இத்யஷ்டெள்* என்றவிடம் தலையானது. (இதி அஷ்டெள்) என்கிற இரண்டு பதங்சள் யாருடைய வாக்கு? என்பது தெரியவேணும். வேதவாக்கா இது? ஸம்ஹிதையிலும் இப்படிச் சொல்லியிருக்கலாமே.

இங்கு முக்கியமான ஆராய்ச்சி யொன்று. வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள ருக்குக்களை ஓரிடத்தில் எடுத்துச் சேர்க்கும்போது பதபாடம் ஒன்றுதவிர மற்றஸம்ஹிதைக்ரமம் ஜடை கணங்களில் ஸந்தி செய்திருப்பது யாருடைய காரியம்? *ஆயஷ்ட ஆயுர்தா அக்ந ஆப்யாயஸ்வ ஸம்தேவதே.....என்கிற வாக்கியத்தை மெடுத்துக்கொள்வோம். இதில் இரண்டாவது பதமான (தே) என்பதற்கும் (ஆயுர்தா:) என்கிற பதக்திர்கும், மேலே (அக்நே) என்கிற பதத்திற்கும் ஸந்திபண்ணி யிருக்கக் காண்கிறோமே; இது வேதபுராஷுன் செய்ததாக இருக்கக்கூடுமா? ஒரு ருக்கின் ஏகதேசத்தை இன்னெனு ருக்கோடு ஸந்திபண்ணத்தகுமா? இதை அர்வாசிந கல்பனை யென்றுதானே சொல்லவேணும்?

இங்கு முடிவாக விழ்ஞாபிக்கிறேன். இக்கேள்விகள் நாம்கேட்கத்தகாது.பிறர் நம்மை நோக்கிஇக்கேள்விகளைக்கேட்டால்நாம் விடைகூறியோகவேண்டுபன்றே?

ஸ்ரீமாண் Dr. V. V. ராமாநுஜம் ஐபங்கார், Ph. D.,
திருவல்லிக்கேணி வேதவேதாந்த வர்த்தனி ஸபா
(காரியதரிசி)

ருக்குகளைப் பூர்த்தியாக ஒதுவேண்டியிருக்க பலபல
பதங்களைத்தள்ளிவிட்டு ஒதுவது நியாயமன்றுதான்.
ஆனால் இந்த பத்ததியை இனி யாரும் மாற்ற முடியாது. இதேபோல் முன்னடி பின்னடி க்ரமமான
திவ்யப்ரபந்த ஸௌவையிலும் பல சொற்கள் விட்டுப்
போவது ஆகேடிபிக்கத்தக்கதன்று என்றே கொள்ள¹
வேணும். “பல அடிவரமேடுண்டம் எந்தை நீநெய்
யுடுத்து எந்நா ஓல்வழக்கு பல்லாண்டுவண்ணம்—
வண்ணமோடு பேணியுறி, கொண்டிகை காய்பத்து
கிடக்கில் செந்தெல் சிதம்*என்று இங்ஙனே ஸேவிக்குமொருபத்ததி ஏற்பட்டாலும்
அதுவும் வேதமார்ஹாநுஸாரியே யாகும்.

எந்த ருக்கையும் ஒருமுறைக்குமேல் மறுமுறை பூர்த்தியாக ஒதுவதில்லை—
என்பதும் கிடையாது வேதத்தில்: *ஆபோ ஹிஷ்டா மயோபுவ;...* உதுத்யம் ஜாத
வேதஸம்...*வாஜஸ்ய மா ப்ரஸ் வேந...* அக்ந ஆயுப்ஷி பவஸே.....இத்யாதி
களான பலருக்குக்கள் அஸ்க்ருத் பூர்த்தியாக ஒதுப்பட்டிருக்கின்றனவே! ஒதுவரு
கிடேறும். வைதிகர்களினுடைய அவதானத்தில் முக்கியமாக இருக்கவேண்டிய
விஷயம் இதுவென்று கொண்டு விழ்ஞாபித்தபடி. வேதப்ராதுர்ப்பாவும் இப்படியன்று—
என்றுமட்டும் திண்ணமாக எண்ணியிருக்கிறே ணடியேன்.

59. அல்யாந்ததனுள் யிரயலபன்றிநர் பிரியப்பட்டது. ஸாமான்யஜனங்கள் வாழும்
ஒர் அக்காஹாரத்தில் சில காவ்யநாடகங்கள்மட்டும் வாசித்த ஒருவர் ஏதோ பிரவ
சனம் செய்துகொண்டிருந்தார். “நிரஸ்தபாதபே தேஸே ஏரண்டோபி த்ருமாயதே*
என்கிறகணக்கிலே அவரைப் பெரியபண்டிதராகவே மருண்டு அவரை பறூ
மானித்து வந்தார்கள். இப்படியிருக்கையில், வெளியூரிலிருந்து ஒர் உண்மையான
வித்வான் அவ்லூருக்குவந்து சேர்ந்து ப்ரவசநம் ஆரம்பித்தார். அவர் கல்விக்கடலா
கையாலே ச்ரோதாக்கள் பலபேர்கள் அவரை அணுகத்தொடங்கினார்கள். அல்ப
பண்டிதரிடம் வருபவர்கள் நாள்டைவில் குறைந்துவருகிறார்கள். அப்போது அந்த
அல்பஜ்ஞர் ஒவ்வொருவரையுமழைத்துச் சொல்லுகிறார்—“முழுமுடர்களாயிருக்
கிறீர்களோ; அவனுக்கு என்னதெரியுமென்று அவனிடம்ஒடுகிறீர்கள்? நான் கேட்கிற
கேள்விகளில் ஒன்றுக்காவது அவன் பதில் சொல்லமுடியுமா? போய்க்கேளுங்கள்.—
ஞாயிற்றுக்கிழமையென்று மாலைப்பொழுதில் ராஹுஶாலமென்றும், திங்கட்கிழமை
களில் காலைப்பொழுதில்ராஹுகாலமென்றும், புதன்வியாழன்களில்பகற்பொழுதில்
ராஹுகாலமென்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, என்னகாரணமென்று போய்க்கேளும்.
சந்தர்க்ரஹணம் பெளர்னமியில் பிடிப்பானேன்? ஸமர்யக்ரஹணம் அமாவாஸ்யை

பிரம்மபூர் ஸ்டீகாந்தசர்மா நித்யாக்னி ஹோத்ரி (லவிதாபார்மஸி) குப்பகோணம் ஞானுனுஷ்டான நிதி.

யில் பிடிப்பானேன்? இதில் முழுச்சுவணம் அரைகுறை சுருஹணம் என்று ஏற்பட்ட சுற்கும் என்ன காரணப்? தவாதசியன் று ஸலர்யக்ர ஹணம் வந்தால்பாரணைப்பன்னி விட்டுத்தர்ப்பணம் பண்ணுகிறதா? தர்ப்பணம் பண்ணிவிட்டுப் பாரணைப்பண்ணு வதா? இதையுங்கேளுங்கள்ளன் றிப்படிச் சிலகேள்விகள் சொல்லியனுப்பினர். அவர்களும் அவரிடம் சென்று கேட்டார்கள், அவர் பிராமாணிகராகையாலே இதற்செல்லாம் யாரால் ஸமாதானம் சொல்ல முடியும்? என்றார் ஜடஜனங்களெல்லாம்:

அவரைவிட்டுப் பழையபடியே இவரிடம் கிருப்பிட்டார்கள். அவர், இனி இங்கு நம்மால் வாழ்முடியாதென்று மூட்டைக்கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டனர்.

60 ஒரு ஜீயர் ஸ்வாமியிஸ் அறுவந்தான விஶேஷமாக வாசித்தறியாத வொருவர் உத்தமாச்சரம் ஸ்விகாரம் செய்துகொண்டார்; மடாதிபதியுமானார். வைபவம் ஓங்கிவிட்டது. சிஷ்யர்களுடன் திவ்பசேசயாத்திரையென்று புறப்பட்டார். ஒருவித்வாணியும் கூடஅழைத்துக்கொண்டார். யாத்திரை வைபவமாகநடந் துவருகிறது. ஒவ்வொரு திவ்பதேசத்திலும் விசேஷமான மரியாதைகள் நடத்தி வருகிறார்கள். பரிவட்டங்கட்டி ஸ்டீசட்கோபன் பஞ்சமுக்கரைவாகித்து வருகிறார்கள். அப்போது இங்கமடாதிபதி வாய்கிறந்து ஒன்றும் சொல்லாமலே வாளா இருந்து வந்தார். கூடவருகிறவித்வான் ஒருநாள் அந்தஜீயரிடம் விண்ணப்பம் செய்தார் “அர்ச்சகர் ஸ்டீசட்கோபன் ஸாதிக்கிறபோது தேவரீர் வாளாவிருக்கக்கூடாது. ‘தந்யோஸ்மி, அநுக்ரஹீதோஸ்மி, க்ருதார்த்தோஸ்மி’ என்று உம்பீரமாக அநுஸந்தானம் செய்தருளவேணும்” என்று சொல்லிவைத்தார். ஜீயரும் அதை யுக்தமே யென்றுகொண்டு அப்படியே அநுஸந்தித்து வந்தார். பெருமாள் ஸ்வனிதி ஸேவித் தபிறகு தாயார்ஸன்னிதிஸேவிக்க எழுந்தருள்ளரே; அங்கேயும் மரியாதைநடக்குமே. அப்போது ஸ்டீசட்கோபன்ஸாதிக்கும்போது “தந்யாஸ்மி-அநுக்ரஹீதோஸ்மி க்ருதார்த்தாஸ்மி” என்றார். தாயார் ஸ்வனிதியாகையாலே, ஸ்த்ரீவிங்கமாகத்தான் சொல்லவேணுமென்று நினைத்துவிட்டார். அப்போது இந்தவித்வான் ஜீயரை உறுத்துப்பார்த்தார். அப்போது ஜீயர் ஸ்வாமி “ராகவாசார்ரே! என்ன உற்றுப் பார்க்கிறீர்? தாயார்ஸன்னிதியிலுங்கூட தந்யோஸ்மி அநுக்ரஹீதோஸ்மி சொல்லிவிடுவேணன்று பார்க்கிறீரோ? பும்லிங்கஸ்த்ரீவிங்கங்கூடத் தெரிந்து கொள்ளா மலா நான் மடாதிபதியாயிருக்கிறேன்?” என்றார். அதற்குமேல் வித்வான் சொன்னவார்த்தை ஸ்வயம்லாமையாலே இங்கு விடப்பட்டது.

61 இடையில் ஒரு சிறு வீண்ணப்பம்

இப்போது அடியேன் இந்த எண்பத்தைத்தந்து வார்த்தா மாலை எழுதிக்கொண்டிருக்கையில் (1—3—76) கிங்கட் கிழமையன்று) டில்லியிலிருந்து Famous India Publications என்ற பதிப்பக்கதாரால் வெளியிடப்பட்ட (LEADERS OF INDIA [WHO'S WHO]) என்ற ஆங்கில வெளியீடு Regd Post-ல் கிடைத்தது. இதில் அடியேனப் பற்றி வெளிவந்திருப்பதை ஆப்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இங்கே வெளியிடுகிறேன்.

"Annangaracharya, Prativadibhayankara, birth 1891 Kanchipuram (Chingleput); Editor, Granthamala publishers—Edited and Published one thousand two hundred and seven books on Vaishnava literature in Sanskrit Tamil, Telugu and Hindi languages, is also publishing monthly literary and religious journals. Address: 29, South Mada Street, Little Kanchipuram (T. N.)

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) அண்ணங்கராசாரியர் ப்ரதிவாத பயங்கரம். பத்திரிகையாளர். பிறப்பு 1891. காஞ்சிபுரம் (செங்கல்பட்டு) ஆசிரியர்; கரந்தமாலா பதிப்புக்கள்—ஆயிரத்து இருநாற்றேழு (1207) நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவை ஸம்ஸ்கருதம், தம், தெலுங்கு மற்றும் ஹிந்஦ி ஆகிய மொழி களில் அமைந்துள்ளன. ஸம்ப்ரதாய ஸாஹித்ய ஸாப்பந்தமான மாதப் பத்திரிகைகளை மேற்படித் தாங்கு மொழிகளிலும் வெளியிட்டு வருகிறார். முகவரி: 29, தென்னண்டை மாடலீதி, காஞ்சிபுரம்-3. (தமிழ் நாடு)

இந்த வெளியீட்டின் ஆசிரியர் (RAVI BHUSHAN) ஸ்ரீ ரவி பூஷன். இதன் விலை ரூ. 120/- மட்டும்.

முகவரி: FAMOUS INDIA PUBLICATION,

57, Daryaganj, NEW DELHI-110002.

இந்த 1207 நூல்களில் அடியேன் நான்கு பாஷாகளிலும் 16 துறைகளில் ஸொந்தமாக எழுதிய ஸ்வதந்தர நூல்களும் வியாக்கியான நூல்களும் 987. மற்றவை பூர்வாசார்ய ப்ரஸீத கரந்தங்களின் முத்ரணம் கரந்த மாலைகளிற் செரந்தவை.

- ஸ்ரீமதுராந்தகார் ஸ்ரீ அஃஹாபிலமட
ஸம்ஸ்கரத காலேஜ்வி தவான் கள்;
1. ஸ்ரீமத் உ வே. தையார் வங்கீ
புரம் ரங்கராஜாசாரியர் நெயாடிகர்
2. .. திருமகூசச்சப்பாடி ராம
ஸ்வாமி ஜயங்கார் M A L T,
(Principal)
3. .. பாதார் ராகவாசாரியர்,
வையாகரணர்.
4. .. வீரவல்லி வாஸாதேவா
சாரியர், ஸி(உத்தரமேரூர்.)

62. அருளிச்செய்வில் ஒருவிழோம்.
திறவரங்கம் பெரிப்கோயிலில் நிக
மும் ஸப்வத்ஸரத்தில் கார்த்திகை
மாதத்திலேயே பச்ரபத்துத் திரு

நாள் நடந்தபடியால் ஸேவிக்கவிடை கொண்டிருந்தேன். அங்கு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ
ஸ்ரீமந்நாராயண சாமாருஜி ஜீயர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸாதர்சநபத்ராதிப
ஸ்வாமியும் நியமித்தருள், நாடோறும் இரவில் 7 பணி முதல் மணவாளமாயுளி
கள் ஸன்னிதியில் ஏதோ விண்ணப்பஞ்செய்துவந்தேன். ஸன்னிதியில் அரையர்
ஸேவையில் மூன்றுந்திருநாளில் பெரியாழ்வார் திருமொழிசாத்துமுறையில் *திருப்
பொலிந்தசேவைடிநிகழ்ச்சிவிழோஷமுண்டாதலால், அன்றைய மாயுளிகள் ஸன்னிதி
யுபந்யாஸ கோஷ்டியில் *பருப்பதத்துக்கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல்,
திருப்பொலிந்த சேவைடி யென் சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்* என்கிற பாசரத்
தை ப்ரஸ்தாவித்துச் சில வார்த்தைகள் விண்ணப்பஞ்செய்யநேர்ந்தது. ‘பாவதங்
என்னும் பொருளில் பருப்பதம் என்கிற சொல்லைப் பிரயோகித்தவர்கள் பெரியாழ்
வாரும் ஆண்டாளும்; பெரியாழ்வார் பிரயோகம் தெரிந்துவிட்டது; ஆண்டாள்
பிரயோகம் நாச்சியார்திருமொழியில் (14-6) *உருவுகரிதாய்முசஞ்செய்தாய் உதய
பருப்பதத்தின் மேல்* என்றவிடத்தில்—என்றேன், ஸ்ரீமதுபயவே. க்வாளியர் ஸத்ய
மூர்த்திஸ்வாமி அங்கே டூர்த்தியாக அநுபவித்திருந்தபடியால், உபந்யாஸம்
முடிந்தபிறகு அடியேனிடமேழுந்தருளி “இன்று பருப்பதத்தைப்பற்றி ஸாதித்
தது அடியேனுக்கு அழுர்வமாகவும் விசேஷமாகவும் தோன்றிற்றுள்வாம்; இப்படி
விசேஷவிழயங்களை தேவீர் எழுதிவைக்க வேணும் என்றார். அப்போது பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளுமாகிய இருவருடைய ப்ரயோகங்களைப்பற்றிமட்டும் விண்ண
ப்பஞ்செய்தேன். அவற்றை இங்கே உலகமறிய வரைகின்றேன்;—

- 1 அருங்கலம்—*அருங்கலவுருவினுயர்பெருமானவன் (பெரியாழ்வார்)
*ஆற்றவனந்தலுடையாயருங்கலமே. (ஆண்டாள்)
2 அண்ணைந்து—‘குனற்பிறை வேண்டியண்ணைந்து நிற்கும். ஸ(பெரியாழ்வார்)
சிசுபாலன் தேசமிந்து அண்ணைந்திருக்கவே (ஆண்டாள்)
3 இந்திரகோபம்—‘இந்திரகோபங்களைம்பெருமான்களிவா யொப்பான் (பெரி.)
இந்திரகோபங்களையெழுந்தும் பரந்திட்டவால் (ஆண்டாள்)
4 ஓட்டரா—(ஓடியென்றுபொருள்) *என்னிடைக்கோட்டராவச்சோ’ (பெரி.)

ஸ்ரீமான். K. A. தேவராஜா சாரி (பேதாவி பண்டிதரத்னம். கைங்கரிய துரந்தரர்) சென்னை.

5. கண்ணலம்—*நாடுநகருமறிய நல்லதோர் கண்ணலம்* (பெரியாழ்).

கண்ணலங்கோடி ததுக கன்னி -தன்னை (ஆண்டாள்)

6. குப்பாயம்—(சட்டை)*குப்பாயமென்னின் ற காட்சிதருஷ். (பெரியாழ்)

போர்த்தமுத்தின்குப்பாயப் புகர்மால் (ஆண்டாள்)

7. கருப்பூரம்—*பங்கயம் நல்ல கருப்பாயும் நாறிவர* (பெரியாழ்)

கருப்பூரம்நாறுமோ கபல்ப்பி நாறுமோ (ஆண்டாள்)

8. கோதுகலம்—*கோதுகலமுடைக்குட்டனேயோ* (பெரியாழ்வார்)
கோதுகலமுடைய பாவாயே முந்திராய் (ஆண்டாள்)

9. புண்ணில்புளிப்பெய்தால்—*புண்ணிற்புளிப்பெய்தாலோக்குந்தீமை (பெரி.)
*புண்ணிற்புளிப்பெய்தாற்போலச் (ஆண்டாள்)

10. பாஞ்சன்னியம்—*அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே* (பெரியாழ்)
பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனௌடு (ஆண்டாள்)

11. வில்லிபுத்தூர்—*வில்லிபுத்தூரினிதமர்ந்தாய்! உன்னைக் கண்டார* (பெரி)
வில்லிபுத்தூருறவாற்றன்பொன்னடி (ஆண்டாள்)

12. வெள்ளைவிளிசங்கு—*வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடார்த்திருச்சக்கரம்* (பெரி)
(பருப்பதம்) *வெள்ளைவிளிசங்கின்பேராவம் கேட்டிலையோ? (ஆண்.)

இவ்வண்ணமாகப் பலவிஷயங்கள் தெரிவிக்கவேண்டியவையுண்டு. ஒவ்வொராழ் வாரையு மெடுத்துக்கொண்டு இவருடைய அஸாதாரணங்குபவமென்ன? இவர் மட்டும் அநுரவித்த அநுபவங்கள் எவ்வ? என்று ஆராய்ந்து தெரிவிக்கவேண்டிய துண்டு; சிறிது தெரிவிப்போம்மேலே. (பிறகு காண்க.)

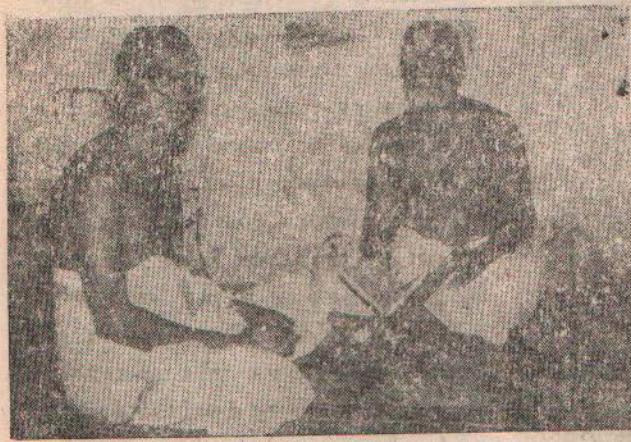
63. [முதல்நஷ்டநாம் அச்விநியா? கந்திகையா?] நமதுவேதத்தில் முதலஷ்ட கத்தில் இரண்டாமநுவாகம் கருத்திகால்வக்நிமாததித் தீர்த்தாதி. உலகில் நாம் நகூத்ரபரிகண்நை பண்ணும்போது ‘அச்விநீ’ பரணி கருத்திகை, என்று கணக்கிட்டு வருகிறோம். வேதத்தில் கருத்திகையே முதலாக வெடுக்கப்படுகிறது. “முகம் வா ஏதந் நஷ்டரானை. யத்கருத்திகா:” என்று இந்த அநுவாகத்தில் ஸ்பஷ்ட மாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்பஷ்ட மாக நாலாவது காண்டத்தில் எல்லா நகூத்திரங்களையும் வரிசையாக ஒதிவருமிடத்து ‘கருத்திகா நகூத்ரமக்நிர் தேவதா’! என்று இதுவே முதலிடப்பட்டது. “அக்நிர் ந: பாது கருத்திகா:” இத்யாதிகரும்

Hon'ble Justice. V. Sethuramayyar
High Court Judge-Madras

கான்க. இப்படியிருக்கவேகத்
தில் சிருத்திகைக்கு ப்ரதமசனி
நம் வாராமைக்கு ஹெதுசென்
னெஸ்னிஸ், அதுவும் இவ்வாரா
கத்திலேயே எழுதிமாகிறது:
[“அதோ கலு; அக்நி நஷ்டர்
மிதயபசாயாந்தி । க்ரஹாந்
ஹ தாஹாகோ பவதி.ஏ] கீழே
இந்த நஷ்டத்திரத்திற் குச்
சிறப்புச் சொல்லப்பட்டு,
அதற்கு மாருக இப்போது
இழிவு சொல்லப்படுவதால்
(அதோ கலு) என்பது அதற்கு
அவதாரிக்கயாகும். என்ன
இழிவு? என்னில், பெரியோர்
கள் அக்நி நஷ்டர் மென்று
இழிவுகூறுகின்றார்களாம். அந்த
நஷ்டரத்திலே செய்யும் யஜ
மாந நுடையலீட்டைக்
கொண்டுத் திவிடும் இந்த
தேவதை.....இதையிட்டே
வோகத்தில் இந்த நஷ்டரத்
திற்கு ப்ரதமபரிகணநை இல்லை
போலும். வேறு காரணமும்
இருக்கலாம்.

64 [ஆஹா நியமத்தைப்பற்றி வேதந்திலுள்ள கட்டண]. முதலஷ்டகப் நாள்காம்
ப்ரச்நம் ஒன்பதாமநுவாகத்தில்-பித்ருக்கள், மனிதர்கள், சுக்கள், அஸ்ரர்கள்
முதலானுர்க்கு போஜனவேளைகள் நியமிக்கப்படுகிறது. மனிதர்களுக்கும் டச்சுக்களுக்கும்
நியமித்திருப்பதை மட்டும் கொளிக்கிறேனிங்கு. [“தஸ்மாத் தவிரஹ் நொ
மநுஷ்யேப்ய உபஹ்ரியதே. ப்ராதச்ச ஸாயஞ் ச...தஸ்மாத் தரிரஹந: பசவ: பரே
ரதே. ப்ராதஸ் ஸங்கவே ஸாயம்”] பகவிலும் இரவிலுமாக இரண்டு வேளைகளில்
மனிதர்களுக்கு பொஜனமென்றும், ப்ராத: காலம் ஸங்கவாகாலம் ஸாயங்காலம்
ஆகிறமுன்றுவேளைகளில் பசுக்களுக்கு உணவு என்றும் இங்கீக் க்ருதி சொல்லுகிறது.
சாஸ்த்ரவச்யமல்லாத பசுக்களைப் பற்றி வ்யவஸ்தையேது? அது பற்றி விசாரம்
வேண்டா. ‘மநுஷ்யேப்ய; என்று பொதுப்பட மனிதர்களை யெடுத்திருந்தாலும்
மானிட வகுப்பில் சாஸ்த்ரங்களுக்குக் கட்டுப்படாத திரள்கள் பல்லாயிரயுண்டே;
அவற்றை விலக்கி சாஸ்த்ர வச்யர்களான வகுப்பினரை மட்டுங் கொண்டால் இந்த
சாஸ்த்ரம் ஸங்குசித விஷயமாகும். நால் வரம்புக்குக் கட்டுப்பட்ட பரம வைத்திகர்

ஸ்ரீமான்உவே மடவளாகம். திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை கோபாலாசாரியரும், அவருடைய முத்தபுதல்வர் கண்ணென்கிற வெங்கடவரதாசாரியும். தி வ் ய ப்ரபந்த நிபுணர்களிருவரும்.

கள் “நுதம் தவா ஸத்யே ந பரிஷிஞ்சாமீதி ஸாயம் பரிஷிஞ்சதி ஸத்யம் தவர்த்தேந பரிஷிஞ்சாமீதி ப்ராத:” என்று பரிஷேசந மந்தரம் இரண்டு வேளைகளுக்கு மட்டுமே உள்ளதனால் இரண்டு

வேளைகள் தவிர வேறொரு வேளை எதுவும் உட்கொள்ள மாட்டார்கள். இடைப் பல ஹாரங்கள் கடைப்பலஹாரங்கள் இவை அனுகமாட்டா. பகவத் ஸந்திதிகளில் அகாலங்களில் ப்ரஸாதம் கிடைத்தால் “ஆமலக மாத்ரம் க்ஞஹ்னீயாத்” என்னும் சாஸ்தரத்தையடியொற்றி நெல்லிக்காயாவு ப்ரஸாதம் ஸ்லீகரிப்பர்கள்.

65. [ஸ்வாதீநகுத்தாத்தைப்பற்றி இரண்டு விஷயங்கள் கேள்வியின்] முதலஷ்டகத்தில் ஐந்தாவது ப்ரச்நம் இரண்டாவதநுவாகத்தில்—ஸ்வாதி நகூத்திரத்தில் விவாஹம் பண்ணிக் கொடுக்கப்படுகிற கன்னிகையைப் பற்றி ஒருவினோதம் சொல்லுகிறது:—[ஓயாம் காமயேத துஹிதரம் ப்ரியா ஸ்யாதிதி. தாம் நிஷ்ட்யாயாம் தத்யாத், ப்ரியைவ பவதி. நேவ து புநராகச்சதி] எந்தமகளை பர்த்தாவுக்கு மிகவும் பர்திபாதர மாயிருக்கவேணுமென்று பிதா விரும்புகிறாரோ, அந்த மகளை ஸ்வாதி நகூத்திரத் தில் விவாஹம் பண்ணிக்கொடுக்க வேண்டியது. [நிஷ்ட்யா—ஸ்வாதி] அப்படியே அம்மகள் பர்த்தாவின் பரமப்ர்திக்குப் பாத்திரமாகிறார்கள்; அதனால் அவள் மறுபடியும் பிதாவின் க்ருஹத்தை நோக்கி வருவதே கிடையாது. (இதுஇந்த ஸ்வாதி நகூத்திரத்திற்கு நிந்தையா? என்று விமர்சிக்கப் புகுந்தபாஷ்யகாரர் நிந்தையன்று, ஸ்துதிதானென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். பிதா விரும்பியபடி பதியின் அதிசயித பர்தியை விளைப்பதனால் என்று காரணம் காட்டுகிறார்.) ஐநக சக்ரவர்த்தி ஸ்தோ பிராட்டியை ஸ்வாதீநகூத்திரத்தில் கந்யகாபரதானம் பண்ணியிருப்பர் போலும்: “பிராட்டி செபருமாலோக் கைப்பிடித்த வனந்தரம் ஸ்ரீமதிலையை நினையாதாப் போலே” என்று ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்வதனால் (நிற்க.) மற்றொன்றுகேண்மீன்.

66. முன்றுமஷ்டகத்தில்முதல்ப்ரச்னத்தில் நாலாவதநுவாகத்தில் நகூத்திரங்களுக்குச் சிறப்புசொல்லி வருகையில் ஸ்வாதீநகூத்தரப்ரகரணத்தில் *வாயுர் வா அகாமயத* என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது—ஸ்லா விடங்களிலும் தட்டுத் தடங்கவில்லாமல் யதேஷ்டமாக ஸஞ்சரிக்கப் பெறவேணுமென்று விரும்பிய வாயுதைவதை ஸ்வாதி நகூத்திரதேவதையைக் குறித்து இஷ்டி செய்ய, அப்படியே பேறுபெற்றதாக ஒதிற்று: தைத்திரீயோபநிஷத்தில் ‘பீஷாஸ்மாத் வாத:

1. பூர்மான் மட்ளொகம் திருப்பலை
அனந்தாண் பிள்ளை பாஷ்யகாரா
சாரி. அருளிச்செயல் வல்லன்

2. ஆயுஷ்மாந் வேலாக்ஷ்மி V. கிரு
ஷ்ண ஸாமி. (பாவிப்பத்திருவோயம்)

பலதேச என்று பரமபுரஷ்னிடத்
கில் அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டு
வாயு எப்போதும் ஓய்வின்றித
தீரிந்து கொண்டிருப்பதாக ஒதப்
பட்டுள்ளது. தான்னிஷ்டி செய்து
அதன் பலனுகக் காமசாரம் பெற
றிருந்தால் இஷ்டமான போது
ஒடவும் ஓய்வெடுத்துக் கொள்
ஸவுங் கூடுமே; பரமபுரஷ்னிடத்

தில் அஞ்சி நடுங்கவேண்டிய அவசியமில்லையே யென்று இங்குச் சிலர் கேட்கக்கூடும்.
ஸமந்வயம் பண்ணி நிர்வஹிக்கவேண்டியது பெரியவர்களின் கடமை.

67. கர்மகாண்டத்திலும் பரப்பறுமத்தில் பெருமை. நாலாவது காண்டம் முதல்
பரச்நத்தில் எட்டாவது நுவாதத்தில் *ஹிரண்ய கர்ப்பஸ் ஸமவர்த்ததாக்ரே* என்று
தொடங்கி எட்டு ருக்குக்கள் *கஸ்மை தேவாய ஹவிஷா விதேதமாச என்று ஓப்ரேவித
மான முடிவோடு கூடியவையாய் விளங்குகின்றன. கர்மகாண்டத்திலும் பரப்பறும்
ப்ரபாவ ப்ரதிபாதநமுள்ள தென்று அடியேன் பிரக்கவுபந்தயிப்பதுண்டு. அதற்குப்
பொருத்தமாக ஸம்ஹிதையிலும் ப்ராஹ்மணச்சிலும் பல ஸ்தலங்கள் எடுத்துக்
காட்டப் பாங்கானவையுண்டு; அவற்றுள் இந்த ஸ்தலம் மிக முக்கியமானது. தைத்
தீரியோபநிஷத்தில் உத்தரநாராயணத்தில் “அத்பாஸ் ஸம்பூஷோ ஹிரண்யகர்ப்பு
இத்யஷ்டெள்” என்று வைதுக்கர்களைவரும் ஸபாநிதிமாக ஓதிவருகிறார்கள். இங்கு
“ஹிரண்ய கர்ப்பு இதிஅஷ்டெள்” என்றது ஸப் ஹிதையில் நாலாவது காண்டத்தில்
ஒதப்பட்டு வருகிற எட்டுருக்குக்களையும் இங்கே ஒதவேண்டியது என்றபடி. இவ்
விதமாக ஸல பாஷ்யகாரர்களும் அர்த்தம் செய்திருப்பதனால் இது நிர்விவாதம்.
இதனால் இந்த எட்டுருக்குக்களும் நாராயணபரங்களென்பது ஸ்டஷ்டமாகத் தேறி
நின்றது. இவற்றை வேறொரு தேவதாபரமாக ஒதுக்குவதற்குச் சிறிதுப் ளாசித்யம்
கிடையாது. இவற்றில் இரண்டு ருக்குக்களைமட்டும் இங்கு விவரிக்கின்றேன்.
[ஹிரண்யகர்ப்ப: அக்ரே ஸமவர்த்தத. ஸஹஸ்ர நாமத்தில் ஹிரண்ய கர்ப்போ
பூகர்ப்ப: என்று ஹிரண்ப கர்ப்பனுக்கூறப்பட்ட நாராயணவெளுவனே முந்துற
முன்னமிருந்தனன். அவன் எப்படிப்பட்டவன்? [பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்]
ஸ்தல ப்ராணிவர்க்கங்களுக்கும் அத்விதீயசேஷி. இன்னும் அவனுடைய ப்ரபாவும்
எத்தகைத்து? [ஸ தாதார ப்ருதிலீம் த்யாமுதேமாப] அவனே உபயவிபூதி நிர்வா
ஹங் ப்ருதிலீம் உத த்யாம் — மன்னுலகையும் வின்னுலகையும் என்றபடி.
(உத) என்னுமவ்யபம் ஸமுச்சயார்த்தகம். [கஸ்மை தேவாய ஹவிஷா விதேம]

ஸ்ரீமதுபயவே. வித்வான். புரிசை நடாதூர். க்ரஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி. ந்ருளிம்ஹப்ரியா ஸம்பாதகர். ஸ்ரீமத் பரமஹார்ஜேத்யாதி. இஞ்சிமேட்டமுகிய சங்கரின் பூர்வாசரம தெள்வறித்ரர்.

ஸஹஸ்ரநாமத்தில் *ஏகோ நைகஸ் ஸ வக: கிமிஃ என்றவிடத்தில் (கிம் என்று) கிம் சுப்தாநிர்திஷ்டனை அந்த நாராயணனுக்கு ஹவிஷ்ய விவேதநம் பண்ணக்கடவோம் என்கை. (இந்த எட்டுருக்குக்களும் திருவாராதனத்தில் விநியோகிக்கப்பட்டுமலை) மற்றெருந் ருக்கு:— *ய ஆத்மா பலதா: யஸ்ய விச்வ உபாஸதே ப்ரசிஷ்டம் யஸ்ய தேவா:, யஸ்ய ச்சாயா அம்ருதம் யஸ்ய

ம்ருத்யு: கஸ்மை தேவாய ஹவிஷா விதேம] # [ஆத்மா:] # எற்பர னென்னை யாக்கிக் கொண்டு எனக்கே தன்னைத் தந்த கற்பகம் என்கிறதிருவாய்மொழியின்படியே முற் றாட்டாக அநுபவிக்கும்படி தன்னையே தருமவன் எம்பெருமான், [பலதா:] — # குலந் தரும்செல்வம் தந்திடும்...வலந்தருப் # என்ற திருமங்கையாழ்வா ராமுனிச்செயலின் படியே தன்னை யநுபவிக்கைக் கீடான் தேஹபல மனேபைலங்களை யருள்செய்பவன், [யஸ்ய ப்ரசிஷ்டம் விச்வே தேவா உபாஸதே] # ஆணைமெய்பெற நடாய தெய்வம் மூவரில் முதல்வனுகிஃ என்று திருவாசிரியத்திலருளிச்செய்தபடியே எம்பெருமானுடைய ஆணையை ஈகல தேவர்களும் சிரமேற் கொன்னுகின்றார்கள். ப்ரசிஷ்டம்-ஆஜ்ஞாம் என்றபடி, [அம்ருதம் ம்ருத்யு:—யஸ்ய ச்சாயா] மோகஷூழியும் ஸம்ஸா பூழியும் அவனிட்ட வழக்கு.

68. ஐந்தாவது காண்டம் ஐந்தாவது ப்ரச்நம் முதலநுவாகத்தில் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் பாரம்யம் ஸாஸ்பஷ்டமாக வோதப்பட்டிருக்கின்றது:— [அக்நிரவமோ தேவதாநாம் விஷ்ணு: பரம:] ‘தேவதாநாம்’ என்றது நிர்த்தாரணே ஷஷ்டி. தேவதைகளுக்குள் கீழ்ப்பட்ட தேவதை அக்நி. ‘இதற்கு மேற்பட்ட தேவதை இல்லை’ யென்னும்படியான பரமதேவதை ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு. இப்படிச் சொன்ன பாரம்யத்தை மேலே ஆருவது காண்டத்தில் இரண்டாம் ப்ரச்நத்தில் *தேவாஸஸாஞமே திஸ்ர: புர ஆஸந் என்று தொடங்கிச் சொல்லுமுபாக்கி யானம் நிலைநாட்டுகின்றது. #தேவாஸஸாஞமே திஸ்ர: பர ஆஸந் # இத்யாதி. அஸாரர்களுக்கு மூன்று பட்டனங்களிருந்தன; ஒன்று இரும்பு மயமானது; மற்றெருன்று வெள்ளி மயமானது; இன்னென்று பொன மயமானது. [அந்தப் பட்ட னங்களைக்கொண்டு அவ்வசராகள் தேவர்களுக்கு ஹிம்ளையை விளைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.] தேவர்கள் வெற்றிபெற முடியாதவர்களா யிருந்தனர்; பிறகு ஒருபாயம் சொந்து வெல்லத் தொடங்கினர். #தே இஷாம் ஸமஸ்குர்வத—அவர்கள் அம்பை ஸ்த்தப்படுத்தினர். அந்த அம்புக்கு எப்படி மிகுக்கு உண்டாயிற்றென்ன,

ஸ்ரீமதுபயவே ஸ்ரீபாஞ்சாத்ரம் வரதராஜ் பட்டர் ஸ்வாமியும், அவர்களைய அத்வி தீய புத்ரரக்ஞம் ஆயுஷ்மான் ராஜ மும்.

[விஷ்ணும் தேஜநப்] திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (6—1—3) * குழல் நிறவண்ண! நின் கூறுகொண்ட தழல் நிறவண்ணன் நண்ணார் நகரம் விழு, நனிபலை சிலை எளைவு செய்து அங்கு அழன்நிற அம்பது வானவனே! என்றாருளிச் செய்திருப்பது சொன்னு (விஷ்ணும் தேஜநம்) எண்பதற்காக பொருள் காணவேணும். திருவாய்மொழியில் (3—10—4வ) பாஞ்சஸாரபங்கக்கைத்தையை யருவிச் செய்யுமிடத்து அந்தப்போரில் சிவபிரானும் தலையிட்டானென்பகைச் சொல்லுகின்ற ஆழ்வார்* திரிபுராம்

செற்றவனும்சென்கிற சொல்லால் சிவபிரானைக் குறித்சனர். அங்கு நம்பிள்ளை யீடு—“த்ரிபுரதஹந ஸமயத்திலே வில்லுக்கு மிடுக்காயும், நாணிக்குத் திண்மையாயும், அம்புக்குக் கூர்மையாயும், தனக்கு அந்தராத்மாவாயும் எதிரிகளைத் தலைசாயும்படி பண்ணி த்ரிபுரத்தை யழித்துக்கொடுத்தா னெம்பெருமான்; அத்தை யறியாத அஜ்ஞரானவர்கள் இத்தை அவன் தலையிலேவைத்துக் கவிபாட; இத்தைத் தானுங்கேட்டு மெய்யிறே யென்று மயங்கி ‘அதுசெய்க நமக்கு இவனை வெல்லத்கட்டென்?’ என்று வந்து எதிரிட்டானுயிற்று.” என்று, இது நிற்க. மேலேயெடுத்த “தேஷாமஸாரானும்” இத்யாதி வேதோக்த கதையின் முடிவுகாணவேணும். [தே அப்ருவந்த இமாமலிஷ்யத்தி] அம்பு லிக்கமாய் விட்டது ஸரி. இதையெடுத்து எய்யவால்லவன் யாவன்? என்கிறகேள்வி பிறந்தது. (ருக்ர இத்யப்ருவந்) அப்போது ருத்ரனைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவனைக் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறது உடனே (ருத்ரோ வைக்ருரா:, ஸோஸ்யத இதி) ருத்ரன் தான் கொடியவன், அவன் எய்யட்டு மென்றார்களாம்; உடனே ருத்ரனை நோக்கி எய்யச் சொன்னபோது (ஸோப்ரவீத வரம் வருணை, அஹமேவ பகுநாம் அதிபதிரஸாநீதி) நான் பசுபதியாயிருக்கும்படி வரங் கொடுத்தால் எய்கிறேன்றும் ருத்ரன். அப்படியேவரங்கொடுத்தபின்பு எதானென்று மேலே சொல்லிற்று. ருத்ரன் பரதேவதையா யிருந்தால் வரம் வேண்டுவனு? என்பதை ஆராயவேணும்.

69: (பிரமணைப்பற்றி இன்டு விஷயங்கள்) ஆருவதுகாண்டம் மூன்றுவது ப்ரச்நத்தில் *பசுமாலப்பய புரோடாச மென்கிற அநுவாகத்தில் (ஜாயமாநோவை ப்ராஹ்மணஸ் தரியி: ருணவா ஜாயதே) பிராமணன் பிறக்கும்போது மூவர்க்குக் கடன் பட்டவனுய்ப் பிறக்கிறான், அம்முவர் ரிவிகளும் தேவர்களும் பித்ருக்களுமாவர். வேதாத்யயனம் பண்ணி ரிவிகளின் கடனைத் தீர்க்கக் கடவன். தேபூஜை பண்ணி தேவர்களின் கடனைத் தீர்க்கக் கடவன். ப்ரஜோத்பாதநம் பண்ணிப்

ஸ்ரீமதுபயவே. பெருங்கட்டுரே ஸ்தர்சந
தாதாசாரியர் ஸ்வாமி. ஸ்ரீஷாஞ்சி. தேவப்
பெருமாள் வேதகோஷ்ம ப்ரவர்த்தகர்.

பித்ருக்களின் கடனைத் தீர்க்கக் கடவன்.
எனவே, வேதமோதி தேவதாராதனம்
பண்ணி ஸந்தான ஸம்பங்கனுயிருப்பவன்
யாவனே அவனே கடன்கள் தீர்ந்தவன்
என்றாயிற்று (மற்றொரு விஷயம் கேள்வு)

70 ஃயத்துல்ய சிரோச்சித்யதஷ் என்று
தொடங்கி ஒருபாக்கிபானம் ஒதுப்பட்டுள்
எது. (அதாவது) யஜ்ஞ தேவதையின தலை
அறுபட்டது. அப்போது தேவதைகள்
அச்சிலி தேவர்களை நோக்கி, 'நீங்கள் மருத்
துவர்கள்லவா? இந்த அறுபட்ட தலையை

மறுபடியும் சேரப் பண்ணுங்கள்' என்றார்கள். அவர்கள் ஒரு வரங் கேட்டுப் பெற்
றுக்கொண்டு அப்படியே தலையை ஓட்டவைத்தார்கள். பிறகு தேவர்கள் சொன்
னார்கள்—இந்த வைத்யர்கள் அசுத்தர்கள்; ஆகவே பிராமணன் வைத்யம் செய்யக்
கூடாது; ஏனென்றால் சுபூதோ ஹி ஏஃ: அமேத்ய: யோ பிஷக்ஷ வைத்ய என்ன
பவன் மிகவும் அபரிசுத்தன.....முடிவாகச் சொல்லியிருப்பதாவது ஒத்தபாத்ரமுப
நிதாய ப்ராஹ்மணம் தக்ஷிணதோ நிஷாத்ய பேஷஜம் குர்யாத்து உதக பாத்தி
ரத்தை அருகே வைத்து ஒரு ப்ராஹ்மணனைத் தென்புறமாக உட்காரவைத்துப்
பிராமணன் வைத்யம் செய்வது என்று.

71. எனது பன்னிரண்டு பிராயத்திற்கு முன்னே நான் காஞ்சீபுரியில்
ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடம் ஓரிடத்திலுங் கண்டதி ஸ்லை. அந்நாளில் ஸம்ஸ்க்ருத
பாடசாலைகளில் முதன்முதலாகப் பாடம் வாசிக்கும் புத்தகம் எதுவென்றால், ஶப்த
யங்கூரி என்பதே. அது மூன்று பகுதியாவிருக்கும். முதற்பகுதியில் ஶப்த ரூபங்க
ளொல்லாம் வாசித்தாய்விடும், இரண்டாவது பகுதி தீங்ந்தயங்கூரி யென்பது.
அதில் தாது பாடமெல்லாம் வாசித்தாய்விடும். மூன்றாவது பகுதியில் ஸ்ரீராமாயண
ஸங்கரஹும் என்றெருநூ சிறு புத்தகமிருந்தது. அது பத்யமும் கத்யமும் கலந்த வெகு
ஸரளமானநால். அதை நிபுணரானவொரு உபாத்யாயரிடத்தில் வாசித்தால்
அதிலேயே பெரும்பாலும் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷாவ்யுதபத்தி உண்டாகிவிடும். இக்
காலத்தில் அந்தச் சிறுநால் எங்குமே கேள்விப்படுவதில்லை. ராயோதந்தம் என்பதா
கக் காதில் விழுகிறது. இதுநிறக். இந்த மூன்று வகுப்பு நால்கள் ஒருவருஷத்துப்
பாடமேயாகும். ஒன்றரை வருஷத்திற்கு மேற்படாது. இதன் பிறகு, ரகுவப் ஶம்,
மேகஸ்தேஶம், குமாரஸ்பவம், கிராதாரஜாநீயம், சிசுபாலவதம், நைஷதீயம்,
காதம்பரீ. போஜசப்பு, பாரதசம்பு.....என்றிப்படிவாசித்துக்கொண்டுபோனால்
ஸம்ஸ்க்ருதபாஷாவில் ஆழந்தஞான முண்டாகும். அப்தீர் வங்கித ஏவ வாநர

ஸ்ரீமதுபயவே. R. V. சேஷாத்ரியா
சாரியர் B.A., B.L., Advocate, Madras.
இவருடைய ஸப்ளெக்னுத பாஷாபாண்டி
தயத்தை மிகவும் நுபவித்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீமதுபயவே D. ராமஸ்வாமி ஐயங்
கார். அட்வகேட் சென்னை. (பாதுகா
ஸஹஸ்ரம் முதலிய நூல்களுக்கு ஆங்க
கில் மொழிபெயர்ப்பு இயற்றினவர்.)

ஷடை: கிம் தவஸ்ய நம்பீரதாம் ஆபாதாலநிமக்நபீரதநூர் ஜாநாதி மந்தாசல: * என்கிற முராரி வசனம் அன்னவர்களைப்பற்றி நினைவுக்கு வரவேமாட்டாது. அந்த காலம் மீண்டும் வருமென்று தோன்றவில்லை. அடியேன் ஶப்தமஞ்ஜிவாசித்துக் கொண்டிருந்தது ஆற்றேழுபிராயத்திலிருக்கும். நினைவுக்கு வருவதொன்றை விழ்ஞா பிக்கிறேன் மனமகிழ்ச்சியினால். ஸ்ரீராமாயணஸங்கரஹுமென்று சொன்னேன், அதில் கிஷ்டிந்தாகாண்டத்தில் வாலிவதம் சொன்னபிறகு ஒருசுலோகம்—தாரா வலீமுககண: தாரேயஸ் தாணேஸ் ஸாத:; பாத்ரு நேத்ரு பித்ரு ப்ராத்ரு து:ககேந வ்யப்பங் சிரம: என்பது (இதன்பொருள்-) தாரையென்ன, வானரக்கூட்டமென்ன. தாரையின்மகனை அங்கதனென்ன, ஸார்யபுதரனை ஸாகாவனென்ன—இவர்கள் கணவன் இறந்த துக்ககத்தினாலும், அரசனையிழந்த வருத்தத்தினாலும், தந்தைமறைந்த துயரத்தினாலும், தமையன்தொலைந்த சோகத்தினாலும் வெகுநேரப் பொதுக்கால என்பதாம், இதைத் திருத்தகப்பனார் பாடஞ்சொல்லி முடித்தபின் ‘வாலிமாண்ட தற்கு ஸ்ரீராமருங் அழுதாரே, அதை ஏன் இங்கே சொல்லவில்லை? என்று கேட்டேன். ‘ராமரும் அழுதாரென்று உனக்கு எப்படித்தெரியும்? அழும்போது நீ பார்த்தாயா?’ என்று கேட்டார். (இதைக் கேண்மின்;) அக்காலத்தில் என்னுடைய மாது லரான ஸ்ரீமத்ஷஷ்டிதிருவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமி [மாதாமஹரான (ஜகத்பரவித்து)

ஸ்ரீமத்பரமஹம்மீஸத்யாதி. திருமலை
திருப்பதி சின்ன ஜீயர்ஸ்வாமி ஆஸ்தான
பட்டாபிஷிக்தரான ஸ்ரீமத் கோவிந்த
ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீமதுபயவே, K. R. ராஜகோபால
ஐயங்கார் ஸ்வாமி(பட்டுராஜம் ஸ்வாமி)
சேரங்குளம். ஸ்ரீராஜமன்னர்
ஸன்னிதி தர்மகர்த்தா.

ஷஷ்டிஜீயர்ஸ்வாமியின் பூர்வாசரமதிருக்குமாரர்] தமது க்ருஹத்தில் நாடோறும் பிற்பகலில் ஸ்ரீராமாயணப்ரவசனம் செய்து கொண்டிருந்தார். கதைகேட்கவிருப்பத்தினால் நாலும் சென்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பேன். அங்கு மாமா ஸ்ரீஞ்ஜாத பாஷ்ப: பரவீரஹந்தா ராமோ முஹார்த்தம் விமா பழவசீ என்கிற ஸ்ரீராமாயண ச்லோகத்தைப் பன்னிப்பன்னிச் சொல்லி அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அது கேட்டிருந்த ஓரண்டுமூன்றாணில் இந்த ஸ்ரீராமாயண ஸங்கரஹபாடம் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே திருத்தகப்பனூர் கேள்விக்கு உண்மையான பதிலீச் சொன்னேன். கதையை விடாமல் சென்று கேட்டுவா—என்று நியமித்தார்.

72. பகவத்கதையில் (4-7.) ஸ்யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர் பவதி பாரத, அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததா ஆத்மாநம் ஸ்ரூஜாம்யஹம் என்கிற ச்லோகத்தில் “ததா ஆத்மாநம் ஸ்ரூஜாம்யஹம்” என்ற விடத்தில் ரஸ்யமும் ரஹஸ்யமுமான ஒரு விசேஷார்த்தமுண்டு. மேலே ஏழாமத்யாயத்தில் “ஜ்ஞாநீ து ஆத்மைவ மே மதம்” (18) என்று கீதாசார்யன் தானே ஜ்ஞானியைத் தனக்கு ஆத்மாவாகச் சொல்லுகையாலே இங்கு ‘‘ஆத்மாநம் ஸ்ரூஜா மி’’ என்றதற்கு ஞானிகளை அவதரிப்பிக்கி தேன் என்பதும் அந்தரங்கமான பொருளாகும். அதர்மம் தலையெடுத்து தர்மம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஶ பரிவராஜகாசார்ய ஸார்வபெளமரா யெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக யதீந்திர மஹா தேசிகன்.

தலைமடிந்து நிற்குங் காலங்களில் பகவான் தானவந்து அவதரிப்பதிற்காட்டி ஒம் ஞானிகள் அவதரிப்பதில் ப்ரயோஜநாதி சயமுண்டு இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் (41) ஒமண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து, எங்கள் மாதவனே கண்ணுற நிற் கிலும் காணகில்லா வுலகோர்களைல்லாம் அண்ணலி ராமானுசன் வந்து தோன்றிய வப்பொழுதே நண்ணரு ஞானம் தலைக் கொண்டு நாரணர்காயினரே என்றால் பாகுரம் இங்குப் பொருத்தமாக அநுஸந்திக்கத்தகும்.

73. பகவத்கிதை நான்காமத்யாயத்திலேயே மேல் (34) “தத் வித்தி ப்ரரணிபாதெந பரிபரச்நேந ஸேவயா, உபதேக்ஷயந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநங்க தத்வதர்சிந:” என்கிற ச்வீலாகத்தில் ஞானிகளின் உபதேசப் பெருமை நன்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ‘தத்வமாகிய நான் சொல்லுவதிற் காட்டிலும், தத்வமாகிய என்னை ஸாக்ஷாத்கரித்து தத்வதர்சிகளென்று பேர் பெற்ற ஞானிகள் உபதேசிப்பது மிகச் சிறந்திருக்கும், அவர்களை யடிபணிந்தும் பலகால் அநுவர்த்தித்துக் கேட்டுப் பெரிந்துகொள்ள, என்று அந்த ச்வீலாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி யுபதேசித்துதுதிருத்திப் பணிகளைவல்ல ஞானிகளை ஸமய விசேஷங்களில் நானே அவதரிக்கச் செய்கிறேன் என்கிறேன். மேலே ஸேவைஸாதித்தருள்கிறோ ஜ்ஞாநிநாம் அக்ரேஸர:

74. பகவானுடைய அவதாரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ப்ராப்தமான இந்த ப்ரகாணத்தில் ஞானிகளின் அவதாரத்தைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு என்ன ட்ரஸ்க்கு யென்று நினைக்கவேண்டா; ஸ்பீதகவாடைப் பிரானீர் பிரம குருவாகிவந்து என்கிற பெரியாழ்வார்த்திருமொழிப்படியும் “ஸாக்ஷாத் நாராயணே தே: கருத்தா மர்த்ய மயீம் தறும், மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாத் சாஸ்த்ரபாணிநா” என்கிற ப்ரமாணப்படியும் ஞானிகளின் அவதாரமும் பகவதவதார விசேஷமேயாகையாலே, *சேமம் குருகையோ செய்ய திருப்பாற்கடலோ? நாமம் பராங்குசபேரநாரணமோ? தாமம் துளவை வகுவோ தோளிரண்டோ நான்கு முளவோ பெருமானுனக்கு* என்று நம்மாழ்வாரை நோக்கி ஒருபரமபக்தர் பணித்த பாகுரமும் இங்கு அநுஸந்திக்கப் பொருந்தும்.

75. கிதையிலேயே அவதார ப்ரயோஜநம் சொல்லுகிற (4-8) “பரித்ராணைய ஸாதுநாம் விநாசாயச துஷ்கருதாம், தர்மஸம்ஸதாபநார்த்தாய ஸம்பவரமி

ஸ்ரீமான் உவே. கிடாம்பி, வாதாசாரியர். (வரத சூட்டியென வழங்குபவர்) பெருமாள் சோயி லில பிறந்து திருப்பதியில் வாழும் பண்டிதர்.

“யுகையுகை” என்கிறச்சோகத்தில் சில விசேஷங்கள் கோவீர் *துபரில் மலியும் மனிசர் பிறவியில் கோஸ்றிக் சண்காண வந்து *என்றும் *நாட்டில் பிறந்து படாதன பட்டு மனிசர்க்காய்* என்றும் சொல்லுகிறபடியே கர்மவச்யர்களான ஸம் ஸாரிகளும் படாத சஷ்டங்களைப் பட்டு இந்தில் வுலகில் எம்பெருமான் வந்து அவதரிக்க வேணு மோ? ஸத்யஸங்கல்பங்கள் தான் தன்னுடைய ஸங்கல்பசக்தியைக் கொண்டே எதுவும் செய் யலாமன்றோ? எத்தனை ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்க வேணுமானாலும் எத்தனை துஷ்டர்களை சிக்ஷிக்கவேணுமானாலும் தன்னுடைய அவ்யாஹத சக்திக்மான ஸங்கல்பத்தினாலே செய்து தலைக்கட்ட என்னதடை? ஸாது பரித்ரணத்திற்காகவும் துஷ்டக்ருத விநாசத்திற்காகவும் தர்மஸ்தாபனத்திற்காகவும் அவ்வப்போதுகளில் நானேவந்து பிறக்கிறேனென்கிறோனே, எதற்காகப் பிறக்க வேணும்? என்று பிரபலமான ஆகோபம்தோன்றக்கூடியதினங்கு இதற்கு சங்கரபாஷ்யத்தில் யாதொரு பரிஹாரமும் கிடையாது. மத்வபாஷ்யத்தில் மூலத்திற்கு ஸம் பந்த மின்றிக்கே ஏதோ எழுதப்பட்டுள்ளது. அதாவது, “ந ஐந்மனைவ பரித்ராணைதி கார்யமிதி நியமः; ததாபி லீலயா ஸவபாடுவெந ச யதேஷ்டசாரீ... லோகவத்து லீலா கைவல்யம்...” என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ‘பகவான் ஸாதுபரித்ராணைதி களை அவதரித்தே செய்தாகவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை; ஆனாலும் வினோயாட்டாக அவதரிக்கிறான். ப்ரஹ்ம ஸுதரத்திலும் *லோகவத்து லீலாகைவல்யம்* என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றே, என்பது மத்வபாஷ்ய பங்க தியின் பொருள். ஸாதுபரித்ராணைதிகளுக்காக நான்வந்து பிறக்கிறேனென்று மூலத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருக்க. அதற்குக் கண்டனம் செய்கிற முறையில் இந்த பாஷ்யம் அவதரித்திருக்கின்றது. ஈலோகவத்து லீலாகைவல்யம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றே’ என்பது மத்வபாஷ்ய பங்கதியின் பொருள். ஸாதுபரித்ராணைதிகளுக்காக நான் வந்து பிறக்கிறேனென்று மூலத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருக்க, அதற்குக் கண்டனம் செய்கிற முறையில் இந்த பாஷ்யம் அவதரித்திருக்கின்றது. *லோகவத் து லீலாகைவல்யம்* என்கிற ப்ரஹ்ம ஸுதரமானது பகவான் செய்கிற ஐத்தஸ்ருஷ்டியைப்பற்றினதே யொழிய பகவதவதாரத்தைப்பற்றியதன்று— என்பது நிர்விவாதம். அதை இங்கெடுத்தெதியது ஸாதராம் அப்ரஸ்க்தம்.

76. நம் ஸ்வரமியின் பாஷ்யத்திலுள்ள இங்கூவைப் பொருள்களை யநுபவிப் போம். அந்தாதிகாண ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் “அந்தஸ் தத்தர்மோபதேசாத்.” (I-1-21)

சென்னை அட்வகேட்

ஸ்ரீமத் பய்வே. P. B அனந்தா சாரியர்ஸ்வாரிக்கு எழுபத்தைந்தா வாழுவிரையப்பூர்த்தியில் பொள்ளுடை போர்த்துயவளர்ம்.

என்கிற ஸுத்ரத்தின் பாஷ்யத்தில் ‘பரித்ராணைய ஸாதுநாப’ என்கிற இந்த ச்லோகத்தை ப்ரஸ்க்தாநு ப்ரஸ்க்கமாக வுதாஹரித்து “ஸாத சோாஹி உபாஸ்கா:; துத்பாரித்ர: ண மேவ சுத்தேச்யம், ஆநுஷங்கிச ஸ்து தஷ்க்ரதாம் விநாச:; ஸங்கல்பமாத் ரேணு ததுபத்தே:” என்றாருளிச் செய்ப்பட்டிருக்கின்றது, ஸாதுபரி த்ராணக்திற்காகவே முக்கியமாக அவதாரப் செய்தருளிற்கிறன்றும்.

துஷ்டநிரஸநமானது ஸங்கல்பத்தாலுங்கூட தாரத்திற்கு அது ப்ரதாநோத்தேச்யமன்று என்றும் மேலெடுத்த ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீஸ்மக்தியினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸாதுபரித்ராணம்மட்டும் என் ஸங்கல்பத் தினோக்கூடாது? “ஸாதவ: பரித்ராதா பவந்து” என்று ஸங்கல்பித்தால் ஆகமாட்டாதோ? என்று ஆகேபமுதிக்கக்கூடும். இதற்குப் பரிஹாரம் கீதா பாஷ்யத்தில் நன்கு உள்ளது. அதை விவரிக்கிறேன்.

77. ‘ஸாதுநாம் பரித்ராணை’ என்றதில் ஸாதுக்களாவார் இன்னேரென் பதை விவரிக்கிற முகத்தால் அவர்களுடைய பரித்ராணம் ஸங்கல்பஸாத்யமாகா தென்றும் கண்காண வந்து தோன்றியே செய்யத்தக்கதாமென்றும் தெளிவித்தரு ஞகிருர் ஸ்வர மி. “ஸாதவ: — உக்தவகுணனதர்பசிலா: வைஷ்ணவாக்டேஸரா: மத்ஸமாச்சரயனே ப்ரவ்ருத்தா: மந்நாமகர்மஸ்ஸூபாணம் வாங்மநஸாகோசரதயா மத்தர்சநாத விநா ஸ்வாத்மதாராணபோஷ்ண திக மலபமாநா: குணமாத்ரகாலம் கல்பஸஹஸ்ரம் மந்வாநா: ப்ரசிதிலஸ்ரவகாத்ரா பவேயுரிதி மத்ஸ்ஸூபசேஷுடி தாவலோகநாலாபாதிதாநேந தேஷாம் பரித்ராணை” என்பன ஸ்ரீ கிதாபாஷ்ய ஸ்ரீஸ்மக்திகள். இப்பங்கதிசளின் சாம்பீர்யம் வாசாமகோசரம். ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்டே ஸரர்களான நம்மாழ்வார் போன்ற பரம பக்தர்களையே திருவுள்ளத்திற கொண்டு இப்பங்கதிகள் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கே காணகேன் சுன்னுமாயம்மான் தன்னை யானென்றென்று* என்றும் *காணவாராயென்றென்று கண்ணும் வாயும் துவர்ந்து* என்றும் *கூராராழி வெண்சங்கேந்திக் கொடியேன் பால் வாராயொருநாள்* என்றும் *தாமரைநீள் வாசத்தடம்போல் ரூவானே! ஒருநாள் காணவாராயே* என்றும் கதறுகின்றவர்களாய் *ஒரு பகலாயிர மூழியா லோ* என்றும் *தெய்வங்காளைன் செய்கேன் ஓரிரவு ஏழூழியாய்* என்றும் *ஹமி யில் பெரிதால் நாழிகையென்னும்* என்றும் ஒருநெநாடிப் பொழுதை கல்ப

ஸ்ரீமான் உவே. K. V. (குன்றபாக்கம் விஞ்சிமுர்) ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர். திருவல் விக்கேணி (வைசாகோத்ஸவ தத்யாரா தன கோஷ்டி நிர்வாஹகர்).

ஸஹஸ்ரமாக நினைப்பவர்களாய், *காலு பியழா கண்ணீரும் நில்லா உடல் சோர்ந்து நடுங்கிக் குரல் பேலுபேழா மஹிர் கூச்சமரு² என்றும், *காலாயும் நெஞ்சழியும் கண்கழலும்* என்றும்³ உள்ளெலா முருகிக்குரல்தழுத்தொழிந்தென் உடம்பெலாம் கண்ணீர்சோர்⁴ என்றும் ஸர்வாவடவ சைதில் முடையவர்களா யிருப்பவர்கள் ஆழ்வார்களைத் தவிர்த்து வேறுயாருமிலரே அவர்களின் பூந்ஸமக்கி களையேயன்றே ஸ்வாமி ஸப்ஸ்கருதத் தில் மொழிபெயர் ததிருக்கிறார். அவர்கள் தன்னைக் காண்னேணு மென்றும் தன்னேடு பேசவேணுமென்றும் தன்னைத் தழுவவேணு மென்றும் காதலித்தால் எம்பெருமான் நேராக வந்தாலொழிய அவர்களின் காதல் நிறைவேருதன்றே. ஸங்கல்பம் இங்கு என்ன பண்ணக்கூடும்? சமமுங்காத வைந்நுதிய சக்கர நல் வலத் தையாய் தொழுங்காதல் சளிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே, சமமுங்காத ஞானமே படையாக மலருலகில், தொழும்பாயார்க்களித்தால் உங்கடர்ச்சோதி மறையாதே⁵ (3-1-9) என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தை யே ஸ்வாமி நிதியாகக் கொண்டு பாஷ்யம் செய்தருளி யிருக்கிறார்.

78. ஆக 'பரித்ராணை ஸாதாநாம்' என்றவிடத்தில் ஸாது சப்த விவக்திதர்கள் ஆழ்வார்கள் போன்றவர்களென்றும், அவர்கள் எம்பெருமானை நேரில் கண்டால்லது தீராத காதலையுடையவர்களாகையாலே அவர்களுக்காக வந்து தோன்றியையாகவேணு மென்றும், அவர்களுடைய காதல் ஸங்கல்பத்தினால் ஒரு காலும் தீர்க்கமுடியாதென்றும்காட்டி சங்காபரிஹாரம் நன்குசெய்தருளினாரியிற்று.

79. ராமாவதாரமோ கிருஷ்ணவதாரமோ செய்தருளியிருக்குங்காலத்தில் ஸாதுக்களை ஸம்ரக்ஷித்திருப்பதுண்டே, அதுமட்டும் (பரித்ராணை ஸாதாநாம்) என்பதனால் விவக்திதமன்ற; பிற்காலத்தில் ஆழ்வாராசாரியர்கள் குணைநுவங்கள் செய்து வாழ்ந்திருக்கிறார்களே, இதுவும் ஸாதுபரித்ராணமேயாம். எப்பெற்மான் அவதாரங்கள் செய்து பலபல சேஷ்டிதங்களையும், திழுக்கல்யாண குணங்களையும் காட்டியருளாதிருந்தால் பக்த பாகவதோத்தமர்கள் எதுகொண்டு காழமுடியும்? முடியாது. ஆகவேஅவதாரஸ்மகாலத்திலுள்ளாரோடுபின்புள்ள அஸ்மதாதிகளோடு வாசிபறச் செய்து போரும் பரித்ராணம் அவதாரப்ரயோஜனமென்றுணர்க.

ஸ்ரீமாண் உ. வே. திருமௌலி அனந்தாண்டிலே
குன்றபாக்கம் கோபாலாசாரியர், ஸா வித்ய
வ்யாகரண வித்வான்.

ஸ்ரீமாண் உ. வே. திருமௌலி அனந்தாண்டிலே
குன்றபாக்கம் கோபாலாசாரியர், ஸா வித்ய
வ்யாகரண வித்வான்.

ஸ்ரீஸங்கோஷ ஸுவிசனம். இங்கு விளங்குமிருவர் ஸஹோதரர்கள்: முதலில் நிற்பவர் இளையவர்; இடதுபுறம் நிற்பவர் மூத்தவர். இருவரும் சிறுமாணிக் கிரன்னத்தக்கவர்கள். ஒரு ஸபவத்ஸர காலத்திற்கு மேலாக நான் மூன்று வியாக்கியானங்களோடு பதிப்பித்துவரும் பகவத் விஷயத்திற்கு அச்சுத்தாள் திருத்தும் பணியில் இவ்விருவருப் சேர்ந்து செய்துவரும் பேருத்தினைக்கம்மாற்றது. என்னேடு நெருங்கின குடல் துடக்குடைய விவர்களை “நீர்மலிவையத்து நீடுநிற்பார்களே” என்று ஆசீர்வதிக்கிறேன். ப்ரஸ்துதமான பகவத்விஷயப் பதிப்பு பெரும்பாலும் முற்றுப்பெற்றதேயாப். திருவள்ளிக்கேணி ஸ்ரீமான் M. A. வெங்கடகிருஷ்ணனும் இவ்வுதவியிற் சேர்ந்தவன்.

80. திருவாய்மொழியில் (1-8-8) ஆனானையன் மீனேடேனமும், தானாலே என்னில் தானைய சங்கே* என்கிறபாசரத்தினால் இவ்வர்த்தவிசேஷங்கதைத் தாமே ஸ்வாருஸந்தானமுகத்தாலே ஆழ்வார் காட்டியருளினர்; இப்பாசரத்தின் ஆரூயிரப் படி யருளிச்செயல் வநுமாறு-”(ஆனான்) தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதமாத்ரமேயோ எனக்கு போக்யமாகச் செய்தருளிற்று? தன்னுடைய திவ்யாவதாரங்களுமெல்லாம் என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலே எனக்கு போக்யமாகச் செய்தருளினே என்கிறோ” என்பதாம். இது (பரித்ரானைய ஸாதாநாப்) என்பதன் விவரணமேயாகும்.

81. (தமிழராய்ச்சி யொள்ளு.) திருவாய்மொழிக்கு அவதரித்துள்ள ஐந்து வியாக்கியானங்களுள், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டோலைகொண்டருளின ஈடு முப்பத்தாரூயிரப்படியே பகவத்விஷய காலகேஷ்பக்ரந்தமாக நிகழ்ந்துவருகிறதென பதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைனவருமறிவர். இதற்கு அரும்பதவுரைகள் இரண்டு அவதரித்துள்ளன. அடையவளைந்தானாம்பதவுரை முதலது. அதன்னங்கர ஹமாகத்தோன்றி யது ஸ்ரீபராமபதவுரை. ஸ்ரீயர்என்றது-குணக்கரம்பாக்கப் ஸ்ரீயர்என்றபடி. இவ்வரும்

ஸ்ரீமான் உபயவே, துமிழ்வித்துவாளை, S. V. வரதராஜய்யங்கார் ஸ்வாமி. திருவங்கிள்ளேணி

பதவூரை விரீன்னை—ம் தலைசொண்டே ஈடுகால்சஷி ம் நிர்வாஹிக்க இயலும். ஆகவே இவ்வரும்பதவுரைகள்மிகவும் உபகாரங்களேன்றே சொல்லப்பேணும் ஆனாலும் இவற்றில் திருத்தவேண்டிய இடங்கள் சில வாய்ப்புள்ளன கூவன் பதுபெரியார்களின் கொள்கை. இதை அடியேலுடைய திவ்யார்த்தத்திப்பிகையுரையில் ஆங்காங்கு விளக்கியுமிருக்கிறேன். தமிழர்களுக்கு அரியபெரிய விருந்தாக ஓரிடம் ப்ரஸ்தாவிக்கிறேனிங்கு. திருவாய்மொழியில் முதற் சுத் திலமுதல்தூதுபதிகமான அஞ்சிறைய மடநாரையில் (பா. 4) *என்னீர்மைகண்டிரங்கி யென்பதில் ஒரு தமிழனுக்கும் பட்டர்க்கும் ஸப்வாதமாக ஒருவிஷயமாளது. ஒருதமிழன் இப்பாசுரம் பிரிவுகாலத்தில் பேசப்படுவதாதலால் பராங்குசநாயகியின் நிலைமையைக் காதால் கேட்கமுடியுமேயல்லது கண்ணல் காணமுடியாதன் கீரு; ஆகவே ஏன் என்றீருக்கவேணுமேயொழிய *கண்டிரங்கி* என்றிருக்கக்கூடாதே! என்று கேள்விகேட்டிருக்கிறோன். அதற்கு பட்டர் குறுந்தொகையென்கிற சங்கநூலிலிருந்து (399) *ஊருண் கேணியுண்டுறைத் தொக்க பாசியற்றே பசலை; காதலர் தொடுவழித்தொடுவழி நீங்கி விடுவழிவிடுவழிப் பரததலானே* என்ற செய்யுளையும், ”புல்விக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில், அள்ளிக்கொள்வற்றே பசப்பு* என்கிற திருக்குறளையும் எடுத்துக்காட்டி அற்புதமாக உபந்யஸித்தருளி அந்தத்தமிழனை வாய்மாளப் பண்ணியிருக்கின்றார். இதன் விளக்கத்தை அடியேணுஸ்டைய திவ்யார்த்த திப்பிகையுரையில் காணபது. இங்கு அடையவளைந்தானரும்பதவுரையில் மிக்க தடுமாற்றமள்ளது. குறுந்தொகைச் செய்யுளைச் சங்கத்தார்குறள். என்றெழுதியும், (பரததலானே) என்பதைப் (பயத்தலானே) என்று பொருள்படாதபடிக்கு மாற்றியுமிருப்பது ஆராய்ந்து திருத்தத் தக்கது.

82. திவ்யப்ரபந்தங்களில் திவ்யதேசராநுபவம் பிரதானமாய் நிற்கிறது. அதில் ஆழ்வார்கள் பதின்மராலும் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பெற்ற திருப்பதி தெண்ணுடும் வடநாடுக் கொழுநின்ற திருவரங்கமொன்றேயாம். அடுத்தபடியாகத் திருமலை ஒன்பதின்மரால் பாடப்பெற்ற தலமாகும். மற்றதிருப்பதிகளேல்லாம் ஒருவர் பாடல், இருவர்பாடல், மூவர்பாடல். நால்வர்பாடல், ஐவர்பாடல்...என்னும் முறையில் சேர்ந்தவையாம். ஒராழ்வார்மட்டும் பாடினதிருப்பதிகளைக் கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.

திருமழிசைப்பிராநேருவரே பாடியவை இரண்டே; (சோழநாட்டில்)
*ஆற்றங்கரை கிடக்குங் கண்ணன் கவித்தலமும், அன்பிலும்.

உயர் திரு. A. அழகிரிசாமியவர்கள்,
(Retired Supreme Court Judge,
Madras.

ஸ்ரீ மதுபயவே. K. S. சம்பகேசம்
யங்கார் ஸ்வாமி, Advocate,
Madras. உபயவேதாந்த ரஸிகமணி.

நம் மாழ்வாரோருவரே பாடிய திருப்பதிகள்;—

(பாண்டிநாட்டில்)

திருக்குருவர்

திருப்புள்ளிங்குடி

வர குணமங்கை

ஸ்ரீவகுண்டம்

துலைவில்லிமங்

திருக்கோழூர்

தன் திருப்பேரா

குளந்தை (பெருங்குளம்)
 (ஆச நவதிருப்பதிகள்)
 சிரீவாழங்கலநகர் (வானமாமலை)

குலசேகராழ் வா ரொருவர் பாடியது (மலைநாட்டில்) திருவித்துவக்கோடு ஒன்றே பெரியாழ் வா ரொருவர் பாடியவை- (வடநாட்டில்) கண்டமென்னுங் கடிநகர். பாண்டிநாட்டில்—பூவில்லிபுத்தூர். (அண்டாளும்.)

திருமங்கையாழ்வாரோநுவர் பாடிய திருப்பகுகள்—

(தொண்டைநாட்டில்)

ಪಾರಮೇಶ್ವರ ವಿಜ್ಞಾನಕಾರು

திருத்தண்டா (விளக்கத்தொலி)

(ମୁଖ୍ୟମାତ୍ରାଙ୍କ)

கிருவன் குபா

କିମ୍ବା କିମ୍ବା

కుంఠాల్ కుమార

國學叢書

திருக்காட்டகல்

திருக்கறை
கிராமப்பள்ளி

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍

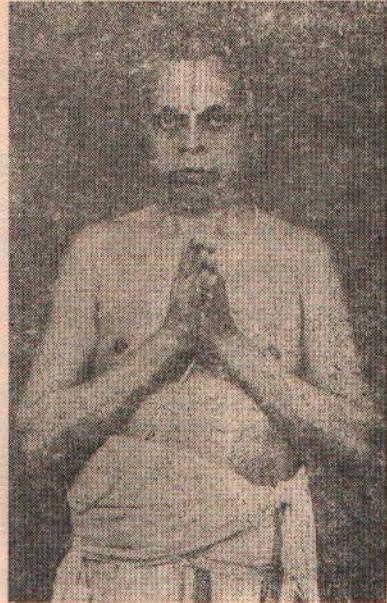
西印度群岛

திருவாற்றுவிலை

ஸ்ரீமான் உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸயயங்கார்,
Advocate, Madras.

(ஸ்ரீசம்பகேசம்யங்காரஸ்வாமி திருக்குமாரர்)

ஸ்ரீமான் உ. வே. T. ராமஸ்வாமி
ஜெயங்கார், கைங்கர்ய துறந்தரர்,
திருவல்லிக்கேணி.

நிலாத்திங்கள்துண்டம்
திருக்கள்வனார்.
திருப்புட்குழி.
திருநின்றலூர்.
திருவிடவெந்தை
(நடுநாட்டில்)
திருவயிந்திரபுரம்.
(சோழநாட்டில்)
காழிச்சிராமவின்னகரம்
திருநாங்கூர்த்திருப்பதிகள் ஒண்பது
திருவிந்தனூர்
திருவெள்ளியங்குடி
புள்ளம்பூதங்குடி.
(கூந்தல்கமமுங்) கூடலூர்.
நந்திபுரவின்னகரம் (நாதன்கோவில்)
திருநறையூர் (நாச்சியார்கோயில்)
திருச்சேறை
திருவமுந்தூர்

சிறுபுவியூர்	
திருக்கண்ணமங்கை,	
திருக்கண்ணங்குடி	
திருநாகை. (நாகைப்பட்டினம்.)	
உறையூர்	
தலைச்சங்கநாணமதியம்	
ஆதனார்	
(பாண்டிநாட்டில்)	
திருப்புல்லாணி	
திருமெய்யம்	
திருக்கூடல் (தென்மதுரை)	
(வடநாட்டில்)	
திருப்பிரிதி	
நெமிசாரணியம்	
சிங்கவேழ்குன்றம்.	
ஆண்டாளாருத்தி பாடியது	
விருந்தாவனம்.	

V. C. RANGADURAL B.A., B.L.,

F.C.M.A., F.I.C.W.A., C.A.I.I.B., A.C.I.S., F.R.E.S., A.C.S.,
s/o (Late) High Court Judge V. Bashyam Iyengar.

ஸ்ரீமான் உ. வே.

S. V. நரசிம்ஹாசாரியர்,
'சதுப்பாஷாவிசாரதர்' மதுரை.

83. [இதுவும் ஒரு அழிவு விருந்து கொள்ளியில்] தில்யப்ரபந்தங்களில் பலபல கடைகள் அனுஸந்திக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பதின்மரும் அனுஸந்தித்த கடை கள் ஸ்ரீராம—ஸ்ரீ க்ருஷ்ணவதாரங்களில்... ஓரோராகுவர் அனுஸந்தித்த அழிவுவரான கடைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றேன். இன்ன ஆழ்வார் இன்ன பாசுரத்தில்—என்று மட்டும் காட்டி நிற்கிறேன். அவற்றின் விவரணங்கள் — அடியேனுடைய தில்ய ப்ரபந்த தில்யார்த்த தீயிகையிலும், (தனிப்பட்டலெழுதி வெளியிட்டுள்ள தில்ய ப்ரபந்த பகவத்கதாம்ருதமென்னும் நூலிலும் எளிதாகக் காணுத்தக்கன.

பொய்கையாழ்வார் :— முதலாழிவார்கட்டுத் திருக்கோவலிடைசழியில் காட்சி தந்தது=முதல் திருவந்தாதியில் 'நீயுந் திருமகளும் நின்றூயால்' என்ற பாசுரத்தில்.

திருமிஶைப்பிரான்—கண்டுவணங்கினார்க்கென்னங்கொல்* (4-திருவந்தாதி பா. 78)
சுசானைவென்ற சிலையைப்பரசராமனிடத்தில் நின்றும்வாங்கிக்கொண்டது-8,
மதிகோள் விடுத்தது (12).

நம்மாழ்வார்—குட்டுநன்மாலைகள் திருவிருத்தம் 21.

*எனிகொள் செஞ்ஞாயிறு *மந்தேஹர் மதிவது. திருவிரு. 82.

குனேசிதையவண்டைவில் (ராமாவதாரத்தில்)திருவாய். 1-5-5.

தீர்த்தனுலகளாந்த...* திருவாய்மொழி 2—8—6.

ஞாகோ ஆழிவார்—ஸ்ரீராமாயண கதாஸாரம்—பெருமாள் திருமொழியின்கடைசி பதிகத்தில் அனுசந்திக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் உத்தர ஸ்ரீ ராமாயண கடை இவரோருவரால் மட்டும் அனுஸந்திக்கப்பட்டது.

நீரான் M. பத்மநாபபயங்கார்,
சென்னை திருமலை திருப்பதி
தேவஸ்தான மிராசுதாசர்
(late) ஐட்ஜ் கிருஷ்ணமாசாரியர்
திருக்குபாரர்.

பொய்யாற்வர்—சீரலிக்லோச் சக்கரத்
தால் துணித்தது (2-7-8).

நமல்லிகை மரபாலை கொண்டு
ஆர்த்தத்து. (3-10-3). பாண்டிய
நாட்டுமேறு மலைமுடியில் மகர
கேது நாட்டியது* (5-4-7)
மலயத்வஜராஜன் திருபாலிருஞ்
சீரலையில் மங்கியது (4-2-7).
அர் ஜானன் து தெர்க்குதிறை
உள்ளிசீடாகய மோழை எழுவித்
துக் தீர்த்தது (4-2-7). *கழல்
மன்னர் குழவிருந்து மீண்டு
யெழுற்றது (1-8-5)* ஆமையாய்
கங்கைவாய் (4-9-5) முதலியவை.

ஆண்டாள்—பக்த விலோசனத்து அடிசிலுண்டது.

தென்படிப்பொடி யாற்வர்—கூத்ரபந்து பரகதிகண்டது. (திருமலை-4)

*நமனும் முற்கலனும்பேசினது (12)

அணைக்ட்டுகையில் அணில்களின் தொண்டு (27).

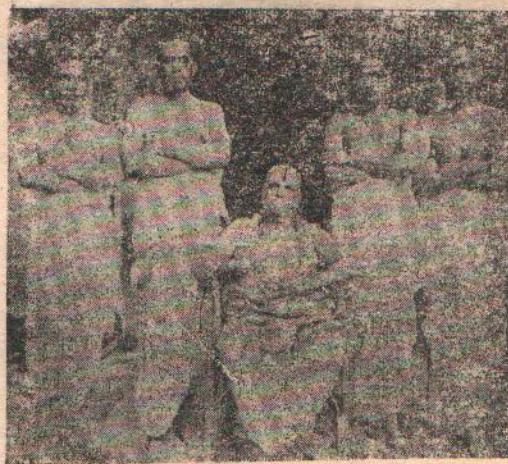
திருமல்கையாற்வர் — துரியாதனன் பொய்யாஸனமிட்டபோது, கண்ண
பிரான் விச்வரூபமெடுத்து மல்லரை முடித்தது. (9-1-8). கோவிந்தஸ்வாமிக்குக்
கருத்தறிந்து காரியஞ் செய்தது. (5-8-5). உரோமசனால் நான்முகனது செருக்கை
நீக்கினது. (பா. 3-4-2). தெரண்டைமன்னனுக்கு அருள்செய்தது (பா. 5-8-9).
சிவபிரான் திரிபுரமெரித்ததும் அப்போது திருமால் நிர்வாஹகாராய் அமைந்ததும்.
(பா. 6-1-3). சிவபிரான் தக்கன் வேள்வி தகர்த்தது. (பா. 6-1-3). வாஸவத்தை
தளைக்காலன் பின்சென்றது. (சிறிய திருமடல்). வேகவதி யென்பாள் தன் சணவ
ஞான சேர்ந்தது. (பெரிய திருமடல்.) பன்னக்ராயன் மடப்பாவை பார்த்தனைப்
புணர்ந்தது. (பெரிய திருமடல்.) உலை அரிந்தனைப் புணர்ந்தது. (பெரிய
திருமடல்) பார்வதி பரமசிவனைத் தன்னுசெய்து பெற்றது. (பெரிய திருமடல்)

ஸ்ரீசதாமிஷேஷம் ஸ்வாமிக்கு இருபுறமும் ஸ்ரீமான் திருத்தி மேலைத் திருமாளிகை சட்கோபாசாரியரும் மே. திருவேங்கடாசாரியரும்.

84. ஒருவிஷயம் விட்டஞாபிக்கிறேன்.

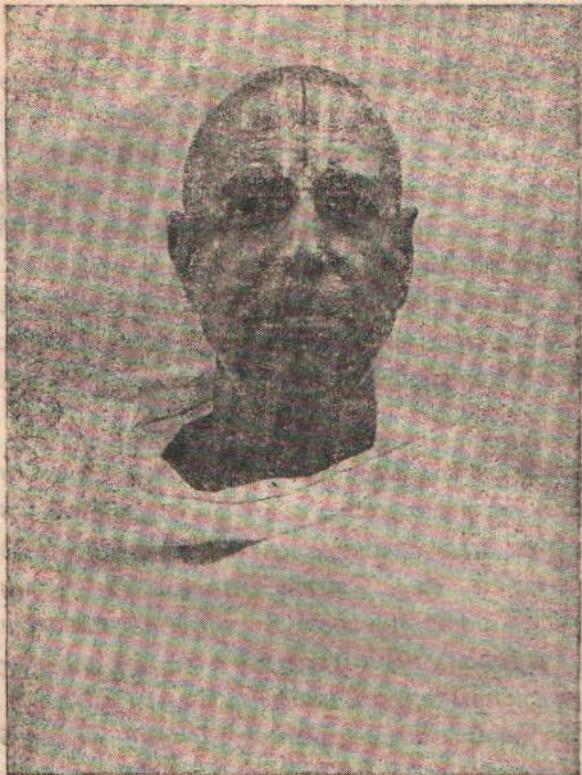
அதை ஆத்மப்ரார்ணையாகக் கொள்ள மல் ஸந்தோஷலீமோக்தியாகக் கொள்ளவேணும். வேதவேதாந்தவர்த்திநீல்லெரும்பையின்சார்பாகத் திருவல்லிக்கேணியில்வராஷந்தோறும் ஸ்ரீபார்த்தசாராதி ஸ்வாமின் நிதியில் ஒருவிசேஷஷம்மேளனம் நடந்துவருகிறதல்லவா? இது நூறுவருஷங்களுக்கு மேலாக நடந்துவருகின்றது. ஆகியில், திருபழிசை, ஸ்ரீபெரும்பூதூர், காஞ்சி, திருப்பதி, ஸமஸ்தர், திருநாராயணபுரம் முகலானவிடங்களிலிருந்து பரீங்க்யர்களான வித்யார்த்திகளும், பரீங்க்கர்களான வித்வான்களும் பலர் கூடுவர்கள். வித்வான்களின் வாக்யார்த்தங்களும் உபந்யாஸங்களும் விசேஷமாக நடைபெற்றுவரும் அப்போது அடியேன் பதினாறுவது பிராயம் முதலாகச் சில வாண்டுகள் இந்த ஸம்மேளனத்தில் பரீங்க்யங்கை விடைகொண்டிருந்தேன். பதி னேழாவது பிராயத்தில் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தை வியாக்கியானத்தோடுங் கூட ஸமர்க்கத்திபரீங்கஷ்டொடுக்கிறேன்என்று நானுகவேசொல்லிக்கொண்டுசென்றேன், ஸமர்க்கத்தியைத் தீட்டி எதிரேவைத்துவிட்டுக் கேள்விகள்கேட்பது; மூலத்திலோ வியாக்கியானத்திலோ தவறுதலாகவிடைதந்தாலும் திசைதொறும் விழித்தாலும் அந்தஸ்தமர்க்கத்தியினால் எனது நாக்கையறுத்திடுவது-என்று பிரத்தினஞ்செய்து பரீங்கஷ்டொடுக்கத்தல். [ஆனாலும் பரீங்கார்கள் ஸமர்க்கக்கியைக் கொணரவில்லை. தீட்டிவைக்கவுமில்லை.] இந்தப்ரதிஜ்ஞை அழுர்வமாயும் மிகக் கடினமாயுமிருக்கின்ற தென்று விசேஷமான கூட்டம் கூடிலிட்டது. [இதுபற்றி அடியேன் பலதடவை எழுதியிருக்கிறேன்; பலபத்ரிகைகளிலும் பலர் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆதவால் ஸண்டுமிகச் சுருக்கமாக எழுதிமுடிக்கிறேன்] “ஸமர்க்கத்தியினால் நாக்கையறுப்பது” என்று பேச்சுவந்தபடியால் ‘நாக்குளன்கிற சொல் ஸரியா? நா என்கிறசொல்ஸரியா?’ என்று முன்னம் ஒந்பண்டிதர் வினவினர்; *அண்ணிக்கு மழுதாறுமென்ன வுக்கே* என்றார் மதுராகவிகள். *நாக்குவழித்து நீராட்டும்* என்றும், *நாக்கு நின்னையல்லால்நியாது என்றுமருளினர் பெரியாழ்வார்; அவரே *நாவகாரியம் சொல்லிவாதவர்* என்றுமருளினர்; ஆகவே இரண்டு சொற்களும் ஸரியே என்றேன். அப்போது எனக்குமட்டும் மூன்றுவேளை பரீங்கஷ்டொமட்டும் எழுதுகிறேன், (1) சிறியவொரு பாசுரத்தில் கண்ணனுடைய பத்து சேஷ்டி தங்கள் சொல்லியிருக்கிறேதே, அது என்ன பாசுரம்? (விடை) அரவமடல் கேழும்

ஸ்ரீமான் உ. வே. R. ரங்கராஜ
ஐயங்கார், M. A.,
(வேதாந்த ஸம்ப்ரதாய்
ஸர்ஜன்றுர், மதுரை.

ஆள்குருந்தம் புள்வாய், குரவை குடமுலை மற்குன்றம் — கரவின்றி, விட்டிருத்து மேய்த்தொகித்துக் கீண்டுகோத்தாடி, உண்டட்டெடுத்த செங்கணவன் கள் ரேன். (முதல்திருவந்தாதி.) (2. வினா) எம்பெருமானுடைய திருவடிச்சஞ்சுக்குக் கமலத்தை ஒப்பாகச் சொல்லியிருப்பது தெரியும்; கமலபாந் த வ இனை ஒப்புச்சொன்னவை டமுண்டா? (விடை) சொல்லமாட்டேனடியேன் என்றேன். இதற்கு இரண்டு பொருள். என்னால் சொல்லமுடியாதென்பது மேஜைந்த பொருள். திருவாய் மொழி 8-5-5 சொல்லமாட்டேனடியேனென்கிறபாகாத்தில் கபலபர்த்தலை ஒப்பாகச் சொல்லியுள்ளதென்பது வினாவுக்குத் தக்க விடை. இந்த வினா விடை நிகழும் போது வெப்பையில் பெரிய அதிர் ச்சி ஏற்பட்டது. “சொல்லமாட்டிடேன்று சொல்லித் தோற்றுப்போய்விட்டார், ஸர்க்கத்திக்கு வேலை வந்தவிட்டது” என்றெண்ணிக்கை தட்டினவர்களும். சொல்லவேண்டிய பாகரத்தினடியைச் சொல்லி விட்டாரென்று உகந்து கரகோஷம் செய்தவர்களுமாயினர். (3) நாச்சியார் திரு மொழியில் (1-9) தொழுதுமுப்போது முன்னடி வணங்கியில் முன்னிரண்டடிகளை மட்டும் எழுகச்சொன்னார்கள். பெரும்பாலும் கூதிராப்தி யென்கிற பொருளும் அதற்குச் சேர பாற்கடல் என்று வல்லினறகரமாகையாலே அப்படி யெழுதி விடுவேனென்று எண்ணம். இங்கே பார்க்கும்ந்த ஈடலென்று வியாக்கியானமாகையாலே பார்க்கடல் என்றெழுதினேன். (தொழுது. முப்போதும.....இத்யாதி பதங்க ளொன்றையு மெழுதாமல் (பார்க்கடல்) என்றுமட்டும் எழுதிக் காட்டினேன்..... இப்போது இவ்வளவு போதும். விரிவாக ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 239ல் காணக. *

85 எம்பெருமானு அவ்நார ஸம்வந்தவரம். திருவனந்தாழ்வான் உலகையெல் லாம் உய்விப்பதற்காக எம்பெருமானுராகத் திருவவதரித்தருளினது பிங்கள் டூ

ஸ்ரீமதுபயவே. A. ஸ்ரீநிவாஸ் யங்கார், மிராசுதாரார். அக்ரஹார பாடசாலாத்யகுஷர். வித்வத் ஸ்தல் ப்ரதிஷ்டாபகர். (மன்னர்குடி)

சித்திரையில் செய்ய திருவாதினை நன்னேளன்பதை யாவருமறிவர். அந்த திவ்பாவதார ஸம்வத்ஸர மான பிங்கள வருஷம் இதோ நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அற்றைக்கு ஸ்வாமி திருவவத ரித்து 960 ஆண்டுகள் முடிகின்றன: ஆகையால் அந்நாளை விசேஷமாகக் கொண்டாடவேண் டியது எம்பெருமானார் தரிசனத் தைச் சார்ந்த நம் எல்லோருடையவும் கடமையாகும். திவ்ய தேசக்களில் ஆண்டுதோறும் திருநகூத்திர உத்ஸவம் விசேஷமா

கப்பரிபாலிக்கப்பட்டே வந்தின்றது. ஸௌகரியக் குறைவினால் அப்படி பரிபாலிக்கப்படாமலிருக்குமிடங்களிலும் இனிப்பேல் திருவாதிரைதோறும் உத்ஸவம் கொண்டாட வழி வகுக்கவேணும். தவிர, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நகாங்களின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் நாளது நளவருடத்தொடக்கத்திலிருந்தே ஸ்வாமி ஸாதித் தருளிய ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய திவ்யஸமூகத்திகளின் விசேஷ பாராயணம், வித்வான் களைக்கொண்டு அவற்றைப்பற்றிய ப்ரவசனங்கள், அவற்றின் பொருளை தீசபாஷைகளில் விவரிக்கும் பற்பல நூல்களைத் தகுந்தவர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்து ப்ரசரப்படுத்துதல், விரும்புவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை முறையாகக் கற்பிக்க வசதிசெய்தல், இப்படி இன்னமும் பலவிதமான நற்காரியங்கள் மூலம் எம்பெருமானார் ஸித்தாந்தத்தை விசேஷமாக எங்கும் பரப்பி, அதை திகந்த வ்யாபியாகக் கூங்காங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெரியார்கள் பெருமுயற்சிகொள்ளவேணும் மென்று பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்- யோக்யதைபெற்றவர்கள் நளவூத்திலிருந்தே ஆரம்பித்து தினமும் பலர்கூடியோ, தனிந்தனியாகவே, முடிந்தால் ஸன்னிதிகளிலோ, தந்தாம் இடங்களிலோ ஸௌகரியப்படி எம்பெருமானார் ஸ்ரீஸ்மாக்திகளையும் இராமாநுச நூற்றாதி முதலியவற்றையும் தினமும் பாராயணம் செய்துவருவது மிகமுக்கியமாகும். அன்னவர்கள் தாங்கள் செய்துவரும் பாராயணவிவரங்களை எமக்குத் தெரிவித்தால் ஸ்ரீராமாநுஜனில் பிரசரித்து ஆவனசெய்வோம்.

— எண்பத்தைந்து வார்த்தாமாலை முற்றிற்று —

அன்பர்களுக்கு அறிவிப்பு

கடந்த விக்ருதி ஸுபங்குனி விசாகத்தில் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி நடந்தது முதலாக வருஷந்தோறும் நாம் வெளியிட்டுவரும் மலர்களைக்காட்டிலும் இவ் வாண்டு வெளியிடப்படும் இப்மலர் நமது மனத்துக்கு மிக இனிதாக அமைந்தது. ஆங்காங்குள் அன்பர்களுடையவும் மஹான்கள்னுடையவும் திருவருவப்படங்களை சேகரித்து வெளியிடவேணுமென்கிற ஆசை ஒருவாறு நிறைவேறியது. இன்னும் பலருடைய உருவப்படங்கள் வெளியிடவேண்டியுள்ளன. அவரவர்கள் தம் உருவப்படங்களைத் தாமதித்து அனுப்பிவருவதனால் சிற்சில உருவப்படங்கள் பளாக் செய்யப்படாமல் நின்றிருக்கின்றன. இன்னும் பலருடைய படங்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டுமிருக்கின்றன. மீண்டும் வேண்டுகிறோம் விரைவில் அனுப்பிவைக்கும்படி.

முக்கியானவொரு துறிப்பு:—இந்த எண்பத்தைத்தந்து வார்த்தாமா ஶையில் எண்பத்தைத்தாவது லக்கங்கொண்ட கடைசி வார்த்தையை ஒவ்வொருவரும் வீசே ஷித்துக் குறிக்கொள்ளவேணும். அதை யுத்தேசித்து நாம் மாதந்தோறும் பிங்களவந்தார யங்களாய்விகை என்னும் பெயரால் ஒரு வெளியீடு வெளியிட்டு வரவிரும்பியிருக்கிறோம். அதில், மிச்சமுள்ள மஹான்களின் திருவருவப்படங்களை வெளியிட்டுவருவோம். நம்மால் பிரார்த்திக்கப்படும் மஹான்கள் தமதம் திருவருவப்படங்களை பளாக் செய்வித்தே அனுப்பவேணு மெப்பது வேண்டுகோள். எம்பெருமானுரைப் பற்றி விஷயதானம் செய்யவிரும்புமவர்களும் தாராளமாகச் செய்யவேணும். இன்னும் நாற்பது வருடங்கள் கழித்து வரப்போகிற எறைஸ் ராப்தபூர்த்தி மஹாத்ஸவத்தையநுபவிக்கும் பாக்கியடி சில பாக்யசாலிகளுக்கே கிட்டும். ஸமீபித்திருக்கின்ற பிங்கள் வத்ஸர பங்களாநுபவத்தை ஒருவரும் இழக்கலாகாதென்று விஜ்ஞாபிக்கத் துணிகிறேன்.

மீண்டுமீண்டும் விழுநாமிக்கிறேன்

எம்பெருமானுரைடைய ஸஹஸ்ராபத பூர்த்திக் கொண்டாட்டத்தைட்டர்றி இன்னும் முப்பத்தெட்டுவருடங்களுக்குட்பிறகு ஊக்கங்கொள்ள வேண்டியதாலும், அப்போது திருவவதார ஸப்வத்ஸரமில்லை. அது இப்போது ஸமீபித்திருப்பதால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரமுகர்கள் ஐகமத்யத்துடன் சரத்தைகொள்ளவேணும், ஸ்ரீந்தர ஸிமஹபரியா, ஸ்ரீங்கநாதபாதுகா, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாதர்சனம், புநாவஸா பத்ரிகை ஆகிய இந்தப் பத்ரிகைகளும் அடுத்த நள வருஷம் முழுவதும் எம்பெருமானுரை பெருமைகளைப்பற்றிய வியாஸங்களையே விசேஷித்து வெளியிட்டுவரவேணுமென்பது அடியேனுரைடைய உத்கடமான உத்தண்டை.

அடியேன் ஸ்ரீராமாருஜனிற் போலவே மற்றும் வைத்திகமநோஹரா என்கிற ஸம்ல்கருத பத்ரிகையிலும் (தெலுங்கு) ஸ்ரீராமாருஜ பத்ரிகாவிலும் இனி பகவத்ராமாருஜ திவ்ய ஸமக்திவிசேஷங்களையே வெளியிட்டுவர ஸங்கள் பித்திருக்கிறேன், மற்றுமுள்ள மஹான்களும் இங்ஙனமே விரதங்கொள்ளவேணுமென்று ஸவிநயம் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன். P. B. A.

ஓர் ஸந்தோஷ ஸமாசாரம்

7-3-76 ஞாயிற்றுக்கிழமையாகிய இன்று காலை 9 மணிக்குபேல் உத்தரமேருரில் நிறுப்பாவையகாநாடுஸ்பூ நடைபெற்றது Retd High Court Judge உயர்திரு N. கிருஷ்ணஸ்வாமி ரொட்டியாரவர்கள் விஜயம்செய்து தலைமைதாங்கி நடத்தி வைத்தார்கள். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வாமி+ஞாபக்தராகவதோத்தமர்களும் பலநூற்றுவர்களுமியிருந்தனர். அன்பர்களின் அழைப்புக்கிணங்கி நாமும் சென்றிருந்தோம். தேவைத்தமிழ் ஐயைந்துமைந்தும்பற்றிச் சிறிது சொற்பொழிவாற்றவுமாயிற்று. பின்னர், பலருடையபாராட்டுரைகள் நடைபெற்றன. 1. உயர்திரு N. K. R ஜட்ஜ அப்பக்கள் பேசியது--எறக்குறைய 7. 8 வந்துமாக ஸ்ரீ P. B. A ஸ்வாமிகளோடு இணக்கிம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இத்தகைய சபைகளில் அப்போதப்போது சந்திக்கவும்கொய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில்மட்டு மஸ்லாமல் நன்பர்களோடும் அன்பர்களோடும் பேசுநேரங்காலங்களிலும் நமது ஸ்வாமிகளைப் பற்றிப்பேசுவதும், அவர்களுக்கு மனமார்ந்த மங்சளாசாஸனமொழிகளைப் பொழிவதுமே என்னுடைய பணியாக இருந்துவருகிறது--என்று சொல்லி பஸ்லாண்டு பஸ்லாண்டு பஸ்லாயிரத்தாண்டென்று பலகால் பெருமுழுக்கமாக கர்ஜித்தார்... இந்த சமயத்தில் நமது ரெட்டியார் அவர்களுக்கு “அறநெறிச் செல்வர்” என்னும் விருது உத்தரமேருர் பிரமுகர்கள்சார்பில் எம்மால் வழங்கப்பட்டது.

(2) பின்பு வியாகரணவேதாந்த வித்யாநிதியான, உவே. வீரவல்லி, வாஸாதேவாசாரியர்பேசினார். இவரது பேச்சைப்பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? அவருடைய பேசுக்களில் என்னை உருகவைத்த பழங்குடையொன்றையெடுத்துப் பேசினார்—

“1947 ஆம் வருஷத்தில் சென்னைத் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹாலில் நம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸப்-திருவாய்மொழியில் (6-2)* மின்னிடை மடவார்கள் நின்னருள் சூடுவார் பாசுரம் நாந்து கெ ண்டிருக்கிறது. ஈட்டுஸ்ரூபாக்திகளை அப்படியப்படியே கொட்டியாகிறது. *உன்னுடைய சண்டாயம் நானிவன்* என்றவிடத்தில் எவ்வளவோ தமிழ்நூல் விசேஷங்களை வாரியிறைத்தாகிறது. பலருடையவேஷ்டிகள் கண்ணீர்ப்பெருக்கினால் நனைந்து கொண்டேயிருக்கிறது. என்றுசொல்லிக் கொண்டே போகிறார் ஸ்ரீவாஸாதேவாசாரியர்.

அன்பர்காள்? இந்த ப்ரசம்ஸோக்திசஞ்சு மகிழ்ந்து இதைநான் இங்கு எழுத வில்லை. உண்மைகேவீர். எனது வாழ்க்கையில் சென்னைத் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹால் அநுபவமென்பது தனிப்பட்டது. அப்போதிருந்தவர்களில் (நாநாஜாதியர்களில்) ஆயிரவர்க்குமேல் மறைந்து போயினர். நம் வாஸாதேவாசாரிய ரொருவர் இவ்வளவு ஞாபகத்தோடு இருக்கிறாரேயென்பது பற்றி எனக்குப் பரம ஸந்தோஷம் “இதைப் பத்ரிகையில் மறவாமல் குறைக்காமல் வெளியிடவேணு மென்றும் நியமித்தார் நம்வாஸாதேவாசார்ய ஸஹ்ருதயஸாஹ்ருந்தனி. இவருடைய உருவப்படம் கீழே பக்கம் 49ல் ஸ்ரீமதுராந்தக விதவத் ச்ரேணியில் காணக்.

—கடுதம்—

K. V. அனந்தசாரியர்,
M. A. வெங்கடகிருஷ்ணன்

திருவல்லிக்கேணி தென்னசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸபை

“ஆழ்வார் களே ற்றம் அருளிச்செயலேற்றம்

தாழ்வாது மின்றி யவைதாம் வளர்த்தோர்—ஏழ்பாரும்

உய்யவார் சொந்த வியாக்கியைக் ஞள்ளதெல்லாம்

வையமறியப் பகர்வோம் வாய்ந்து” — என றங்களிச்செய்த

பொய்யிலாத மனவாள மாழுனிகள் திருவாக்கை நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்பிடி ஸபை பூந்த பரமஹமை ஸேத்யாதி யதுகிரி யதிராஜ ஜீயர்ஸ்வாமி தலைமையில், ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாவித்வான் ஸ்ரீமான் உ. வே. ப்ரதிவாதிபயங்காம் அனாங்காரசாரியர் ஸ்வாமியல் 1-2-76 அன்று மிகவும் விமரிசையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் முதல் அங்கமாக

“அருளிச்செயலேற்றத்தைப்” பரப்புவதற்காக “செய்யமறைதலன் னுடனே சேர்ந்து” வேத திவ்யப்ரபந்த வகுப்புக்கள் திருவல்லிக்கேணியில் ஆரப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷய வகுப்புக்களும் விரைவில் திருவல்லிக்கேணியில் ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது. விசேஷங்கள் பல வெளிவருா.

— தடிதம் —

ஈ திருமங்கை ஆழ்வார் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் மங்களாசாலன உதவைவர்

இவ்வாண்டு ஸ்ரீ திருமங்கையழ்வார் தை மீ 17 ஆம்தேதி அமாவாசையன்று திருநகரியிலிருந்து திருக்குறையலூர், மங்கை மடம்; திருக்காவளம்பாடி திருமணிக்கூடம், திருப்பார்த்தன் பள்ளி எம்பெருமான்களை மங்களாசாலனம் செய்தருளி காவிரிக்கரையில் மங்கள் குளி மண்டபத்தில் திருவரங்கத் தெம்பெருமான். திருக்குறையூர் எம்பெருமான் மாலை பரிவட்ட மரியாதைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருமங்களம் கண்டருளினார். அன்றிரவே திருநாங்கூரில் மணிமாடக்கோயில், வண்புருடோத்தமம், செம்பொன் செய்கோயில், திருத்தெற்றியய்ப்பலம், அரிமேயவின் ணகரத் தெம்பெருமான்களை மங்களாசாலனம் செய்து ரீண்டும் மணிமாடக்கோயிலுக் கெழுந்தருளினார்.

தை மீ 18 ஆம் தேதியன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை நாங்கைத் திருப்பதி பதினேரு எம்பெருமான்களையும் ஒருசேர ஓரேபந்தலில் மங்களாசாலனம் செய்தருளி மாலை, ஸ்ரீசடகோப மரியாதைகள் பெற்றுக்கொண்டு ஆழ்வார், ஸ்ரீமணவாள மாழுளி கஞக்கு மாலை, ஸ்ரீராமானுஜ மரியாதைகளை அருளினார். அன்றிரவு பதினேரு எம் பெருமான்களின் கருடவாஹன சேவையும், ஆழ்வார்கள் சேவையும் மனவாள மாழுளி களின் ஏதிர்சேவையும் ஒன்றுசேர, திருநாங்கூர்த் திருப்பதி பாசர இயல் கோஷ்டி நடைபெற்றது,

தை மீ 19 ஆம் தேதியன்று திருநாங்கூரில் திருமங்களம், திருப்பாவை சாற்றுமுறை ஆனபிறகு, திருவெள்ளக்குளம், திருத்தேவனூர்தொகை, திவ்யதேசங்களை மங்களாசாலனம் செய்துகொண்டு ஆழ்வார் திருவாலிக் கெழுந்தருளினார். திருவாலியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நரசிம்மப் பெருமாஞக்கு 25 வருடங்களாக நின் நிருந்த கருடசேவை இந்த ஆண்டு அதிவிமரிசையாக நடைபெற்று ஸ்ரீஆழ்வாருக்கு மாலை பரிவட்ட மரியாதைகள் அளிக்கப்பட்டன.

திருப்பல்லாண்டு, கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு, வாடி னேன்வாடி, திருவாலி விஷயமான முப்பது ப்ரசரங்களும் இந்த எம்பெருமான் சங்நிதியில் சேவீக்கப்பெற்று திருநகரியில் ஸ்ரீவயலாவி மனவாளன் கருடசேவையுடன் இந்த மங்களாசாலன உத்தவைம் பூர்த்தியாயிற்று.

ஆண்டுதோறும் மேற்படி உதவைத்தில் ஸ்ரீவைவஷணவர்களும், பக்தர்களும் கவங்குறைகொண்டு எம்பெருமான்களின் கிருபாகடாக்ஷதத்திற்குப் பாத்திரமாகுமாறு பிரார்த்திக்கப் படுகிறுர்கள்.

இப்படிக்கு,

பக்தமண்டலி.